

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİLGELİK MABEDİNİN EŞİĞİNDE

HERMETİK GİZEMLERDEN
GÜL HAÇ'A

FRANZ HARTMANN

HERMES

2.
BASKI

BİLGELİK MABEDİNİN EŞİĞİNDE

Franz Hartmann

HERMES YAYINLARI - 44

ISBN 978-975-6130-54-4

Franz Hartmann - *Bilgelik Mabedinin Eşiğinde*
Orijinal Adı: *In The Pronaos of the Temple of Wisdom*

Türkçesi: Özgür Umut Hoşafçı
Kapak Tasarımı: Kemal Menemencioğlu
Ofset Hazırlık: Hermes Yayınları

Birinci Basım: Ocak 2015

İkinci Basım: Haziran 2021

©HERMES YAYINLARI

Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

www.hermeskitap.com

www.hermetics.org

facebook.com/hermestrismegistuss

Hermes Yayınları

Hobyyar Mah. Cemal Nadir Sk. No: 24

Büyük Milas Han Kat: 1 No: 101-102

Cağaloğlu - Fatih - İstanbul

Tel: 0 212 519 93 79

Sertifika No: 46756

Baskı ve Cilt:

Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık Ltd. Şti.

İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1

Yenimahalle/ANKARA

Tel: 0 312 395 85 71

Sertifika No: 47479

BİLGELİK MABEDİNİN EŞİĞİNDE

**HERMETİK GİZEMLERDEN
GÜL HAÇ'A**

FRANZ HARTMANN

Türkçesi: Özgür Umut Hoşafçı

Xmas 1947
To the M. W. Serena F.R.C.
Ave :
May the Light shining through
these pages, the Light of the
Rosy Cross, in which you
live so graciously - be
always yours.
Theodotus

Bu ilginç el yazısı satın aldığım ikinci el ve eski baskı Bilgelik Mabedi Eşiğinde kitabının ön kapak içinde bulunuyordu. Yazıda Xmas noelin kısaltmasıdır ve 1947 yılında bir Gül Haç üyesinin diğer bir Gül Haçlıya hitaben şöyle yazmaktadır: "Zarifçe içinde yaşadığın Gül Haçın ışığı bu sayfalarından ışınlayarak her zaman seninle olsun." Başında "Ave" Gül Haçlıların aralarında kullandığı bir selam şeklidir. Hitap edilen M.W. Sevina (?) bir Gül Haçlı olduğu unvan kısaltmalarında gözüken üç nokta ve sonra gelen FRC (Fraternitas Rosae Crucis - Gül Haç Kardeşliği.) Altındaki isim takma kardeşlik adı olduğu düşünüyorum. Gül Haçlılar örgüt içi sembolik bir isim alırlar.

- Kemal Menemencioğlu

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
Birinci Bölüm – Giriş: Okült Literatür	11
– Gül Haçlıların Kitaplarının Alegorik Dili	
– Onun Gizli Anlamı	
İkinci Bölüm – Hermetik Felsefe: Neoplatoncular	21
– Ammonius Saccas – Plotinus – Malchus Porphyrius	
– Jamblichus – Proclus – Hierocles	
Üçüncü Bölüm – Orta Çağ Filozofları	37
– Cornelias Agrippa’ya göre ‘Maji’	
Dördüncü Bölüm – ‘Adeptler’ Arasında	55
– “Altın ve Gül Haç Kardeşliği” – Okült ve Gizemli Güçler – Adeptler ve Arifler – Simyacılar ve Altın Yapıcılar – Flamel’in Gerçek Hikayesi	
– The Count de Saint Germain	
– Cagliostro – Simyasal altın yapma sanatı	
– Doğrulukları ispatlanmış olgular	
Beşinci Bölüm – Gül Haç “Tarikatları”	77
– Gül Haçlıların “Tarihi” – Evrensel Reformasyon; Fama Fraternitatis ve Confessio – Hakikat ve Kurmaca	
– Christian Rosenkreuz’un Kimyasal Evliliği	
– Valentin Andreae – Sphinx Rosaceae – Andreas von Carolstadt Theophrastus Paracelsus – Gül Haçlıların Literatürü	

<i>Altıncı Bölüm</i> – Sahte Gül Haçlılar.....	95
– Sahtekârlar ve Budalalar – Orta Çağ’da Mistizm	
– Gizli Cemiyetler – Schroepfer	
– J. C. Woellner ve Bischofswerder – Siyasi Etki	
– Cizvitler ve İlluminati – Weishaupt – Kral II Frederic William	
<i>İlave Bölüm</i>	113
– Yoga’nın Prensipleri	
– Gül Haçlıların ve Simyacılardan Felsefesi	
<i>Yedinci Bölüm</i> – Gerçek Gül Haç Mabedinin Eşiğinde ...	115
– Haç ve Gül – Gül Haçlıların Kuralları	
– Gül Haçlıların görevleri – Gül Haçlıların Gizli İşaretleri	
– Gül Haçlıların Değerli Taşları	
– Gül Haçlıların Sembolleri	
– Göksel Annenin Kalbinden gelen İşaretler	
– İlahi çocuğa dair İşaretler	
<i>Sekizinci Bölüm</i> – Simya.....	141
– Simya Bilimi ve Sanatı – Prima Materia	
– Spiritus Universalis – Gizli Ateş – Dört simya kuralı	
– Simya uygulamasında yerine getirilmesi gereken beş şey – Hermetika Aksiyomları	

ÖNSÖZ

SON ZAMANLARDAKİ “Gül Haçlıların¹ Tarihi” ile ilgili kitapların birçoğu, daha çok gizem seven okuyucunun merakını tatmin etme ve onları eğlendirme amacıyla çıkıyor gibidir. Ancak bunlar ne eğitici ne de bu karışık konuyu aydınlatıcı nitelikte görünmektedir. Dahası Gül Haçlılar gizemlerinin, bağıra çağıra ilan edilerek herkesin görüşüne sunulması da gerekmez; çünkü bunlar insanın yaratılışındaki en kutsal ve mukaddes olana aittir.

Nihayetinde, gerçek okültizm üzerine yazılmış kitaplar ol-dukça yararsız şeylerdir çünkü okült bilgiye sahip olanların onlara ihtiyacı olmayacaktır, buna karşın böyle bir bilgiye sahip olmayanlar da ne onu anlayacak ne de böyle eserlerden tam olarak faydalanabileceklerdir; çünkü gerçek spiritüel bilginin kişinin özünde bulunması gerekir; bu bilgi kitaplardan öğrenilemez. Bilim insanları, rasyonalistler ve spekülâtif filozoflar sadece, tabiri caizse, mumları taşıyan şamdanlarla ilgilenirler, ne mumdan yayılan ışığı ne de mumun kendisini görürler, oysa mum ruhu, onun ışığı ise tini temsil eder.

Gerçek okült ve Teosofik kitaplar, aslında dualar ve şiirler olmalıdır; bunlar okuyucunun kalbini ve zihnini, düşüncenin en yüce alanlarına yükseltmek için tasarlanmıştır

¹ Rozikrusyenler (Ç.N.)

ve içsel algısının duyularını açabilsin ve yarı-hayvan aklın anlayışının ötesindeki ilahi idealleri kavrayabilsin diye, onun kendi varoluşunun en derinlerindeki mabedine inmesine yardımcı olur; zira spiritüel hakikat zaten yarı-hayvan aklının seviyesine indirgenemez; tanınabilmesi için, tinde kendi düzeyine yükseliş gerekir; ışık kendi varlığını araştırmacıya göstermedikçe, kimse bir başkasına ışığı gösteremez; dolayısıyla da bir kitabın yapabileceği tek şey okuyucunun gözlerini açması için ona yardım etmek olabilir.

Işığı görmüyor ve ışık huzmelerinin tadına varamıyorsa, güneş ışığının varlığını sadece okuduğumuz kitaplardan bilmenin bize pek faydası olmaz. Karanlık ile kuşatılmışsak, teorik olarak dünyevi güneşin yapısı hakkındaki her şeyi bilmek ne işimize yarar ki? Kendi içimizdeki ilahi olanı tanımıyorsa, Tanrı'nın ilahi güçlerinin tüm niteliklerinden haberdar olmamızın bize ne yararı dokunabilir?

Şayet kişi ışığı görmekten aciz ise, kimse ona ışığı gösteremez; oysa ışık her yeredir ve bir kimsenin onu görmesine, karanlığa duyduğu sevgi dışında, hiçbir engel yoktur. İnsanın, kendi varoluşunun dünyevi safhasına ait yanılsamalarına duyduğu sevgi, bu yanılsamaları gerçek saymasına, Gerçekliği ise hayal ve düş âlemine sürgün etmesine neden olur. Bununla birlikte, bilinci tinin ışığının algısını uyandırdığında ona hakiki ışık gibi görünen şey artık karanlığa dönüşecektir.

Işık, kendi tezaadı olan karanlık dışında hiçbir şey ile mukayese edilemeyeceğinden, kadim hermetik filozofların ve Orta Çağ "Gül Haçlılarının" yazmalarının önemli bir bölümünü seçmekle kalmadım, aynı zamanda hayalperestlerin hayal alemlerine dayanan o muazzam insan zırvalıkları hazinesinden de birkaç olgu toplama zahmetine girdim; ancak Işık'ın yoluna girip onu takip etmeyi gönülden iste-yenler

için de, sözümona alimlere anlaşılmaz gelecek olsa da, sofistike olmayanların içlerinde fevkalade bir bilgelik bulacakları, ariflerin kitaplarından alınan en kıymetli cevherlerden bazılarını da ekledim.

YAZAR

Birinci Bölüm

GİRİŞ

F R O
O U F
R C U
M I L
A S G
M A G N U S V E S T I T H
O N O R L A E T U S L O Q
U O R H O C N A T I O N I
R E M
A R I
T A C
A N T
C D U

Dinin kökenini ele alan günümüzün popüler kitaplarında, dinlerin korkudan doğduğunun ifade edildiğine rastlarız. Uygarlık öncesi koşullarda ve henüz modern bilimin keşifleriyle tanışmamışken, atalarımızın bir şimşek gördükleri, bir gök gürültüsü duydukları ya da diğer doğa olaylarına şahit oldukları; bunların kaynağını açıklayamadıkları ve bu olayların doğaüstü ve yüksek zekâ sahibi bir güç tarafından

üretildikleri, bu gücün bir gün kendilerinin sahip olduğu her şeyi yok etmeye karar verebilme ihtimali olduğundan da gönlünün hoş tutulabilmesi için yatıştırılması ve pohpohlanması gerektiği yönünde nasıl mantıksal çıkarımlarda bulundukları anlatılır.

Dinin kökeni ve tanrı inancına dair bu bilimsel açıklama, bunun üzerine kafa yoran ancak bütünüyle, insan tininden gelen bu bilginin ışığını algılayamayan kendi hayal güçlerinin mehtabında yaşayan rasyonalist ve düşünürlerin beyinlerini ikna edebilir; ne var ki bu teori, hâlâ ilahi yaşamın belirtilerini taşıyan ve dolayısıyla da tabiatın bir ürününden ziyade ondan daha üstün olan evrensel ve yüce bir gücün varlığını hisseden kalpler için tatmin edici değildir. Sadece mantıksal bir kökeni olan bir din, aslında şeytanın dinidir, çünkü baştan aşağıya hatalı olur. Bu, sadece Tanrı'nın nasıl aldatılabildiğini ve ebedi adaletin nasıl sonuçsuz bırakılacağını öğreten bir sistem olur. Gerçek din ne korkuyla ne de mantıksal düşünme ile ilgilidir ve onun gerçek kökenleri, insan ruhunun sayesinde yaşadığı spiritüel gücün ilahi kökeniyle olan temel ilişkisine dayanır. Tabiattaki evrensel tinin varlığını, insan vasıtasıyla tanıyan ise insanın kendisindeki ilahi tindir. Bu ilahi güç gerçekten 'okült'tür, çünkü ne herhangi bir dışsal araç ile algılanabilir ne de onun varlığı onu hissedemeyen kişilere mantıksal olarak kanıtlanabilir; o yeryüzünün 'Âdem'i için sonsuza dek bir gizem olarak kalacaktır; çünkü o ilahidir ve dolayısıyla insan için akıl yoluyla bilinir olması, ancak kişi bir ilahilik mertebesine eriştiğinde mümkün olabilir.

Yine de, sezgisel olarak hissettiğinin kimin varlığı olduğunu akıl yoluyla bilmek istemek insanın doğasında yaratılıştan var olan bir niteliktir, dolayısıyla da insan her zaman Tanrı'nın doğasını tanımaya merak duymuştur ve kendi

zihinsel çabalarıyla bu büyük gizemin mabedini kaplayan perdede, gözetleyebilsin ve merakını tatmin edebilsin diye, bir delik açmaya çalışmıştır.

Böyle tahmincilerin, vizyoncuların ve sözümona filozofların aşırılıklarından da, bugün bile sıklıkla Okültizm ve Teosofi olarak görülen, hatalı bir teoloji, mistizm ve batıl itikat sistemi ortaya çıkmıştır.

İnsan ruhunun evreni dolduran bu spiritüel güçle olan ilişkisi, kırlardaki çiçeklerin güneş ışığıyla olan ilişkisiyle aynıdır. Yaşamdan yoksun kalan bir bitki hastalanıp ölecektir ve varlığında kutsallığın tininin var olmadığı bir ‘ruh’ hayvanların ruhundan da düşük bir seviyeye alçalacaktır; çünkü hayvanların tıynetlerinde tartışma yoktur; onlar kendi tabiat yasalarına göre hareket ederlerken; bir akla sahip olmak insanın doğasına ve ilahi yasaya aykırı biçimde hareket etmesine olanak verir.

Ancak doğal kalarak ve ilahi yasaya itaat ederek, entelektüel durumdan daha üstün olan spiritüellik haline dönüşen insanlar da vardır ve içsel dönüşüm sürecinde içsel algıları öylesine açılır ki, sadece sezgisel olarak hissetmekle kalmazlar aynı zamanda bu tinin ışığını da spiritüel olarak algırlar. Bu insanlar gerçek Mistikler, Gül Haçlılar ve Adeptlerdir,² ancak tarihçiler onlarla ilgilenmez; çünkü bu insanlar onların inceleme alanlarının ötesindedir. Bir ‘Gül Haçlılar Tarihi’, olsa olsa, ‘spiritüel olarak aydınlanmış oldukları farz edilen’ belirli kimselerin tarihi olurdu. Böyle bir ‘tarih’ kapsamında bahsedilen herhangi bir kişinin gerçekten de Gül Haçlılardan olup olmadığı her zaman şüpheli kalacaktır, çünkü bir insanı bir aziz ve arif yapan şey bu dünyaya ait değildir ve ölümlü insan tarafından sorgulanamaz.

² Okült üstatları (Ç.N.)

Bu şey, insanın, İncil’de yazan “Dünya üzerinde yaşıyoruz ancak tinlerimiz cennettedir,” sözüyle anlatılmak istenen parçasıdır. Dış inceleme yalnızca dışsal şeyleri ele alabilir; varlıkları bir forma bağlı olanlar ise sadece formlarla ele alınabilir; ancak formun temsil ettiği gerçeği spiritüel algılama yetisi sayesinde ayırt eden kişi için bütün formlar yalnızca hayalidir. Bütün tabiat hakikatin bir anlatımıdır; fakat tabiatı ifade edilen hakikati ayırt edebilen pek az kişi vardır. Bizler aslında temsil etmemiz amaçlanan hakikatin az çok karikatürize edilmiş imgeleriyiz. İçimizdeki hakikati ayırt edemememiz yüzünden kendimizi sadece birer hayali varlık olarak kabul ettiğimiz sürece, bizler sadece temsil ettiğimiz, fakat gerçek, hakiki benliğimiz olmayan, karikatürü biliriz.

Bir prensip olarak bilgelik, bilge olanda tezahür etmedikçe kavranılamaz ve sadece bilge olan onu tanıyabilir. Bilgi sahibi olmayan adam hiçbir şey bilmez. Kendi açısından bir prensibe sahip olmayan bir varlık olarak insanın kendisinin herhangi bir prensibi bilmesi söz konusu değildir, kendisini başka formlarda tanıyan her zaman prensibin kendisidir. Dolayısıyla da, bir kimse hakikati bilmek isterse hakikat onun içinde yaşıyor olmalıdır; içinde hiçbir hakikat yok ise, ne kendi içindeki ne de dış tabiattaki bir hakikati algılayabilir. Hakikat her zaman ‘batıl inanç’ ve ‘şüphecilik’ denilen iki ‘hırsız’ arasında çarmıha gerilidir, bu hırsızlardan sadece birini görsek onu hakikat için yanıltmaya eğilim gösteririz; fakat bu hırsızların formları bozulmuştur, yahut daha doğru bir ifadeyle, hakikat onların içinde bozulmuştur. Bizler ancak bu bozulmuş iki hırsız arasında asılı duran Kurtarıcının düz formunu tanıyabildiğimiz zaman farkı görebilir ve Kurtarıcıyı nerede aramamız gerektiğini bilebiliriz.

Hakikatin henüz içlerinde yaşayan bir güce dönüşmemiş olduğu kişiler, kendilerine yol göstermeleri için haya-

li formlara ihtiyaç duyarlar, fakat bilgisizlerin çoğu sadece hayal ürünü olanı görür, içlerinde hiçbir hakikat olmadığından, form olarak algılanacak bir hakikat de olmaz. Bu nedenle ‘Gül Haçlılarının Gizli Sembolleri’, kendi kalplerinde yaşayan hakikate sahip olmayanlar için her zaman ‘gizli’ kalacaktır ve bu kimseler yapılan tüm açıklamalara rağmen onları anlamayacaktır. Buna karşın, içlerinde hakikatin canlanmaya çalıştığı ve sadece meraklarını tatmin etmek için değil de, kişisel bir karşılık olmaksızın, hakikati hakikat uğruna seven kişiler Gül Haçlıların kitapları ve sembollerinin incelemesinden büyük yardım görebilirler, tıpkı yabancı bir ülkeye gidecek bir yolcunun daha önce o ülkeye giden ve yolu bilen kişilerden yardım alabileceği gibi. Bu kişiler bu yolcuya çölün içinden gideceği rotayı ve tatlı suyun bulunabileceği yerleri gösterebilir ancak onu taşıyamazlar, yolcu tek başına yürümek zorundadır.

İlahi bilgelik ne insan yapımıdır ne de insan tarafından yaratılmıştır. Onu elde etmek için kişinin kendi kalbinde kendi isteğiyle onu almasından başka bir yol yoktur. Eğer oraya girerse, birbirleriyle çekişen fikirlerin fırtınası dinedektir ve düşünce denizi, onda hakikati görebileceğimiz bir ayna kadar berrak olacaktır. Daha sonra hakikatin kendisi içimizde güçlenecek ve Tanrı’yı, O’nun tanımını kitaplardan okumadan, O’nun kendi gücü olarak ve bu güç sayesinde bileceğiz, ya da İncil’den sözlerle ifade etmek gerekirse O’nun ilmine, “Tindeki ve Hakikatteki O’na ibadet ederek” erişeceğiz.

İncil’in ve diğer din kitaplarının alegorik dili gibi, Gül Haçlıların yazmaları da, dışsal bir manada anlaşılır ve maddesel bir bakış açısından uygulanır ise, saçma sapan ve anlaşılmaz olur. Tek başına dışsal muhakeme, anlaşılmasına yardımcı olmak bir yana dursun, aslında engelleyicidir de,

ancak tinden gelen bir anlayış ile bakanlar için, onlar ilahi bilgelikle doludur.

Gül Haçlıları şöyle der: “İlahi hakikati bilen kimse en yüce olana erişir ve fazlasını arzulamaz; çünkü hakikate ulaşmaktan daha yüce bir şey yoktur. Bu hazine ile mukayese edildiğinde dünyevi mal mülk değersizliğe gömülür: çünkü en yüce olana sahip olan, daha aşağıdakiler için bir arzu duymaz, gerçekliğin yanılsamaları önemsemediğini bilir. Neyin gerçek olabileceğine dair bilimsel ve felsefi düşünceler, hakikati algılayan ve hisseden kimse için faydasızdır; zaten gördüğü ve bildiği bir şey üzerine düşünmeye ihtiyacı yoktur. Büyük servetlere ihtiyacı yoktur, çünkü fiziksel biçiminin ihtiyaçları az ve basittir, dahası içindeki tinin dışarıya yayılan hareketi sayesinde, fiziksel formunu oluşturan maddesel ilkeler giderek daha süblimleşir, eterleşir ve maddesel düzlemin gerekliliklerinden bağımsız hale gelir, ta ki en sonunda hantal ve görünebilir formun son kılıfı da çıkarılana ve bu ilkeyi görünebilir içsel bedene yaşam veren bilinçli hale getirene dek. Kişi bahsedilen bu ikinci formda, ölümlü gözlerle görünmeyen, maddesel şartlardan bağımsız, tarif edilemez güzelliklerle çevrili, ölümlü insanın var olduğunu hayal dahi edemeyeceği güçlere sahip bir eterik tin –ve yine de gerçek ve canlı bir insan– olarak yaşayabilir.”³

³Tüm bunlarla ölümlü fiziksel beden yapısının değil de, ‘İçsel Varlık’ın kastedildiği kolaylıkla anlaşılacaktır. Ne dışsal duylara sahip fiziksel beden ne de insanın tükenmekte olan zihni ilahi hakikati bilebilir. Sadece insanın içinde olan ilahi hakikat kendi kendisini bilebilir. Bir spiritüel gücün gerçek ilmine, şayet bu güç insanın içinde yaşamıyorsa ve kişi onunla özdeşleşmiyorsa, hiçbir insan erişemez. Okültizm bir kimsenin ne bilmesi ya da ne yapması gerektiği değil, ne olması gerektiği meselesidir. İçsel varlık, sadece hayalinde değil iradesinde de gerçekten spiritüel olmuş ise, o zaman uyanmış olan tini, fiziksel formuna dahi nüfuz edecek ve onun doğasını, karanlığın ışık ile tükenmesi gibi, değiştirecektir.

Gül Haçlıları onun hakikatin yaşam suyunu, gerçek ‘Yaşam İksiri’ni tattığından da bahseder:

“Ne mutlu yoksulluk ve düşkünlüğün üzerinde olana, hastalığın ve ölümün üzerinde olana, acı veren hiçbir şeyin dokunamadığı, başının üzerinde gökten başka bir dama, yeryüzünden başka bir döşeğe, havadan başka besine ihtiyaç duymayana ve ölümlülerin can attığı ihtiyaçların üzerinde olana.”⁴

“Tanrı kibirliyi alçaltır, alçak gönüllüyü yüceltir. Hor görerek gururlanmayı yasaklar; ancak mütevazı olana teselli ile beraber meleklerini gönderir. Kötü kalpli olanları ıssız çöllere yollarken, iyi kalpilere cennetin kapılarını açar.”⁵

“Sofistlerin kitaplarından uzak durun; hatalarla doludur; onların bilgisinin temeli hayallerine dayanır. Gerçeklik âlemine girin ve sahip olduğumuz hazineleri bizimle paylaşın. Sizi, kendi tercihimizle değil, hizmetkârları olduğumuz İlahi Tinin gücüyle, davet ediyoruz.”⁶

⁴ Bu ifadeler insanın dünyevi bedenine değil, tinin yaşamında yeniden doğan insandan bahsetmektedir. İnsanın temel bedeni ne hastalıkların, ne ölümün ne de acı veren şeylerin üzerindedir. Bedenin, kendisinin de yapıldığı elementler karşısında korunması gerekir ve dünyevi yiyeceği ihtiyacı vardır, ancak göksel krallıktaki insan özgürdür. Evi, düşüncelerinin ulaşabildiği kadar geniştir ve besini cennet yiyeceği ‘Manna’dır.

⁵ ‘Tanrı’ (Jacob Boehme’e göre) ilahi bilgeliğin iradesidir. Kendi kibri üzerinde yükselen kişi düşecektir; çünkü aldatıcı bilgilerle dolu olacaktır, Ebedi irade de onun içindeki ilahi bilgeliği uyandıramayacaktır. Hakiki tevazu, en aşağılık korkulardan değil; sadece Tanrı’yı içinde ve yanında hisseden kimselerde duyulabilen en yüce haysiyet duygusundan kaynaklanır.

⁶ ‘Sofistler’ ilim ağacında yetişen meyvenin dış kabuğunu, içinde meyvenin özünün olduğundan bihaber olarak, özenle ve sebatla inceleyen kuşkucu araştırmacılarıdır. Kendilerini meyvenin bir özü olmadığına inandırmışlardır ve içsel kaynaktan ışıldayan tinin ışığının gücünü algılayabilenlerin hayalperest olduğuna zannederler, oysa kendi yaşamlarının bir uykudan ibaret olduğunu ve bilgi sandıklarının gerçekte bir düş olduğunu pek bilmezler.

“Hayvanlar zihinsel zevkler hakkında ne bilir? Sofistlerin tinin hazları hakkında ne bilirler? Dünyanın başlangıcından bu yana hissediyor, yaşıyor ve düşünüyormuşuz ve bunu dünyanın sonuna kadar sürdürecekmışiz gibi hissetsek, yaşasak ve düşünsek, bu çok değerli bir şey olmaz mıydı? Tabiat’ın tüm sırlarını bilmek ve geçmişte meydana gelmiş ya da gelecekte gerçekleşecek her şeyin kayıtlı olduğu bu kitabı okumak zevkli olmaz mıydı? Alçak olana doğru çekilmek yerine yüce olanı çekme gücüne sahip olmaktan ya da etrafınızda hayvanlar yerine saf tinlerin toplanmasından memnun olmaz mıydınız?”

İnsan böyle güçlere erişebilir mi? Bunları elde etme arzusu olmayanlara bunu kanıtlamaya çalışmak faydasız olacaktır; kanıtlamak mümkün olsa bile, kendileri için var olmayan hazinelere sahip olan insanların olduğunu yoksullara kanıtlamak, onlara nasıl bir fayda sağlayabilir ki? Bu güçlerin varlığı, onları algılama ya da kavrama kapasiteleri olmayanlara kanıtlanabilir mi? Bir mucize bile sıra dışı ve açıklanamaz bir şeyin gerçekleşmiş olduğu dışında hiçbir şeyi kanıtlayamaz.

Fama Fraternitatis³ der ki: “Böyle sırları, spiritüel olarak onları alacak kadar gelişmemiş olanlara açıklamanın imkânsızlığı, halk arasında Gül Haçlıları hakkında birçok yanlış kanı ve önyargının var olma nedenidir. Ancak, kökenlerinin onları uyduranların kötü niyetlerine ve cahilliklerine kadar izleri sürülebilen grotesk ve kurmaca hikâyeler

³ İnsanın tini dünyaya değil, ebediyete aittir. Yaratılışın başlangıcından bu yana insan tininin olmadığı bir zaman hiç olmamıştır; hatta onun varlığı Dünya gezegeniyle de sınırlı değildir. Bilincini, kendi şahsiyetini gölgede bırakan ve kendi gerçek benliği olan ilahi tininkile birleştirmeyi başaran kişi, kendisinin geçmiş varoluş formlarını bilecek ve geleceği belirleyecektir; ancak insandaki hayvansal ilkeler bu duruma iştirak edemezler; ölürler ve yeniden Kaos’a, formların üretim ambarına girerler.

dedikoducular arasında yayılırken, bunların çarpıcılıkları ve anlamsızlıkları daha da büyüdü. Sahteliğin kökleri, hakikatın köklerini zedelemeyen, kurutulamaz ve kötü niyetler, bir cahil ya da düzenbaz tarafından üretilmiş düzmece ifadelerle çelişerek faydalı hale gelir; fakat gördüklerine inandıkları şeylerden bahsediyorlarken körlerin şahitliğinin kıymeti nedir, ya da duyduklarına inandıklarını tarif ederken sağırın kullandıkları ifadelerle ne değer biçilebilir? Yalancı olan hakikat, tanrısız olan Tanrı, ahmak olan bilgelik ve inançsız olan inanç hakkında ne bilir? Haklı olduklarını düşünebilirler, ancak yine de haksızlardır; kendileri yanılsamaların içinde yaşarken, başkalarını yanılsamalara sığınmakla suçlayabilirler. Oysa haset, nefret, kıskançlık, bağnazlık ve batıl inançlar renkli camlar gibidir, içinden bakan kişi her şeyi kendi görünümünde değil de, renkli görür.”

Dolayısıyla ‘Gül Haçlıları’ kendi topluluklarından bahsederken, kendilerine bir nedenden ‘Gül Haçlıları’ diyen herhangi bir dünyevi ve dıșsal örgütten oldukça farklı olarak; dıș yaşamın saçmalıklarıyla ilişkili bir tarihle ilgilenmeyen spiritüel bir birliği, ilahi ve spiritüel uyumu ve farz edildiği üzere meleklerin sahip olduğu gibi bireysel güçleri kastediyor görünmektedir.

İşte aşağıdakileri söylerken kastettikleri de bu spiritüel ‘birlik’tir:

“Bizim topluluğumuz, Tanrı’nın dünyaya ‘Işık olsun’ diye buyurduğu yaratılışın ilk gününden bu yana var olmuştur ve zamanın sonuna kadar da var olmayı sürdürecektir. Bu, bedenleri ışıktan oluşan ve ışığın içinde ebediyen yaşayan ışığın çocuklarının topluluğudur. Okulumuzda bize, özgür irade sahibi olan ve seğtiği kişiye gelen İlahi bilgelik, göksel gelin, öğretilir. Bildiğimiz gizemler Tanrı, Tabiat ve İnsan ile ilgili bilenebilecek her şeyi kapsar. Bugüne kadar

yaşamış bütün arifler, gerçek bilgeliği öğrenmiş oldukları okulumuzdan mezundur. Üyelerimiz arasında bu yerkürede yaşamayanlar da vardır; müritlerimiz evrenin her yerine dağılmıştır. Hepsi aynı kitabı öğrenir ve bunu yaparken tek bir yöntem izler. Toplanma yerimiz, seçilmişlerin kolayca bulabildiği ancak diğerlerinin gözlerine ebediyen gizli kalacak olan, tüm tabiatı kuşatan Kutsal Ruh'un tapınağıdır. Bizim sırlarımız para karşılığı satılamaz, onları alabilmeye muktedir olan herkes için ücretsizdir. Gizliliğimiz vermeye gönülsüz oluşumuzdan değil, öğrenmek isteyenlerin alma kapasitesizliğinden kaynaklanır.

“Yalnızca tek bir ebedi hakikat vardır; sevginin tek bir kaynağı vardır. Sevgi verilemez, sevginin insan kalbinde doğması gerekir. Canlanış nerede gerçekleşirse gerçekleşsin, bizler ilahi aşkın doğumuna katılırız. Biz, karanlığın en derin noktalarını aydınlatan ve bizim de en derin gizemleri bilmemizi sağlayan ışığa sahibiz. Biz, ondan beslendiğimiz ve doğada harikaların gerçekleşebilmesini sağlayan ateşe sahibiz.

“Bu dünyadaki her şey bizim irademize tabidir, çünkü bizim irademiz yasa ile bir ve aynıdır, yine de bizim irademiz özgürdür ve hiçbir yasaya bağlı değildir.

“Bizim cemiyetimizin bir üyesi olmak ister misiniz? Öyleyse, kendi kalbinizle girin ve Sessizliğin sesine kulak verin. İçinizdeki Üstadı arayın ve onun talimatlarını dinleyin. Tininizde tezahür etmeye çalışan İlahiliği tanımayı öğrenin. Kusurlarınızı atın ve Tanrı'da kusursuzlaşın.”

İkinci Bölüm

HERMETİK FELSEFE

*Tria sunt mirabilia. Deus et Homo. Mather et Virgo.
Trimus et Unus.*⁸

Sadece tek bir ebedi hakikat ve dolayısıyla da tek bir ilahi bilgelik vardır. Şayet içlerinde bu bilgeliğin tezahür ettiği kişilerin tarihinin izini, kökenine kadar sürmek isteseydik, zaman ve uzayın dışına çıkarak ebediliğe girmemiz gerekirdi. “Tanrı’nın Tininin denizlerde ilerlediği” zamana, “ilk öncünün,” bugün bu gezegen üzerinde tanıdığımız insanlardan oldukça farklı olan bir yarı spiritüel varlıklar soyunu eğittiği zamana, Yaratılışın ilk günlerine dönmemiz gerekirdi.

Dışsal muhakeme yapan tarihçiler çağlardır bilgelik dininden, sanki insan tarafından icat edilmiş ve muhakemeci aklın düşünme yetisinin yavaş yavaş gelişmesiyle ortaya çıkmış bir sistemmiş bahseder; oysa Okültist bu ilahi bilgeliğin ebedi ve her zaman aynı olduğunu; ancak tezahür

⁸ Üç şey harikadır. Tanrı ve İnsan Olan. Anne ve Bakire Olan. Üç ve bir Olan. (Ç.N.)

formlarının, ifade arayan zihinlerin kapasitesine göre değişiklik gösterdiğini bilir. Bu nedenle, Gül Haçlıları doktrinlerinin tarihi Mısır'ın kadim kitapları Veda'lar doktrininin izahı ile başlar; ancak bu konular H. P. Blavatsky'nin *Gizli Öğreti*'sinde ve diğer kitaplarda geniş olarak ele alındığından, bizler sadece hermetik felsefenin kendisini neoplatonik filozofların zihinlerine hangi şekilde sunduğunu göreceğiz.

NEOPLATONCULAR

AMMONIUS SACCAS

MS yaklaşık 190 yılında yaşamış olan bu filozof *Neoplatonik Ekol*'ün kurucusudur. Hristiyan bir ailenin oğludur ve Hristiyan bir eğitim almıştır ancak bu sistemden ayrılarak bir "filozof" olmuştur. Ücret karşılığı yük taşıyarak yaşamını kazanmıştır, buna karşın döneminin en büyük filozoflarından biridir ve Platonik ve Aristotelesçi felsefeyi iyi bilir. *Erennios, Origenes, Plotinus* ve *Longinus* öğrencileridir.

PLOTINUS

Plotinus MS 205 yılında *Lykopolis*, Mısır'da doğmuştur. Eğitimini İskenderiye'de almıştır. Persia'da İmparator Gordianus'un savaşında yer almıştır ve daha sonra, kendi felsefe okulunu kurduğu Roma'ya gitmiştir. Burada büyük bir şöhret ve saygı kazanmıştır. Roma'da yaşadığı 26 yıl boyunca tek bir düşmanı olmadığı söylenir. Acımasız İmparator *Gallienus*'un bile onu sayıp onurlandırdığı söylenir.

Plotinus hastaydı. Hekim *Eustachius* Plotinus'un ölmekte olduğu odaya girince, Plotinus neşeyle haykırdı, "Artık kendi içimde yaşayan Tanrı ile Evrenin Tanrısını birleştireceğim."

Plotinus'un zihni devamlı olarak, kendisine –kendi üst benliğine– eşlik eden İlahi dehaya yönelmişti. Kendi fiziksel bedenini o kadar az önemserdi ki, kendisine fiziksel bedeninin doğduğu gün sorulduğunda, böylesine değersiz bir konunun herhangi bir sözcük sarf etmeye geçecek bir önem taşımadığını söyleyerek, soruyu yanıtlamayı reddetmişti.

Ona göre fenomenal varoluş bir yanlışlıktı, hataydı, alçak ve istenmeyen bir durumdu, İlahi prensip ile birlik varoluşun en yüce amacıydı. Çok az yerdı, et yemezdi ve erden bir yaşam sürdü. Saccas'ın başka bir öğrencisi olan Porphyry Plotinus'un şöhretini kıskanmaya başlayınca ona karşı kara büyü kullanmaya kalkıştı ancak başaramadı ve sonunda Plotinus'un son derece güçlü bir ruha sahip olduğunu, hatta onun ruhuna yöneltilen en güçlü İradenin bile ona etki edemeden göndericisine geri döneceğini söyledi. Bununla birlikte Plotinus da bu büyüünün tesirini hissederek bu etkiyi dile getirdi.

Plotinus'un felsefesine göre, Tanrı her şeyin temelidir. Sadece tek bir Töz vardır, Madde ve Form sadece yanılsama ya da Tinin gölgeleridir. Tanrı ebedidir ve her yeredir. O, saf ışıktır, Birliktir, tüm varoluşun ve düşüncenin kökenidir. Zihin bu Birliğin imgesidir, yani Ebedi olan tarafından, kendi içine bakılarak yaratılan imgedir. Bu yüzden Zihin de Tanrı'nın ürünü ya da eseridir, yine de Tanrı'nın kendisidir ve gücünü Tanrı'dan alır. Zihin Ebedi olanın ebedi eylemidir. O başlangıçta var olan ve değiştirilemez olan *Işık*'tır. Düşünce ve her düşünebilir nesne zihinde var olur. Zihin dünyası içsel dünyadır, dışsal ve duyusal dünya ise bu içsel dünyanın dışavurumudur. Zihin Birlik'tir, tüm varlıklar ve nesneler Zihnin tözünden oluşur ve hepsi özünde aynı, form bakımından farklıdır.

İçsel Zihin dünyasının varlık bulması ile gerçekleşen

eylem, merkeze doğru hareket eden bir iç güçtür. Bir dış dünya, iç dünyaya uygun olarak, varlık bulduğunda, bu içsel eylemi çevreye doğru yöneltecek şekilde tersine döndüren başka bir eylem olmalıdır. İşte bu merkezkaç eylem *Ruh*'tur, yani Zihnin merkezci eyleminin bir ürünü ya da ona karşı bir tepkidir, başka bir deyişle kendi içine giren *Düşünce*'nin bir ürünüdür.

Evrensel yasaya göre gerçek bir şey, kendi mükemmel durumuna yakın olan ancak kendisi kadar mükemmel olmayan bir şey üretebilir, bu yüzden ruhun eylemi zihnin eylemine benzese de onun kadar mükemmel değildir.

Zihin gibi Ruh da yaşayan düşüncedir ancak Zihin'den farklı olarak, sürekli değişime tabiidir. Zihinden farklı olarak Ruh, şeyleri kendi başına görmez, onları zihnin içinde görür. Ruhun eylemi dışa doğru, zihninki içe doğrudur; ruhun algıları zihninki kadar net değildir. Ruh da zihin gibi bir tür ışıktır; ancak zihnin ışığı kendinden parıldarken, ruh onun yansımasıdır.

Evrensel yasalara göre düzen ve uyum tüm Tabiat organizmasında mevcuttur, tüm ruhlar bir süre sonra zihinden ayrılır –ya da daha doğru ifade etmek gerekirse– ruh ile zihnin merkezi arasındaki mesafe artar ve daha maddesel bir hal alırlar. İlahi akıldan uzaklaştıkça madde haline girerler, maddeye alçalırlar. Maddeleşmeye doğru her adımda, biçimleri daha da yoğunlaşır, daha maddeleşir; havadaki ruhların formu hava gibiyken, yeryüzündekilerin formu daha dünyevi maddeseldir. Ruhun eylemi başka ve ikincil eylemler üretir. Bunlardan bazılarının hareketi yukarıya doğru meyilliyken, bazılarınıninki aşağı doğrudur. Yukarıya meyilli eylemler İnanç, Amaç, Hürmet, Yücelik, vb iken aşağı meyilli eylemler muhakeme, tahminler, yanıltmaca, vb üretir; ruhun en aşağı eylemi saf vejetatif güç, duyum, özümseme,

içgüdü, vb'dir.

Tabiat'ın eyleminin nihai amacı kendini bilmeye erişmektir. Tabiat ne zaman görünür bir form oluştursa aynı zamanda, formun tanınmak için bir nesneye dönüşebilmesi için, kaba-maddeye şekil veren duyu-üstü bir forma sahip olur. Tabiat, yaşayan bir ruhtan başka bir şey değildir, daha yüce ve içsel eylemin, Evrensel Zihnin ürünüdür. Tabiatla sadece tek bir temel yaşayan güç vardır, *imgeleme gücü*; bu gücün eyleminin sadece tek bir sonucu vardır; *formun oluşumu*, ya da formun algılanması. Tabiatla gerçekleşen bu sürecin aynısı insan tabiatında da gerçekleşir. Maddenin tüm formları, içinde bulunan ruh ile üretilir. Tüm formlar, dışarıdan belli olmasa bile, bir içsel yaşamla doludur, Yeryüzü, içinde yaşamın varolduğu bir orman gibidir; taşlar ağaçlardan kesilen ince dallara benzer. Yeryüzünde olduğu gibi, yıldızlarda da İlâhi Yaşam ve Us vardır.

Bu bakımdan duyusal dünya ve her varoluşun içsel bir ruhu vardır ve bu formlarda kalıcı olan da bu ruhtur, dış görünüş ise, dış görünüşten fazlası değildir.

Aklın Dünyası, uzay ve zamandaki değişim ile bölünmeyen, değişmez yaşayan bir Birliktir. Her şey bu dünya içinde var olur ancak burada ne üretme ne yıkım, ne geçmiş ne de gelecek vardır. Uzayda değildir, uzaya ihtiyaç duymaz. Aklın dünyasının her yerde olduğunu söylersek, onun kendi varlığında, dolayısıyla da, kendi içinde olduğu görüşünü kastetmiş oluruz. Aklın dünyası Tinin dünyasıdır. Oluşumsal (potansiyel) olarak tüm nesneleri ve akılları içeren, Üstün bir Akıl vardır ve bu akıl dünyasına dâhil edilmesi mümkün pek çok bireysel akıl vardır. Aynı şey Ruh için de söylenebilir. Yüce bir *Üst-Ruh* vardır ve ona dâhil edilmesi mümkün pek çok bireysel ruh vardır, bireysel ruhun Üst Ruh ile ilişkisi de, bir türün ait olduğu sınıfla olan ilişkisi

ile benzerdir. Bir sınıf içinde farklı türler olsa da hepsi aynı sınıftan meydana gelir. Her türün kendine özgü bir özelliği vardır. Benzer şekilde akıl dünyasında da çeşitli türlerde ruhların üretilmesi için belli niteliklerin olması ve ruhların çeşitli derecelerde düşünme –yetisine sahip olması gerekir, aksi halde hepsi tüm detaylarda özdeş olurdu.

Tabiatla Us'tan yoksun hiçbir şey yoktur, buna karşın prensibin tezahürleri çok çeşitli formlarda farklılık gösterir. Hayvanlar bile, ustan yoksun görünmelerine karşın, güdülerini yönlendiren bir usa sahiptir. Var olan her şeyin kökeni Us'tadır ve Tabiatdaki hiçbir şey kesinlikle us-dışı değildir; fakat Us sayısız şekilde tezahür eder çünkü bu tezahürler dışsal ve içsel koşullar ve şartlarca değiştirilir. İçsel varlık, spiritüel insan, dışsal varlıktan daha ussaldır. Dış dünyada Us gözlem, mantık ve kuramsal düşünce olarak tezahür eder; fakat akıl dünyasında Us *hakikatin doğrudan algısı* olarak tezahür eder.

Usun içsel eyleminin amacı nesnel bir form oluşturmaktır. Farklılaşma ilerledikçe ve çeşitli güçler ortaya çıkmaya başladıkça, bunlar sürekli olarak özelliklerinin bazılarını kaybederler ve nihai ürünler asıl güçten daha az mükemmel olurlar, fakat yerleştirilmiş oldukları koşullar yeni özelliklerin doğuşuna neden olur ve böylece daha üstün bir hal içinde yeniden oluşum yönünde bir adım atılmış olur.

Bu nedenle akıl dünyası asıl merkezden yayılır ve duyularımızla algıladığımız dünya, akıl dünyasının bir ürünüdür. Dış dünyada mevcut olan her şeydeki değişkenlik ve kusurluluk hali, bunların büyük merkezle olan uzaklığından kaynaklanır. Evren üç temel varoluş prensibinin ürünüdür; o içindeki tüm bileşenlerinin birbirlerine yakından bağlı olduğu muazzam bir *canlı* varlık ya da organizmadır ve bu evrenin hiçbir bölümü, en uzağı da dâhil diğer bü-

tüm bölümlerinde belli bir tepkime yaratmaksızın hareket edemez, çünkü bütün evrende sadece tek bir ruh vardır ve bu ruhun eylemi tüm bölümlerde tezahür ederek, bütünüün organizmasını oluşturur. Tüm bölümler, evrende *Bir Yaşam* oluşturan evrensel güç ile birbirine bağlıdır. Tüm ruhlar, tabiri caizse, iki yaşayışlı varlıklara yol açar. Bazen duyuşal düzleme daha fazla çekilirler ve onunla kaynaşırlar, bazen de kendilerinin de varlık bulduğu Us'un çekimini izlerler ve onunla birleşebilirler. Ruh nihayetinde bölünür, üstün elementleri üst düzlemlere yükselirken, alt elementleri, artık üst elementlere bağlı olmadıklarından kaldırılmadıkları için, alt düzlemlere alçalar. Ne zaman bir insanın vücut bulması gerçekleşse, ruh ölümlü bedeni kendi tözü ile donatır ancak kendisi bir bütün olarak bedene bağlanmaz; bedenle bütünüyle birleşmiş olan ruhun sadece bu parçası da, bedenin acılarına ve zevklerine iştirak eder. İnsanın kötü arzuları ise ruhun, beden ile bu şekilde birleşmiş bu parçasından gelir ve bu nedenle insanın kötü eylemlerinin kötü sonuçları sadece hayvani insanların –diğer bir deyişle onun yaşayan hayvansal unsurunun– başına gelir. Fakat gerçek insan ya da tin, ruhun daha yüksek elementlerine bağlıdır. Ruh bayağı ve alçak olana ne kadar fazla çekilirse, büdündüğü organizma o kadar maddesel hale gelir. Ölümden sonra kaba-tözler arındırılıp yok edilmesi gerekirken, saf elementler gelmiş oldukları kaynağa doğru yükselir, ta ki beden formunda yeni bir enkarnasyonun zamanı gelinceye dek. Bu süreçte ruh, alçakta olanın çekimine kapılmaz duruma gelmesine yetecek bilgiyi kazanıncaya kadar devam eder. Bu bağlamda insanın dünyevi varoluşu barındırdığı kötü arzulara ve eğilimlere bir ceza olarak görülebilir. Akli çaba varoluşun aşağı hallerine ait bir eylemdir ve gereklidir, çünkü ruhun esas yeteneği olan hakikati doğrudan algılama yetisi yitirilmiştir. Eğer

ruh bu yetiyi yeniden elde etmeyi isterse, kendisini tüm akılsal fikirlerden özgürleştirmeli ve formsuzluğa nüfuz etmelidir. Eğer her şeyin esas anlaşılmaz kaynağına erişmek isterse, kendi fikirlerini ardında bırakmalı, tüm duyuşsal algılarından ve akılsal tahminlerden, konuşma ve düşünceden özgürleşmeli ve spiritüel tefekkür halinde yaşamalıdır. Bu akılsal fikrin ötesinde olan görülebilir ancak ne kavranabilir, ne de kelimelerle tarif edilebilir. Görmek inanmaktan iyidir, bilgi mantıktan iyidir, spiritüel bilgi *tek*'tir ancak insan bilimi bir çeşitliliktir ve her şeyin kökeni olan ebedi Birlik ile ilgisizdir. O insanın kendi tabiatı, kendi kökeni ve nihai kaderi hakkında öğrenmesi gereken en önemli şeydir; çünkü entelektüel insan, eğer işe yararlılığına ikna olmadıysa, bir işi üstlenmeye istekli olmaz. Spiritüel algı, bahşedilmeyen, ancak çaba ile elde edilmesi gereken bir güçtür.

Bir kimse böyle bir gücün var olduğunu bilmez ise, ya da onun yararlılığının farkına varamazsa bu düzeye ulaşmak için çaba göstermeyecektir, zihni aydınlanmadan kalacaktır ve hakikati göremeyecektir. Tıpkı varolup olmadığını bilmediği, bilinmez bir ideale sevgi duyabilmesi gibi, hakikatin varlığını da hissedebilir; ancak zihni aydınlanmış olanlar sevgisinin hedefini, dünyayı aydınlatan ışığı görür. Bu ışık her yeredir. Ancak sadece onu görebilecek, algılayabilecek, hissedebilecek ve benimseyebilecek olanlara, bu kimselerin o ışıkla benzerlikleri nedeniyle, görünür. Konuyu daha anlaşılır kılmak için, ruhun kendi ayak bağlarından kurtulup, kendisinin de Ebedi olandan doğmuş olduğu bu duruma girmesi sonucunda Ebedi olanı görebileceğini ve hissedebileceğini söyleyebiliriz. Bu talimatları aldıktan sonra kişi onları izlemeyi ağırdan alırsa, karanlıkta kaldığında kendinden başka suçlayacak kimsesi de olmaz. Bu nedenle hepimiz kendimizi alçak ve duyuşsal olandan kurtarmayı de-

neyelim ve Tanrı'nın yüce gücüyle birleşelim.

Yüce olanı bulmak istiyorsan, dış dünyadan gelen tüm izlenimlerin düşüncelerinden kurtulmanız ve zihnini tüm tasvirlerden, formlardan ve şekillerden arındırmanız gerekir.

Tanrı herkeste bulunur, hatta O'nu tanımayanlardan bile; ancak insanlar Tanrı'dan kaçır, O'ndan, ya da daha doğru bir ifadeyle kendilerinden, uzaklaşır. Onu kavrayamadıkları için, kendilerini kaybederek, O'ndan kaçır ve başka tanrı-lar ararlar. Ancak ruh mükemmelliğe giden yolda ilerlerse, kendi üst varlık halini fark etmeye başlar ve ebedi yaşamın kaynağının kendi içinde olduğunu, dolayısıyla da dışsal şey-lerin peşine düşmeye ihtiyacı olmadığını ve arzu edilir olan her şeyi kendi içindeki ilahi elementte bulabileceğini bilir. Kendi içindeki Tanrının onun tüm yaşamı ve varlığı oldu-ğunu ve O'nda var olan ve yaşayan yanılısamalar âlemin-den kaçması gerektiğini anlamaya başlarsa, gün gelir O'nu görebilir ve kendisini de, dünya-üstü bir ışıkla aydınlanmış eterik bir varlık olarak görür. Hatta saf İlahi Işık, bir Tanrı, güzellikteki parlaklık olarak görür ancak kendi ışığı, mad-desel düzlemin gölgelerine yaklaşırsa ağırlaşır ve yeniden karanlık basar.

Ruh neden ışık durumunda kalmaz? Çünkü henüz kendi-sini maddenin çekiminden tam olarak kurtaramamıştır. Bu çekimden bütünüyle özgürleşmiş olsaydı bu ışıktaki kalırdı ve onunla bir olduğunu bilirdi. Bu düzeyde ne algılayıcı ne de algının nesnesi vardır, sadece algı vardır ve ruh, algıladığı şeydir. Kendi algısının nesnesiyle özdeşleşir ve bu nedenle bu düzey, insanın akılsal kavrayışının ötesinde bir şeydir.

Onunla bir ve özdeş olduktan sonra, ruh yeniden kendine dönünce kendi imgesini kendi içinde taşır. Ebedi olanla bir-lik olduğu bu zaman süresince de kendisinin Ebedi olduğunu

ve aralarında bir fark olmadığını bilir. İçinde bir hareket, bir duyu, herhangi bir şeye karşı arzu olmadığı gibi, düşünce ve fikir de yoktur. Yükselmiş ve kendi varlığında dinlenmektedir, başka bir deyişle tüm güzellik ya da fazilet fikirlerinden daha üstün olan bir düzeyde kendi başına dinlenmektedir. İçinde bir formun ya da imgenin olmadığı bu yüce düzeye giren ruhun hiçbir yanılsama için girmesi gerekmez. Yanılsamalara batan ruh kendini alçaltır, kötülüğün ve karanlığın dinine girer; fakat yükselen ruh kendi varlığına girer; o zaman ruh ne varlık ne de hiçlik durumunda, fakat anlaşılamaz ve tüm varlıkların üzerinde olan bir halde olur.

MALCHUS PORPHYRIUS

Bu filozof Plotinus'un öğrencisiydi. MS 233 yılında Batanea, Suriye'de doğdu ve MS 304 yılında Roma'da öldü. Yaşamı boyunca yalnızca bir defa Tanrı'yla birleşmeyi başardığını söyler, oysa öğretmeni Plotinus bu şekilde dört defa kutsanmıştı.

Porphyry Tin hakkında şöyle söyler: —Beden bulan ruh yabancı milletler arasında uzun süre yaşamış ve bu nedenle kendi ülkesine özgü giysileri unutmuş, hatta bu yabancıların giysilerini benimsemiş, bir yolcuya benzer. Böyle bir yolcu bu seyahatinden dönünce ve arkadaşları ile akrabalarının hoş karşılanmak isteyince yabancıların gelenek ve tavırlarını bir kenara bırakarak eski hareket ve düşünme biçimine döner. Benzer şekilde ruh da, göksel evinden sürgün edilirken ve fiziksel bir formda yaşamaya mecbur edilmişken, bu formdan çeşitli alışkanlıklar edinir, eski durumuna dönmek isterse, dünyevi formundan edindiği her şeyi bir kenara bırakması gerekir. Çıplak halinde mutluluk alemine girebilmesi için, sadece bürünmüş olduğu kaba fiziksel maskesini değil, aynı zamanda daha içteki kılıflarını da çıkarmaya ça-

lışmak zorundadır.

İnsanın eski durumuna kayıtsızlığı içtiği ve gelecekteki kaderini unutmasına neden olan, iki zehirli kaynak vardır; duyuşsal acı ve duyuşsal zevk. Bu ikisinin özellikle de duyuşsal zevkin eylemi ile arzular ve tutkular yaratılır ve bunlar ruhu maddeye çeker ve onun beden bulmasına neden olur. Bu nedenle ruh, tabiri caizse, *bedene çivilenmiştir* ve ruhun *eterik aracı* ağırlaşır ve yoğunlaşır. Bedensel zevk uyandırabilecek her şeyden kaçınmamız gerekir çünkü bedensel zevkler ne zaman etkin olsa, us ve saf aklın eylemi kesintiye uğrar. Bu yüzden sırf yeme zevki uğruna yemek yemememiz, sadece bedeni besleyecek kadar yememiz gerekir. Lüzumsuz ve özellikle de hayvansal gıdalar, ruhu maddeye bağlayan bağları güçlendirir ve onu İlahilikten ve ilahi şeylerden uzaklaştırır. Tanrının rahibi olarak bilge, Tabiat'ın tapınağındayken saf olmayan her şeyden özgür kalmaya çalışmalıdır ve kendisi hayvanların ölü bedenleri için mezarlar yaratırken, tüm Yaşamın Kaynağına yaklaşmak için, kendi yüceliğini hiçbir zaman unutmamalıdır. Besin olarak sadece toprak ananın saf armağanlarını seçmelidir. Eğer her türlü gıdadan kaçınabilseydik, çok daha fazla spiritüel olurduk.

Cismani ve cisimsiz şeyler arasındaki farkla ilgili de Porphyry şunları söyler: —“Cisimsiz olan Cismani olanı yönetir ve bu yüzden de, uzay olarak olmasa da güç biçiminde, her yeredirler. Şeylerin cismani varlığı, Cisimsiz olanın bağlantıya girmek istediğinde böyle şeylerde bulunmasına engel olamaz. Ruh bu nedenle eylemini, istediği her mekâna genişletme gücüne sahiptir. O sınırları olmayan bir güçtür ve saf olması ve maddeye karışmaması şartıyla, her bir parçası özel koşullardan bağımsız olarak her yerde bulunabilir. Şeyler birbirlerini sadece maddesel formlarının teması ile etkilemez, belli bir uzaklıktan da etkileyebilir, tabi ruha sa-

hip olmaları durumunda, çünkü ruhun üstün elementleri her yerdedir ve kafesteki bir hayvan ya da bir şişedeki sıvı gibi, bir bedene hapsedilemez. Esasen sonsuz üstün Tin ile bir ve özdeş olan evrensel ruh, Tin'in sonsuz gücü sayesinde her şeyi keşfedebilir ya da üretebilir ve bireysel bir ruh da bedenden özgürse ve arınmışsa aynı şeyi yapabilir.

“Yarı maddesel olan Ruh âleminin, yarı maddesel (astral) formlara sahip olan kendi sakinleri vardır. Bunlardan bazıları iyi bazıları kötüdür; kimi insana iyilikle yaklaşırken kimi kötü niyetlidir. Her sınıfın eterik ancak değişken bedenleri vardır; iyi olanlar bedenlerine ve arzularına hâkim olurken, kötü olanlar arzuları ve bedenleri tarafından yönetilir.

“Onlar, varlıkların ruhlarındaki içsel faaliyetleriyle, tutkularıyla, arzularıyla, ahlaksızlıklarıyla ve faziletleriyle iyi ya da kötü, hayvansal ya da şeytani görünmez etkiler yaratan tüm güçlerdir. Ne kadar kötü olurlarsa formları da cismani hale o kadar yaklaşır. O zaman maddenin soluklarında yaşarlar, insanları cinayete, hayvanları öldürmeye teşvik ederler, kurbanlardan yükselen buharlardan haz alırlar ve ölenin eterik tözlerini özümseyerek semirirler. Bu yüzden de her an insanları savaşımlara ve suça teşvik etmeye hazırlardır ve insanların ya da hayvanların öldürüldüğü yerlerde büyük kalabalıklar olarak toplanırlar.”

Porphry tanrıların insandan daha bilge, daha güçlü, daha üstün olmaları ve insanın iradesini gerçekleştirmeye ya da onun arzularına riayet etmeye zorlanabilmeleri, kandırılabilimleri veya ikna edilebilmeleri fikriyle alay eder. Gaipten haber verme, kehanet, vb'nin dışsal tanrıların vahiylerinin sonuçları olduğu teorisini reddeder ancak bunların İnsanın içindeki İlahi Tinin birer işlevi olduklarını ve ruhun bunu uygulaması gerektiği koşullarda olması durumunda, bu işlevin uygulanmasının mümkün olacağını söyler. “İnsa-

nın bilinci fiziksel formunun içine ya da ötesine odaklanabilir; yani içinde bulunduğu koşullara göre bir insan kendi içinde, kendi dışında veya ne tamamen kendi içinde ne de dışında olduğu ancak aynı anda iki halden de yararlandığı bir durumda olabilir.” Porphyry ayrıca, olası tüm formları alabilecek ve tanrılar, insanlar ya da iblisler gibi görünebilecek, yalana ve sahteciliğe düşkün olan ve ölmüş insanların ruhlarıymış gibi davranan birçok görünür varlık olduğundan da bahseder.

Porphyry’nin pek çok defa dua esnasında, on metreye kadar havaya yükseldiği ve böyle zamanlarda bedeninin altın sarısı bir ışıkla çevrelenmiş gibi görüldüğü söylenir. “Tanrılar her yeredir. Ruhu bir süre için, aşağı tesirler dışında, böyle ilahi bir tesir ile dolu olan kişi, bu tesirlerin temsil ettiği ve onun nitelikleri ile görüşlerine sahip olan tanrıdır. Tanrı ile ruhun birleşmesinin tabiatı akılsal olarak kavranamaz ya da kelimelerle ifade edilemez; Tanrı ile özdeş olmayı başaran kişi, *bizzat* İlahiliğin kendisi olur, aralarında bir fark olmaz. Tanrılar dualarımız sayesinde aşağıdaki bizlere gelmez; ancak bizler kendi kutsal amaçlarımız ve çabalarımız sayesinde onlara yükseliriz; her şeyi saran sevginin gücü ile onlara bağlıyızdır.

JAMBLICHUS

Bu filozof Porphyry’nin öğrencisiydi ve MS 333 civarında öldü. Der ki:

“Şayet ruh tanrılara yükselirse Tanrı-gibi olur ve *yukarıda ve aşağıda* olanı bilebilir; o zaman hastalıkları iyileştirme, yararlı icatlar yapma, bilge kanunlar oluşturma gücüne erişir. İnsanın kendisinin sezgisel gücü yoktur; sezgisi kendi ruhu ile İlahi Tin arasında var olan bağlantının sonucudur; bu birlik ne kadar güçlenirse, sezgisi, spiritüel bilgisi o ka-

dar muazzam olur. Ruhun her algısı ilahi nitelikte değildir; aynı zamanda maddesel elementlerle kaynaşmasındaki ruhun daha aşağı faaliyetinin ürünü olan birçok imge mevcuttur. Ebedi Yaşam kaynağı olan İlâhi Tabiat yanıltıcı imgeler üretmez ancak faaliyeti çarpıtılırsa, böylesi yanıltıcı imgeler ortaya çıkabilir. İnsan zihni İlâhi Işık ile aydınlanırsa, ruhunun eterik aracı ışık ve parlaklık ile dolu hale gelir.”

PROCLUS

Proclus 412-485 arasında *Byzany*’de yaşamıştır. Sıklıkla kâhinsel vizyonlar ve rüyalar gören bir hermetik filozof ve mistikti. ‘Dua’ ederek yağmur yaratabilme ve depremleri önleyebilme spiritüel gücüne sahip olduğu söylenir. Oldukça dindar ve özveriliydi, ayrıca kimi zaman başının etrafında bir ışık halesi varmış gibi görünürdü.

İnsan ruhunun birçok katmandan oluştuğunu söyler, bunlardan kimi yoğun, kimi daha eter niteliktedir ve her biri temel bir prensiptir, yani sadece formuna göre değişkendir. “Ruh ancak dünyevi arzularından arındıktan sonra kendi ilâhi durumuna dönebilir. Ruh bilgiye ulaşana ve arzularından özgürleşene kadar, usu ve özgür iradesi maddesel hale ait olan ıstıraplarda yer almalıdır. Bu amaç doğrultusunda belli dönemlerde fiziksel forma bürünür (bir insan olarak reenkarne olur), ta ki arzularından kurtulana dek. Ruh dış katmanlarından (prensipler) ne kadar özgürleştirirse, o kadar yukarıya yükselebilir.”

HIEROCLES

Bu filozof der ki:— “Akıllı ruh-tözü *Demiurgos*’tan (Logos) maddesel olmayan ve ayrılmaz bedeni alır, bu şekilde varlık haline geçer. Bu nedenle o ne cismani ne de cisimsizdir, fakat maddesel olmayan tözün ürünleri olan güneş

ve yıldızlarla karşılaştırılabilir. İnsanların ve aynı zamanda ‘tinlerin’ sahip olduğu bu ruh-beden, tabiatın bir ışıltısıdır. Ruhun aracı insanın maddesel bedenindedir; cansız ve ruhsuz fiziksel organizmaya Yaşam soluğunu verir ve fiziksel organizmanın uyumunu içerir. İnsanın *Yaşam Prensibi*, organizmada Yaşam faaliyetini üreten içsel varlıktır. İçsel varlık bir akıl tözünden ve maddesel olmayan (transandantal bakımdan maddesel) bedenden oluşur. Görünür maddesel form içsel varlığın ürünü ve imgesidir. Dışsal form hayvan-sal, akli olmayan, kaba-maddeden oluşur. Kaba-maddenin ve eterik bedenlerin arındırma sürecinden yaşayan töz ve ölü madde etkilenir ve böylece insan kendisini saf tinler ile bağlantı kurmayı başaracak hale getirebilir.

539 yılında bağnaz İmparator Justinianos *Atina*’daki Felsefe okullarını kapattı ve son temsilciler Isodorus, Damascius ve Simplicius Persia’ya gitti. Doğu’da düşünme özgürlüğü, hoşgörü ve bilgelik bulmayı bekliyorlardı. Persia Kralı *Chosroes*’in bir filozof olduğu söyleniyordu ve onları koruyacaklarını ummuşlardı. Ancak çok geçmeden bu Kralın felsefesinin son derece yüzeysel olduğunu ve yüzeysel öğretilerle cilalanmış, zalim, ihtiraslı ve cahil bir tiran olduğunu keşfettiler ve hayal kırıklığı içinde Yunanistan’a döndüler. Bu, son Neoplatonik filozofların başından geçen herkesçe bilinen bir olaydı ve bilgelik güneşi uzunca bir süre karardı, ta ki on beşinci yüzyılda bulutları bir ışık huzmesi yeniden delip geçinceye dek.

Üçüncü Bölüm

ORTA ÇAĞ FİLOZOFLARI

Centrum in Trigono Centri

Dış dünya iç dünyanın bir imgesidir. Görünür yıldızlı göğün astronomisi, görünmez göklerde yer alan astrolojik süreçlerin dışsal bir taklididir ve bizim fiziksel duyularımızla gözlenebilecek menzilde olan gezegenlerin devirleri ise, vasıtasıyla evrende var-olan spiritüel güçlerin eylemlerinin temsil edildiği sembollerdir. Dünyanın güneşe olan konumuna göre kendi sıcak ve soğuk mevsimlerinin olması ve belirli zamanlarda güneşe yaklaşıp belirli zamanlarda uzaklaşması gibi, aynı şekilde insan zihninin ilahi bilgeliğin spiritüel güneşine daha yaklaştığı görüldüğü dönemler ve materyalizm ile karanlığın hâkim olduğu zamanlar vardır. Günberi zamanlarında, açık zihinler kendi düşüncelerinden çıkıp ebedi hakikatin kaynağına daha kolay ulaştıklarını fark ederken, günöte zamanlarında ilahi ışığa yaklaşmak için daha çok çaba gerekir. Orta Çağ boyunca da böylesi bir günberi dönemi yaşanmışa benzer ve dünyadan, bilgiğe karşı açık olanların zihinlerini aydınlatıcı olan ancak bayağı

olanların zihinlerinde sadece duygusal unsurlar uyandırarak aralarında, dışsal düzlemde cadılık ve afsunculuğun gelişmesi olarak tezahür eden, bir batıl inanç salgınına neden olmuş olan, bir spiritüellik dalgası geçmiş gibidir. Bu zamanlarda yaşamış büyük üne sahip birçok hermetik filozof vardı. Önde gelenlerinden bahsedecek olursak Theophrastus Paracelsus Hohenheim, Jacob Boehme, Cornelius Agrippa, Basilius Valentinus, Robert Fludd ve daha birçoklarını saymamız gerekir. Bunlarda ilk ikisinin felsefeleri ve hayatlarını diğer kitaplarımda hâlihazırda açık olarak ele almış olduğumdan, kalanlar arasından bu Orta Çağ filozoflarının öğretilerini açıklamak adına Cornelius Agrippa'nın yazmalarını seçtim.

CORNELIUS AGRIPPA'YA GÖRE MAJİ

Cornelius Agrippa von Nettesheim 14 Eylül 1486'da Cöln'de (Cologne) soylu bir ailede dünyaya geldi. Bir filozof, hekim, hukukçu, teolog, asker ve aynı zamanda bir devlet adamıydı. Okült Bilimler üzerine çalıştı ve iyi bir Simyacı olduğu söylenir. Ayrıca Paris'te gizli ilimleri incelemek üzere gizli bir cemiyet kurmuştur. Uygulamalarını reformlaştırmak istediği ruhban sınıfının öfkesini ve düşmanlığını üzerine çekti ve bunun sonucu olarak kara büyücü ve afsuncu olmakla suçlandı, hatta bugün bile onun hakkında dolaşan, neredeyse meşhur kara büyücü *Doktor Faust* ile ilgili olanlar kadar fazla hikâyeye mevcuttur. Engizisyon Mahkemesi'nin açık bir düşmanıydı, mahkeme ona o kadar sıkıntı veriyordu ki, sık sık ikametgâhını değiştirmek zorunda kalıyordu. Daha ileri yaşlarında büyük oranda geliştirmiş olduğu meşhur eseri *Occulta Philosophia*'ı yazdığında henüz yirmi dört yaşındaydı. Tabiatın okült yönü üzerine çalışmaları hakikatin, duyuüstü bir varoluş düzlemine ait olsalar

dahi, yanılısamalar içinde bulunamayacağını fark etmesine yol açtı ve bunun için *De Vanitate Scientiarum* adlı eserinde şöyle der: “Hakikat ve Tanrı’nın gücünden değil de, iblisler kötü ruhlar aracılığıyla kehanette bulunanlar yanılır. Tılsımlarla, kovma dualarıyla, ruh çağırma ile, aşk iksirleriyle ve diğer şeytani yöntemlerle yanılısamalar üretenlerin cehennemde cezalandırılmaları gerekir.”

Cornelius Agrippa ‘Maji’ terimini gerçek anlamına kavuşturmak için büyük çaba göstermiştir: bilge olanın hakim olduğu spiritüel işlevleri yerine getirme anlamına gelen bir terimdir, ancak cahil olanlar bugün bile, bilgelik değil de bunun tam karşısı olan Afsun ve Cürüm’den bahsedilmek istediklerinde ‘Maji’ terimini kullanırlar. Kitabıyla ilgili ise şöyle der: “Bilge olanların içinde istedikleri bilgileri bulmalarını sağlayacak, fakat ne kadar zorlasalar da art niyetlilere ve septiklere gizemli âlemin kapılarının kapalı kalacağı bir yöntemle yazdım. Şayet usun gözleriyle görme yetisine sahipseniz, tüm muhteşem maji bilimi gözlerinizin önünüze serilecek ve Hermes, Zerdüşt ve Apollonius’un bildiği güçleri bileceksiniz.”

“Tabiatın gizemli güçlerinin en yüce ve ilahi felsefesinin Anahtarı ustur. Usun güneşine kadar parlarsa, akıl o kadar çok güçlenecektir ve en muhteşem şeyleri bile başarmamız daha kolay olacaktır. Ancak akıl bende bağlı ise, kalıtsal olarak ya da yanlış eğitim ile edindiği yanılgıların üstesinden gelemese, Tanrı ve tabiatın ilahi gizemlerini iyice kavrayamaz. Mabede girmek isteyen kişi ölmelidir. Dünya ve dışarıdaki duyusal çekiciliklere karşı, hayvani güdülerini ve arzularına karşı ölü olmalıdır. Böyle bir ölümle ruh bedenden ayrılmaz; ancak bedenden çıkmalıdır. Bu yüzden Kolo-selilere Pavlus şöyle yazar: ‘Siz öldünüz ve yaşamınız Me-sih’le birlikte Tanrı’da saklıdır,’ ve başka bir yerde de şöyle

der: ‘Üçüncü göğe yükseltilmiş bir adam tanıyorum (ancak bu bedensel olarak mı beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir).’ Tanrı’yı bilmek isteyen böyle bir ölümle ölmelidir ve ancak pek az kişi bunu yapacak kadar ayrıcalıklıdır.”

“Maji Sanatı’nın, Astrologların harika görünüşleri, vb’nin karşı konuşmaz güçleri hakkında her ne okusak, bunları dışsal ve kelime anlamıyla aldığımız müddetçe masallar ve yalanlar buluruz. Dışsal formlar içsel hakikatleri sarar ve bu hakikatleri görmek isteyen usun ilahi ışığına sahip olmalıdır ki, buna çok az kişi sahip olur. Bu yüzden tabiatın ilahi sırları sorunlarını kitaplar okuyarak çözmeye çalışanlar karanlıkta kalacaktır; hatalı akıllarının yanıltıcı parıltısı yüzünden usun ışığından sapar; dış astral tesirlerin ve hatalı hayal gücünün aldatmacalarıyla yanlış yönlendirilirler. Sürekli olarak kendi içlerinde varolanı kendi dışlarında arama hatasına düşerler. Tüm majik etkilerin büyük nedeninin bizim için dışsal değil olmadığını, aslında kendi içimizde işlediğini ve bu nedenin Majisyenler, Astrologlar, Simyacılar ve Ruh Çağırıcıların bu zamana kadar ürettiklerinin hepsini üretebildiğini bilmemiz gerekir. Tüm muhteşem şeyleri üreten güç içimizdedir.

Nos habitat, non tartara, sed nec sidera coeli

*Spiritus in nobis, qui viget, illa facit.*⁹

“Maji Bilimi en yüce ve engin hakikatler, tabiattaki en derin gizemler, madde ve enerjinin tabiatı ve bütün şeylerin nitelik ve yapılarına dair bilgileri kapsar. Tabiat güçlerini birleştirerek ve aşağıdakileri yukarıda karşılık gelen benzerleri ile kaynaştırarak son derece şaşırtıcı etkiler üretilebilir. Bu yüzden bu bilim hepsinin en mükemmeli ve en üstünü-

⁹ (Lat.) Ne yeraltında, ne yıldızlı göklerde, O içimizdedir. Tüm bunları içimizde yaşayan Tın biçimlendirir. (Ç.N.)

dür, hepsinin doruk noktası olan mukaddes ve yüce bir felsefedir.”

Agrippa tabiatı bir teslis olarak görür; bir elementer (cismani), astral ve spiritüel dünya, alt prensipler üst prensiplere sıkıca bağlıdır, böylece dört ara hal oluştururlar; toplamda *yedi* olur.

Evrendeki tüm faaliyetlerin nedeni evrensel tinin bir işlevi olan, *Yaşam*’ın (İrade ile özdeş) her zaman her yerde olma prensibidir. Bu yaşam prensibi eterik Ruh’un, Madde’nin kaba-elementi üzerinde etki etmesini sağlar.

“Tin –*Primum mobile*– kendi kendine varolandır ve devinimdir. Beden, ya da maddenin elementi devinimsizce onun özünde bulunur. Bu ikisi birbirinden öylesine farklıdır ki Tin, beden ile birleşebilmek için aracı olacak bir ara töze ihtiyaç duyar. Bu ara spiritüel töz ruh, ya da *beşinci özdür* (quinta essentia), çünkü dört element denilen maddenin diğer dört haline dahil değildir ancak beşinci elementi, ya da insan duyularınca algılanabilen maddenin daha üst halidir. Dünyanın bu ruhu dünya ile aynı formdandır; çünkü insanın içindeki tin, insanın ruhu aracılığıyla bedenın tüm uzuvlarını etkiler, tıpkı evrensel tinin evrenin ruhu aracılığıyla evrenin bütün kısımlarına yayılıp nüfuz etmesi gibi. Dünyada bu evrensel gücün kıvılcımını içermeyen hiçbir şey yoktur; ancak tin en çok, ruhunun faaliyeti en güçlü olan şeylerde ya da varlıklarda daha etkindir.

Bu astral tin, onu diğer elementlerden nasıl ayırabileceğimizi bilsek ya da onu bol bulunduran böyle şeyleri kullanabilirsek, bizim için oldukça faydalı hale getirilebilir. Bu prensibin derinden işlemediği ya da diğerlerinde olduğu gibi bedenle sıkıca kaynaşmadığı bazı şeyler vardır ve böyle şeyler güçlü bir şekilde etki eder ve kendi emsallerini yaratabilir.

Bu mükemmel bir simyasal ajandır ve tüm üretken ve yaratıcı güçleri içerir. Bu tin altından –ya da gümüşten– çıkartılıp herhangi bir başka madenle birleştirilebilirse, bu madeni altına –ya da gümüşe– dönüştürür.

Öyle bir uyum ve birlik vardır ki, tabiatla her üstün güç ara bağlar aracılığıyla kendi ışınlarını daha aşağıdakilere gönderir ve en aşağıdaki şey bile en yukarıya tırmanarak yükselebilir. Bu yüzden en aşağıdaki en yukarıya, bir ucuna dokununca boylu boyunca titreyen bir müzik aletinin teline benzer bir bağla bağlıdır. Eğer en aşağıdaki yukarıdakine karşı tepki olarak davranırsa, yukarıdaki de aşağıdakine karşılık verir.

Boyutu çok küçük olan bir şey büyük bir etkide bulunabilir (ağacın bir tohumdan büyümesinde görüleceği gibi), fakat bu elementer nitelikle (fiziksel kuvvet) meydana gelmez. Gizli kuvvetler hayli başarılı olabilir, çünkü onlar bağlı oldukları formun özellikleridir; ancak elementer (mekanik ya da fiziksel) kuvvetler, maddesel olduğundan madde üzerinde büyük etkiler göstermek için oldukça fazla maddeye ihtiyaç duyarlar. Forma bağlı olan güçlere okült güçler denir çünkü nedenleri gizlidir; yani en keskin akıl bile onların tabiatını bütünüyle kavrayamaz ve filozoflar onlar hakkında bildiklerini, akılsal muhakemeden ziyade gözlemleri ve deneyimleri yoluyla öğrenmiştir.

Tanrı insanı kendi hayalinde yaratmıştır. Evren Tanrı'nın imgesidir ve insan da tabiatın imgesidir. Bu nedenle insan, tabiri caizse, imgenin imgesidir; başka bir deyişle bir Mikrokozmos ya da ya da küçük dünyadır. Dünya ussal, canlı ve ölümsüz bir varlıktır; insan da aynı şekilde ussaldır ancak ölümlüdür, en azından bölünebilir. *Hermes Trismegistus* dünyanın ölümsüz olduğunu söyler çünkü hiçbir parçası asla yok edilmemiştir. Hiçbir şey yok edilemez, şayet ölmek

‘yok olmak’ demekse o zaman ‘ölmek’ var olması için hiçbir neden olmayan bir terimdir çünkü tabiatla ölüm yoktur. Bir insanın öldüğünü söylerken, o insanın yok olduğunu kastetmek istemiyoruzdur; sadece onun bedeniyle ruhunun birbirinden ayrıldığını kastederiz. Tanrı’nın gerçek imgesi Kelamıdır, Bilgeliktir, Işıktır ve Hakikattir, tüm bunlar O’nun aracılığıyla var olur ve (spiritüel) ruh bunların imgesidir. Bizim (bir spiritüel varlık olarak primitif saflığındaki insan) dünyanın ya da onun varlıklarının hayalinde değil de Tanrı’nın hayalinde yaratılmış olduğumuzun söylenmesinin nedeni de budur. Tanrıya el ile dokunulamaz, Tanrı dışsal kulak ile işitilemez, O dışsal gözlerle görülemez ve insanın tını de bu şekilde görülemez, işitilemez ya da ona dokunulamaz. Tanrı sonsuzdur ve hiçbir şey tarafından alt edilemez ve yine benzer şekilde insanın tını (spiritüel ruh) özgürdür ve zorlanamaz ya da sınırlanamaz. Tanrı kendi içinde tüm dünyayı ve dünyada var olan her şeyi içerir ve benzer biçimde insanın iradesi kendi içinde bedenin her parçasını içerir. Bu yüzden Tanrı’nın hayalinde O’nun karşılığı olarak mühürlenmiş olan insan, tabiatın gerçek imgesini temsil ederek, ister istemez kendisini bir forma bürümüştür. Bu yüzden de ikincil ya da küçük dünya olarak adlandırılır; büyük dünyada yer alan her şeyi içerir ve büyük dünyada yer alıp da insan organizmasında gerçekten var olmayan hiçbir şey yoktur. Onun içinde tüm elementler (prensipler), her bir prensip kendi özelliklerine göre olmak üzere, bulunur; onun içinde, dünyanın gök kubbesine karşılık olarak, ruhun aracı olan eterik astral beden bulunur; onun içinde, hayvanlar âleminde tezahür eden, bitkilerin bitkisel gücü, duyu prensibi, ilahi tını, ilahi us ve ilahi zihin bulunur. Tüm bunlar, bir birlik için birleşip ve ilahi hak ile ona bağlanarak, insanda bulunur. Bu nedenle İncil’de insana ‘bütün yaratılış’

denir Mikrokozmoz olarak sadece dünyanın bütün parçalarını içermekle kalmaz, aynı zamanda ilahiliğin kendisini de içerir ve kapsar.

Doğal Ruh, Tin'in et ve beden ile aracılığıyla birleştiği Ortamdır ve beden onun aracılığıyla yaşar, hareket eder ve kendi işlevlerini yerine getirir. Bu Ortam akıllıdır ancak deyim yerindeyse cismanidir; daha doğru biçimde ifade etmek gerekirse, ruh fiziksel bedenin maddeselliğinde yer alır. Bu, tüm hermetik filozofların doktrini. İnsan üst, ara ve alt prensiplerden meydana gelir. Üst prensiplere aydınlanmış spiritüel ruh denir ve Musa mecazi olarak bundan, Tanrı'nın insanın burun deliklerine üflendiği şeklinde bahseder. Alt prensip hayvan ruhudur (anima sensitiva). Havarî Pavlus buna hayvan insan der. Ara kısım hayvan ruhuyla ilahi zihni bağlayan rasyonel ruhtur ve iki ucun da tabiatında yer alır. Bu kısım özgürleşmek için İrâdenin gücüyle alt elementlerden kurtulmalıdır. Pavlus bu İrâdenin canlı ve bir kılıç kadar keskin olduğunu söyler. İlahi prensip asla günah işlemez ve günaha rıza göstermez; ancak hayvan prensibi şayet ilahi tin tarafından kaldırılmadıkça, hayvani arzularla sürekli olarak daha da aşağılara batar. Bizim üst parçamız asla cezalandırmaya maruz kalmaz, alt prensibin ıstıraplarından bihaberdir; alt prensipten ayrıldıktan sonra kendi ilahi kaynağına döner; fakat rasyonel ruh denilen ve özgür olan bu kısım üst ve alt prensip arasında seçim yapabilir, şayet irade sürekli olarak üsttekine tutunursa Tanrı ile ve içindeki ölümsüz olanla birleşir; ancak akılsal prensip kötü olana tutunursa, eninde sonunda kötü olur ve kötü bir iblise dönüşür.

Tanrı, dünyanın merkezidir ve insanın kalbine, tıpkı bir güneş ışığı gibi girer. Tanrı'nın tini alçalırken, kendi etrafını eterik bir tözle kaplayarak, ruhun aracı (ruhun ateşten arabası) olan *Astral bedeni* oluşturur. Kalbin merkezinden

tin tüm bedene saçılıp tüm uzuvlara yayılarak, kendi aracını bedeninin doğal kalbi ile ve kalbin içinde üretilen ruh tözü ile birleştirir. Ruh vasıtasıyla sıvılarla (kan, sinir akımı, v.b.) ve bedendeki tüm organlarla birleşip kaynaşır. Tıpkı ateş ısının, ateşten suya hava yoluyla taşınması ve böyle bir durumda ısının hava ve suyla yakından ilişkili olması gibi, ruh da bir organdan diğerine benzer şekilde yayılır, buna karşın; tüm organlara eşit yakınlıktadır. Bu şekilde, ölümsüz tinin kendi ölümsüz eterik aracı vasıtasıyla yoğun, ölümlü ve maddesel bir bedene bağlanıp onunla birleştiği sürece dair bir fikir oluşturabiliriz. Hastalık ya da başka nedenlerle, aynı organizmanın farklı kısımları arasındaki bağlantı kesilirse, tin yeniden kalbe döner. Eğer hayat prensibi kalbi terk ederse, tin eterik araçla ayrılır ve fiziksel organizma ölür.

Tanrı'daki ilk Işık aklın kavrayışının ötesindedir ve bu yüzden kavranabilir bir ışık olduğu söylenemez; ancak zihne girerken akılsal ışığa dönüşür ve akılsal olarak kavranabilir. Ruha girmesiyle sadece kavranmakla kalmaz, anlaşılır da. Cisimsizdir. Eterik araca girdiğinde biçim alır, fiziksel duyularla görülemez; fakat elementer (fiziksel) organizmaya nüfuz ettiğinde aynı zamanda dışsal algılara da görünür hale gelir. İlahi Işığın Tinden yoğun Maddeye kademeli ilerleyişi sayesinde tinlerimiz muazzam bir güce ulaşabilir. Bilge düşüncelerin muazzam bir yoğunlukla Tanrı'ya yönlendirilmesi mümkün olursa, ilahi ışık zihni aydınlatır ve ışınları bedeninin tüm karanlık kısımlarına yayılarak bedeninin bir parlak bir yıldız gibi parlamasına ve havada yüксеlebi-
lecek şekilde dünyaya olan çekimini değiştirmesine neden olur, bu şekilde insanların fiziksel bedenlerinin bile belli bir mesafe götürüldüğü olmuştur. Tinin dışsal beden üzerindeki içsel gücü öyle büyüktür ki, tin bedeni kaldırabilir ve onu, kişinin seyahat ettiğini düşündüğü ya da olmayı istediği ya-

hut hayal ettiği yere götürebilir.

İnsanın düşünme gücü, bu eterik ve göksel güç ya da ışık onun zihnine nüfuz ettiği oranda artar ve onun zihinsel yetilerini güçlendirerek içeriden düşündüğünü, tıpkı tarafsız ve ebediyimş gibi, algılamasını ve görmesini sağlar. Tin mekan fikirlerimizden bağımsız ve bir olduğundan, dolayısıyla da tüm insanlar aslında aynı tine sahip olduğundan, birbirinden oldukça uzak yerlerde olan insanların ruhları, tıpkı fiziksel bedenlerinde karşılaşmışlar gibi, birbirleriyle iletişim kurup konuşabilirler. Bu durumda insan oldukça kısa bir zamanda pek çok muazzam şey gerçekleştirebilir, öyle ki bize tüm bunların gerçekleştirilmesi için hiç zamana ihtiyacı yokmuş gibi gelebilir. Ancak herkes bunu başaramaz; bu sadece hayal ve düşünce gücü çok kuvvetli olanlar tarafından yapılabilir. Böyle bir kimse, (bir *Adept*) evrensel gücün ışığı ya da spiritüel olarak birleşmiş olduğu aklın rehberliği sayesinde her şeyi kavrayabilir ve anlayabilir.

Ancak hayal gücünün böyle bir kuvveti varsa zaman ve mesafenin sunduğu manilerle bastırılamaz ya da engellenemez, hatta ağır fiziksel bedenle iletişim kurabilir ve bedeni beraberinde taşıyabilir; o zaman düşüncenin özgürleşirse çok daha güçlü olacağına ve duyusal düzlemin cazibeleriyle zapt edilmiş olmaktansa onun doğal eğilimlerine uyabileceğine inanmak daha makul olacaktır. Her insanda, ruhun ilahi kökeni sayesinde sahip olduğu doğal niteliği olan böyle bir güç vardır; ancak bu güç her insanda eşit olarak gelişmez, kimilerinde daha güçlüyken kimilerinde daha zayıftır, bu gelişimin durumuna göre de bunu kullanma olasılığı insandan insana değişir.

Bu güç sayesinde birbirinden bedensel olarak uzak olan iki insan düşünce alışverişi yapabilir ya da biri, diğerinin düşüncelerini etkileyebilir. Böyle bir güç iyi amaçlarla ola-

bileceği gibi, kötü amaçlarla da kullanılabilir. Bu yüzden güçlü bir zihne sahip olan insanlar zayıf olanları kendilerine hayran bırakabilir ya da bu şekilde hayran olunan insanlar bu kişileri kendilerine âşık edebilir. Çekiciliğin aracı ruhtur, kendisini aracılığıyla en çok ifade ettiği organ ise gözdür. Bu nedenle insanın tini gözler aracılığıyla bir başkasının kalbine girebilir ve orada yanıp tüm bedenle iletişime geçebileceği bir ateşi tutuşturabilir. Eğer iki kişi birbirlerinin gözlerine bakarsa, tinleri birbirleriyle iletişime geçer ve birbirleriyle kaynaşır. Bu yüzden aşk bir bakışta gerçekleşebilir, tıpkı bir ok yüzünden bir yaranın aniden açılması gibi. Kişinin tini ve kanı bu şekilde etkilenir ve daha sonra onu hayran bırakan insana yönelir, tıpkı öldürülen insanın intikam isteyen tininin ve kanının katile karşı yönelmesi.

Eğer yeterince güçlülerse, hayal gücüne bağlı olan ruhun tutkuları, bağlı olduğu organizmada değişiklik yaratmakla kalmaz, aynı zamanda başka bir organizmaya da aktarılır ve bu yüzden elementler ve dışsal şeyler insanın iradesi ile etkilenebilir, ruh ya da beden hastalıklarına neden olunabilir ya da bunlar iyileştirilebilir. Ruhun durumu, dış bedenin durumunun esas nedeniydi. Güçlü ve etkin bir hayal gücü ile uyarılmış güçlü ve üstün bir ruh sadece kendi organizmasında değil, aynı zamanda iletişim kurduğu diğer organizmalarda da sağlığa ya da hastalığa sebep olabilir. Kötü niyetli insanlar bakışları ile diğerleri üzerinde oldukça kötü bir etki uygulayabilir. Ruhtan çıkıp gözden geçen görünmez kuvvetler, fiziksel bedenden çok daha güçlü, etkili, şiddetli ve etkindir. Bir kimsenin ruh-kuvveti diğer bir kişinin ruh alanına girdiğinde, o kimsenin ruhundan doğmuş kadar güçlü bir etki yaratır. Bu şekilde bir insan başka birinin zihnini ya da karakterini etkilemekte uzmanlaşabilir.

Tin İnancın gücü ile büyük şeyler gerçekleştirebilir. Bu

güç, bir kimsenin kendi amacını gerçekleştirebileceğine dair bilgiye dayanan, çok sağlam bir güven ya da kanaattir. Bu, söz konusu işe kuvvet kazandıran ve işi gerçekleştirmek için gerekli olan gücün ve bizim tarafımızdan ve sayemizde gerçekleştirilecek işin imgesinin zihnimizde doğmasına neden olan güçlü ve sarsılmaz bir dikkattir. Bu nedenle tüm maji faaliyetlerinde güçlü bir irade, canlı bir imajinasyon, kendinden emin bir umut ve sağlam bir inanç gereklidir; tüm bunların birleşimi arzulanan sonucun üretilmesine yardımcı olacaktır.

Zengin bir kimsenin, hekimine güven ve inanç duyması halinde, muhtemelen güvenmediğinde olacağından daha fazla fayda sağlayacağı ve hastanın inandığı bir hekimi olduğunda bunun hastaya uygulanan tedavilerden daha yararlı olacağı malumdur. Güçlü bir ruha sahip olan ve hastaya yardım etmek isteyen, spiritüel olarak istekli bir hekimin varlığı genellikle –organizmasında meydana gelen fiziksel süreç sadece bir dışavurum olan– hastanın ruh elementlerinin patolojik faaliyetini değiştirmeye ve dolayısıyla da hastayı iyileştirmeye yetecek kadar kuvvetli bir güçtür. Bu yüzden her hekim bir anlamda bir majisyen olmalıdır. Gerçekleştirmeye çalıştığı şeyde başarılı olacağından hiçbir şekilde şüphe etmemelidir. Başarısız olma ihtimaline dair tek bir düşüncenin zihnine girmesine bile izin vermemelidir; çünkü sağlam bir inanç muhteşem şeylerle sonuçlanabilir, aynı şekilde şüphe de kişinin etkin gücünü dağıtıp etkisiz hale getirebilir. Böyle bir durumda spiritüel faaliyet, deyim yerindeyse, iki uç arasında titreşir; hastanın fiziksel organizmasına girecek taşkın dürtüden yoksun olur ve uzayda dağılıp yok olur.

Tinin, ruh aracılığıyla maddenin elementleri üzerindeki gücü belirli simgeler, imgeler, formüller, afsunlu sözler, kelimeler vb'nin gücüne dayanır ve bu sayede bir çok muhte-

şem deneyim yaratılabilir. Tinin faaliyeti ruhu güçlendirir; tinin imgelemi ve iradesi sayesinde ruh madde üzerinde etki edecek kuvveti kazanır.

İnsanın ruhunun içinde, ruhun şeyleri etkilemesini, değiştirmesini ve çekmesini sağlayan spiritüel bir güç bulunur. Eğer ruhun gücü belirli bir yüksekliğe çıkınca onu bağlarında tutan elementleri etkisiz hale getirebilir; bu yüzden yukarıdaki, aşağıdakini çeker ve boyunduruğu altına alır ve aşağıdaki, yukarıdakinin değişimlerine katılır. Bu yüzden ruhunun amaçlarından (işlevlerinden) faydalanarak ve doğal şeyler kullanarak, kendisini göksel armağanları alabilecek hale getiren insan, spiritüel olarak daha güçsüz diğer bir varlığı etkileyebilir ve onu kendisine itaat etmeye zorlayabilir.

İradesinin gücüyle bir başkasını iyileştirebilir ya da hastalanmasına neden olabilir hatta öldürebilir; onu neşelendirebilir ya da kederlendirebilir; korku, hayranlık, saygı, hürmet, v.b. ile dolmasını sağlayabilir.

Tüm bu etkilerin ortaya çıktığı köken, kalpten gelen spiritüel etkiyle desteklenen güçlü ve kesin bir iradedir. Tersî bir spiritüel etki, eğer ikincisi ilkinî bastırırsa, onu etkisizleştirecek ya da püskürtecek veya onun etkisini zayıflatacaktır.

Eğer bir insan bir cazibeye kapılırsa bundan etkilenen onun akli prensibi değil, duyusal (hayvani) ruhudur. İnsanın akli ve spiritüel kısmı bu nedenle büyümlü şekilde etkilenmez. Eğer insan organizması acı çekiyorsa, acı çeken onun spiritüel ve göksel yönü değil, hayvani ve dünyevi yönüdür. İnsanın akli ve spiritüel kısmı sadece, alt elementlerden üst elementlere iletilen belli bir duyum sayesinde, böyle etkilerin alt prensipler üzerinde etkili olduğunu bilebilir. Akıllı insan dış koşulların onun hayvani yapısı üzerinde yarattığı

bu tesiri hisseder; ancak kendisi onların tesirlerine tabi olmaz. *Yukarıya* ait olan her şey yanında olanı, sadece görünürde değil aynı zamanda doğanın görünmez kısmında da, derecesi ve düzeyi bakımından aşağıya hareket eder. Bu nedenle Evrensel Ruh bireysel ruhu hareket ettirir, Zihin hayvan üzerinde, hayvan da bitkisel prensip üzerinde etkilidir. Dünyanın her kısmı diğer bütün kısımları üzerinde etkilidir, her biri bir diğer tarafından hareket ettirilebilir; üst dünya, koşullarına ve niteliklerine göre alt dünyanın her biri kısmı üzerinde etkili olabilir, tıpkı hayvan organizmasının bir bölümünün diğeri üzerinde etkili olması gibi.

Pek azlarının bildiği bir sanat vardır, onun aracılığıyla arınmış ve inançlı (entelektüel) insan ruhu öğrenerek aydınlanabilir ve cahilliğin ışığından bir anda bilgelik ve ilimin ışığına yükselebilir. Başka bir sat daha vardır; bunun aracılığıyla da saf olmayan ve insançsızlıkla edinilen bilgi onların zihinlerinden ve hafızalarından çıkarılabilir ve böylelikle ilk cehalet durumuna indirgenebilirler.

Apuleius, insan ruhunun, kendi dünyevi koşullarını unutmak için uyku haline geçirilebilir ve böylece tüm varlığını kendi ilahi kaynağına döndürerek ilahi ışıkla aydınlanır. Sadece geleceği görmekle doğru kehanetler vermekle kalmaz, aynı zamanda belli spiritüel güçlere sahip olur. Böyle durumlarda ilahi esinlenme ve aydınlanma, yakınındaki insanlarla kendi başına iletişim kuracak ve onları benzer bir biçimde etkileyebilecek kadar muazzam olabilir.

Alıcı ve edilgen halde olan kimseler, ilahi iblislerin (tesirlerin) bunların aracılığıyla bedenine içine çekileceği ve insanın harika şeyler gerçekleştirmesini sağlayacağı medyumlara dönüşebilir. Şayet böyle bir insanın ruhu bedenine bağlarından kurtulur ve hayal gücüne teslim olursa, sıra dışı şeyler yapabilmesini sağlayan, daha alçak seviyedeki iblis-

lerin habitatına dönüşebilir. Nitekim resim yapma üzerine hiçbir öğrenim görmemiş bir insanın birden sanat eserleri, vb şeyler yaptığını görebiliriz. Eğer ruh akılsal alana bütünüyle girerse, başka türdeki iblislerin habitatı olabilir ve insan ve dışsal şeyler hakkında muazzam bilgiler elde edebilir ve insan böylece bir şey öğrenmeden bir anda büyük bir filozof, hekim, hatip, vb olabilir; ancak ruh ilahilik bölgesine tamamıyla girerse, ilahi spiritüel etkilerin habitatı olur ve ilahi gizemlerin bilgisine nail olur.

Sadece saf ve spiritüel olanlar gerçek maji gücüne sahip olabilir. Düşünce insanın içindeki üstün güçtür ve saf spiritüel düşünce içindeki mucizeler yaratandır. İnsanın düşüncesi etc bağılı olursa, onunla yakından kaynaşacak ve hayvani arzularla meşgul olacaktır, ilahi elementler üzerindeki gücünü kaybeder ve dolayısıyla maji gücünü kullanmak isteyenlerden bunu başaran pek azdır. Eğer spiritüel olarak gelişmek istersek, kendimizi hayvani güdülerimizden ve arzularımızdan nasıl özgürleştireceğimizi ve bedensel zevklere düşkünlük ve ihtirastan nasıl kurtulacağımızı bulmaya çalışmalı ve dahası gerçek bir spiritüellik seviyesine yükselmeye çabalamalıyız. Bu ikisini başarmadan, insanın spiritüel olarak yükselmesi ve yücelmesi sonucu olan maji güçlerini elde etmek için gerekli olan düzeye asla yükselemeyiz.

Bu nedenle, spiritüel gelişim yolumuzdaki tüm dışsal engelleri ortadan kaldırmaya çalışmamız ve saflık halinde yaşamamız gerekir. Düşüncelerimiz sürekli olarak içeriye ve içimize yönelik olmalıdır; zira içimizde bilinç, bilgi ve güç elementleri bulunur. Kendi güçlerimizi geliştirip kullanmamızı, yanlış kanılarımız, kuruntularımız ve dışsal arzularımız dışında hiçbir şey engelleyemez. Bu yüzden ilahi tesirler sadece, ruhunu tüm bu engellerden, şehvetli arzulardan, önyargılardan ve sanrılardan kurtaran kişiye ulaşır.

Hastalıklı bir göz ışığa bakmaya dayanamaz; saf olmayan ruh hakikatin ilahi ışığı tarafından geri püskürtülebilir.

Böyle bir gelişim ve açılım süreci bir anda tamamlanmaz, zaman ve sabır ister; bu sürecin başındaki kişi kutsal çevrelere girdiğinde inisiyasyonun gizemlerini hemen anlayamaz. Spiritüel düşünce gücü açılana kadar Ruh ışığa yavaş yavaş alışmalıdır, bu gücün ortaya çıkmasının ardından sürekli olarak ilahi ışığa yönlendirilmelidir ve sonunda onunla bir olmalıdır. Eğer ruh mükemmel biçimde arınır ve kutsanırsa hareketlerinde özgürleşir; ilahi ışığı görür ve tanır ve bir başkasından öğreniyor gibi görünmesine rağmen kendi kendine öğretir. Bu durumda, kendi rehberi ve önderi olan kendi düşüncesi dışında ruh, hiçbir uyarı ya da öğrenime ihtiyaç duymaz. Artık zamanın dünyevi koşullarına da tabi olmaz, yine de dışarıda yaşar ve onun için bir şeyi istemek, halihazırda ona sahip olmak demektir.

Bu noktada *C. Agrippa* Boethius'tan aldığı şu açıklamaları ekler: *"Mükemmelliğe giden yoldaki rehberler İnanç, Umut ve Hayırseverliktir ve bu amaca ulaştıracak araçlar Saflık, Ölçülülük, Özdenetim, İffetlilik, Zihin Sükuneti, Teşekkür, Tapınma (Vecit), Amaç ve Fazilettir."*

Spiritüel gelişimin en üst seviyesine ulaşılsa, tin ruhun en üstün spiritüel faaliyetiyle donatılır, hakikati çeker ve tüm dışsal ve içsel, doğal ve ilahi şeylerin koşullarını, nedenleri ve sonuçlarını bir bakışta algılar ve bilir. Bunları ebedi hakikatin içinde, bir Ebedilik aynasında görür gibi görür. Bu süreç ile İnsan, kendisi hâlâ dış tabiatta kalsa da içsel ve dışsal dünyada varolan her şeyi bilir ve her şeyi, sadece oldukları gibi değil, geçmişteki ve gelecekte olacağı halde görür, dahası ilahi güç (Logos) ile bir ve özdeş olarak, kendi (spiritüel) Dünyasının gücü sayesinde şeyleri değiştirme gücü elde eder. Böylece tabiattaki insan, onun üzerinde

olabilir ve onun yasalarını kontrol edebilir.”

Cornelius Agrippa’nın eserlerini içsel usun ışığı sayesinde okuyabilenler kitaplarının tek bir sayfasının bile, modern felsefemizin kuram ve teorileriyle dolu bütün kütüphanelerden daha fazla bilgelik içerdiğini görecektir ve bunların tüm yanılsamaları ve sanrıları layık oldukları gibi unutulunca *Agrippa*’nın adı ve doktrinleri anımsanacak ve takdir edilecektir.

Dördüncü Bölüm

‘ADEPTLER’ ARASINDA

Dışsal bilimin yaygın kabul gören teorileriyle açıklanamayan sıra dışı ve olağanüstü psişik yeteneklere ya da maji güçlerine sahip insanların varolduğuna olan inanç yeni bir şey değildir. İncil ve ‘Acta Sanctorum’, sözde ‘mucizelerin’ hikâyeleriyle doludur. Mucize, harika olmasına karşın doğa kanunlarına aykırı olmayan şey anlamına gelir. Böylesi ‘harikalar’ spiritüel olarak uyanmış iradenin gücü ile gerçekleşir. Yoga felsefesi bu güçlerin bir tanımlamasını verir ve nasıl elde edileceğini açıklar.

Bu güçler arasında görünmez olma; istediğinde kendi bedenini terk etme ve geri dönme, kendi ruhunu uzak bir yere gönderme, fiziksel ömrü uzatma, adi madenleri simya araçlarıyla saf altına dönüştürme ve seyircilere nesnel gerçeklikler olarak görünen öznel yanılsamalar yaratma gibi, beyaz ya da kara, Maji sınıfına giren başka üstün beceriler sergileme sanatı yer alır.

Orta Çağ’da, az ya da çok gelişmiş böyle psişik yeteneklere sahip birçok insanın var olduğunu kanıtlamaya yetecek kadar kanıt vardır. Orta Çağ, bütün olarak halkın hayal gücünün daha etkin ve dünyanın duyu-üstü ve metafizik yönü-

ne daha fazla yönlendirilmiş olduğu bir dönemdi. O zaman, şu anda olduğundan daha fazla gerçek inanç ve aynı şekilde daha çok hurafe vardı. İnanç ve korku astral düzlemde sonuçlar üretebilen aktif güçlerdir. Spiritüel bilginin sonucu olan gerçek inançtan, Adeptin gücü doğar; korku ve batıl inançtan ise afsunculuk ve obsesyon fenomenleri ortaya çıkar. Maji güçlerine sahip kişiler, özellikle de Simya sırlarını bildiği varsayılanlara, ‘Adeptler’, ‘Gül Haçlılar’ ya da ‘Filozoflar’ denirdi ve bunlardan en önemlilerinin “*Altın ve Gül Haç Kardeşliği*” denilen bir gizli ve gizemli cemiyetin üyesi olduğu varsayılıyordu.

Bunu ‘maceracı şövalyeler’ zamanında yaşayan yazarların zengin hayal güçlerine bağlayarak, bu muhteşem tarikatın üyelerinin büyük oranda şiirsel bir özgürlükle tanımlanmış olduklarını kabul etsek bile, elimizde hâlâ olağandışı güçlerle donatılmış kişiler olduğunu gösteren önemli miktarda tarihsel kanıt kalır. Bununla birlikte bu kişilerin birbirlerine herhangi bir dışsal birlik ya da tarikat ile bağlandıklarına dair mevcut bir delil yoktur. Aslında iç duyuları açılmış ve tinin bağları ile birbirlerine yaklaşabilen bu insanlar arasında böylesi bir saçmalık da gerekli değildi. İçsel algı gücüne sahip olduğunda, insanın herhangi bir dışsal parolaya ya da işarete kesinlikle ihtiyacı olmayacaktır. Gerçek Altın ve Gül Haç kardeşliği spiritüel bir cemiyetti ve hâlâ da öyledir, bu yüzden, tartışmasız biçimde doğru, yaşayan ve gerçek bir Gül Haçlı bulmak için o zaman gösterilmiş olan çaba, daha yakın bir dönemde bir Londra topluluğunun gerçek ve yaşayan Adeptlerin varlığını kanıtlamak için gösterdiği çaba kadar boşunadır.

Gül Haçlılar düzyazı ve manzumalarda övülmüştür, erdemleri kimileri tarafından methedilmiş, ancak kimileri onları sahtekâr olmakla suçlamıştır. Bazı yazarlar onları irtibat

kurdukları kimseler üzerinde görünmez ancak karşı konulmaz bir tesir uygulayan, asil görünümlü, doğaüstü bilgi ve güçlere sahip oldukları belli olan, üstün karakterli varlıklar olarak tarif eder. İnsanların kalbini okuma ve bedenlerindeki hastalıkları harika ilaçlar ile ya da sadece elleriyle dokunarak iyileştirme güçlerine sahip kişiler olarak anlatılırlar. Herkes tarafından sevilir, herkesi severler ancak kalpleri cinsel aşka yenilmez. Hiç evlenmezler. Bazen inanılmaz yaşlarda oldukları halde son derece dinç görünen, fevkalade yolcular olduklarından geçici olarak bulundukları her ülkenin dilini ana dilleri gibi akıcı ve doğru biçimde konuşan, görünmez olma ve ivedilikle hazır bulunmaları gerektiğinde aynı şekilde beklenmedik biçimde görünür olma yeteneğine sahip olan kişiler olarak tarif edilirler. Büyük hazinelere ve adi metalleri altına dönüştürme gücüne sahiplerdir, yine de zenginliği hor görürler ve yoksulluk içinde yaşamaktan hoşnutlardır. Onlar tüm insanların en bilgeleridir, hatta en âlim insanların bilgileri bile onların bildikleriyle mukayese edilemez. Şöhret kazanmak için hiçbir çaba göstermezler, çünkü ihtirassızlardır; buna karşın nerede bulunsalar orada ünleri yayılır. Evrensel olarak onurlandırılmışlardır ancak onur peşinde de değillerdir, hatta göze çarpmamayı tercih ederler. Kullanımlarında saraylar olsa da onlar bir dilenci kulübesini tercih ederler. Kişisel nitelikleriyle övünmezler, ancak kendilerine yaklaşan herkeste hürmet ve saygı uyandıran bir aura ile onları saran şey, içlerinde tezahür eden ve fiziksel beden denilen maddesel kılıfın içinden bile parıldayan ilahi prensibin görkemidir. Formlarından ışıldayan tabiatüstü ışık öyle ihtişamlıdır ki, karanlıkta bile ışıldayabilirler.¹⁰

¹⁰ Önümüzde, Leipzig'de basılmış, 26 Mayıs 1761 tarihli, Köln (Cologne)'den son haberleri veren bir gazete var. Şöyle yazıyor: "Vatandaşlarımızın dikkatini buradama mahkum olan iki kâhin hala tetikte tutmaktadır. Mahkeme

Aşağıdaki, mümkün olduğunca kısalttığımız satırlar *Hermippus Redivivus*, isimli kitaptan alıntılanmıştır.

XIV. Louis'nin emriyle eski kalıntılar ve antikalar bulmak amacıyla tüm Yunanistan ve Afrika'yı gezmiş olan *Sieur Paul Lucas* şöyle söyler, "Broussa'dayken küçük bir camiye gittik. Bir dehlizden geçtik ve orada dört dervişle karşılaştık. Bizi akşam yemeklerine davet ettiler. İçlerinden, Usbeklerin (bir Tatar kabilesi) ülkesinden olduğunu söylemiş olan derviş diğerlerinden daha bilgin görünmüştü gözüme; aslında *dünyanın tüm dillerini konuşabildiğine inanıyorum*. Bir süre Türkçe sohbet etmemizin ardından bana Latince, İspanyolca ya da İtalyanca bilip bilmediğimi sordu. Daha sonra bir süre İtalyanca konuştuk, fakat aksanımdan İtalyancanın ana dilim olmadığını anladı, ona aslında Fransız olduğumu söyleyince, Paris'te yetişmişçesine muazzam bir Fransızca ile sürdürdü konuşmasını. Fransa'da ne kadar kaldığını sorduğumda, hiç bulunmadığını ancak ziyaret etmek istediğini söyledi. Bu adam öyle bilgindi ki, konuşma tarzına bakınca insana en az yüzyıl yaşamış gibi geliyordu,

henüz ne yapılacağına karar vermedi. Onları zincire vurmak faydasız, çünkü en güçlü zincirleri bile, sanki keten kumaşlarmış gibi kolayca parçalayabilecek muhteşem güçlere sahiplerdir, zaten birçok kişinin huzurunda da bunu yapmışlardır. Hapishanenin karanlığında bile tüm nesneleri görebilirler çünkü çevresini aydınlatan, gözlerinden yayılan ve başlarının etrafında parıltıyan doğaüstü bir ışık vardır. Genç görünürler ve yine de 1453'te II. Mehmet zamanında Konstantinopolis'te olduklarını, sarayda son Hristiyan İmparator Palaeologus'u yakından tanıdıklarını söylüyorlar ve ellerinde İmparator, karısı ve kız kardeşi tarafından yazılmış mektuplar vardır. Konstantinopolis'te oldukları zaman zaten 300 yaşını geçtiklerini söylüyorlar. Pers dili, Çince ve diğer dilleri akıcı olarak konuşurlar; sadece az ekmek ve su ile aşarlar. Tutuklanmalarından önce civar köylerde şaşırtıcı tedaviler gerçekleştirmişlerdir; vahşi köpekler ve hayvanlar onlara çok uysal davranır; antik filozoflar tarafından yazılmış kitapları iyi biliyor gibidirler ve Pisagordan büyük saygıyla bahsederler. Bu kişiler hakkında ne düşüneceğimizi bilemiyoruz. vs... vs..."

ancak dış görünüşü otuzdan fazla göstermiyordu.

"Bize, çalışmalarını tamamlamak için dünyayı dolaşan yedi arkadaştan biri olduğunu; ayrılırlarken her yirmi yılın sonunda bir kasabada buluşmayı kararlaştırdıklarını ve kendisinin diğerlerini beklemek üzere ilk gelen olduğunu söyledi. Böylece Broussa'nın kararlaştırdıkları buluşma yeri olduğunu anladım. Birkaçı çoktan gelmişti, birbirleriyle, sadece tesadüfen karşılaşmış olan kişilerden ziyade eski tanışıklıklarının verdiği rahatlıkla konuşuyor gibiydiler. Din, doğa felsefesi, felsefe, kimya, simya ve Kabala üzerine konuştuk. Ona Kabala'nın, özellikle de 'Filozof Taşı'nın modern âlimlerce hayal ürünü olarak görüldüğünü söyledim. Bundan haberdarım gibi görünüyordu ve şöyle yanıtladı: 'Gerçek arif, her şeyi, onları karalamadan iştir; fakat böyle şeyler üzerine konuşurken inkâr ederek cahil bir kimseyi kırmayacak kadar nezaket sahibi olsa da, sırf bayağı zihinler düşüncelerini onunkiyile eşit düzeye yükseltmiyor diye, onun kendi anlayışını diğerleriyle aynı seviyeye indirgemek zorunda olduğuna inanıp inanmadığınızı sormama izin verin. Arif derken, sadece 'filozof' unvanının tam anlamıyla uyduğu türden bir insanı kastediyorum. Bu kişinin dünya ile hiçbir bağı yoktur; o her şeyin ölüp yeniden canlanışını kaygısızca izler; elinde en büyük kralların sahip olduğundan da fazla zenginlik vardır ancak o tüm bunları ayaklarının altına alıp çiğner ve bu yüce gönüllü aşağılama, onu olayların gücünün ötesindeki yoksulluğun ortasına yerleştirir.'

"Şöyle dedim: Tüm bu güzel özlü sözlerle karşın, arif kişi de diğer tüm insanlar gibi ölür. Bilgelğin budalalık karşısında bir imtiyazı yoksa, kimse bir başkasına nazaran daha fazla korunmayacaksa ölümden, benim için bir ahmak ya da filozof olmuşum, öldüğümde ne fark eder?"

"'Çok yazık!' diye yanıtladı beni, 'Görüyorum ki bizim

yüce bilimimizle kesinlikle tanışmamış ve gerçek felsefeyi hiç bilmemişsiniz. O zaman dostum, ölüm Tabiatın hükmettiği bir borç olduğundan ve dolayısıyla hiçbir insan bundan muaf olmayacağından, size tarif ettiğim kişinin gerçekten de öldüğünü, yine de bunun olabilecek en uzun vade dolmadan gerçekleşmeyeceğini benden öğrenin. Diğer taraftan bu sürenin neredeyse bin yılı bulacağını ve bu sürenin sonuna kadar arif kişinin yaşayabileceğini de unutmamalısınız. Bu zamanı, sahip olduğu gerçek hekimlik bilgisi sayesinde geçirebilir. Bu sayede bedeninin hayvani işlevlerine sekte vuracak ya da tabiatının sıcaklığına zarar verebilecek herhangi bir şeyi önleyebilir; ayrıca insan kavrayışının alabileceği tüm bilgileri edinebilir.

“Bir yerli, Tabiatın sırlarını usunu kullanarak bilir, ancak zihninden gelen bilgiyi kirleten de yine aynı ustur, çünkü böylesi bir tabiat bilgisine sahip olunca, bunu kendi görüşleri ve fikirleriyle birleştirmeye başlar. Bu da, budalaca bir merakın neticesi olan bir kafa karışıklığı yaratır, dolayısıyla da Yaratıcının yapıtını kusurlu bir duruma indirger; işte bu gerçek arifin telafî etmeye çalıştığı bir hatadır. Diğer hayvanlar, ilk olarak onu elde ettikleri için muhafaza etmiş oldukları içgüdülerine göre davranır ve ilk varlık buldukları zaman ne kadar yaşamışlarsa o kadar yaşarlar. İnsan onların olduğundan çok daha mükemmeldir; peki başlangıçta sahip olduğu bu ayrıcalığı koruyabilmiş midir, yoksa çok daha önem vererek korumaya çalışması gerekirken bu olağanüstü ayrıcalığı, bin yıl yaşama imtiyazını uzun zaman önce kaybetmemiş midir? İşte bu gerçek arif bunu başarmıştır, daha fazla yanılgıya düşmemeniz için size Filozof Taşı dedikleri şeyin hayali bir bilim değil, tamamen gerçek olduğuna sizi temin etmeme izin verin. Ancak bu taş çok az kişi tarafından bilinir ve para hırsı ve safahatıyla yok eden ya da şiddetli

yaşama arzusuyla öldüren insanlığın çoğunluğunun bundan haberdar edilmesi imkânsızdır.'

"Duyduklarım karşısında şaşkındım, şöyle söyledim: O halde Filozof Taşı'na sahip olanların aynı şekilde bin yıl yaşamış olduğunu mu söylüyorsunuz?" 'Kesinlikle,' diye yanıtladı ciddiyetle, 'zira ne zaman bir ölümlüye bu lütuf bahşedilse, bu bütünüyle bu kişinin bin yaşına ulaşip ulaşmaması tamamen onun iradesine bağlıdır, kendi masumiyet durumunda ilk insan bunu yapmış olabilir.'

"Filozof Taşı'na sahip oldan ancak bildiğim kadarıyla artık ölmüş olan meşhur Flamel'den bahsettim. Bu ismi söylediğimde, saflığım karşısında gülümsedi ve neşeyle şöyle söyledi: 'Flamel'in öldüğüne gerçekten inanıyor musun? Hayır dostum, kendini kandırma, zira Flamel hâlâ hayatta. Onu ve karısını Hindistan'da bırakalı en fazla üç yıl oldu, benim en iyi dostlarımdan biridir.' Flamel ile nasıl tanıştıklarını anlatacaktı ancak vazgeçti, şöyle söyledi: 'Bu konumuzla çok da alakalı değil. Bunun yerine sana, sizin ülkenizde pek bilmediğiniz, onun gerçek hikâyesini anlatacağım.'

"Flamel'in zamanından kısa süre önce, kardeşliğimizde bir Musevi vardı; ancak tüm yaşamı boyunca ailesine fevkalade düşkün olduğundan, onların Fransa'ya yerleştiğini öğrenince onları görme arzusuna engel olamadı. Bu yolculuğunun tehlikeli olacağını önceden sezmiştik ve yapabildiğimiz tek şey onu yola çıkmaması için ikna etmektir. Bir süre bu şekilde onu yolculuktan alıkoyabildik; ancak en sonunda ailesini görme arzusu karşı koyamayacağı bir boyuta ulaştı ve gitti. Ayrılırken elinden geldiğince çabuk geri döneceğine söz verdi. Paris'e varında babasının soyundan gelenlerin Musevi'ler arasında büyük hürmet gördüğünü keşfetmiş. Aralarında bir de, gerçek bir filozof olan ve uzun zamandır büyük sırrı araştırmakta olan bir Haham varmış. Arkadaşı-

mız tereddüt etmeden akrabalarına kendisini tanıttı, onlarla dostane ilişkiler kurdu ve onlara bol bol ışık vermiş.

“Ancak mesele uzun zaman hazırlık gerektirdiğinden, tüm süreci yazmış ve yeğenini yalan söylemediği konusunda ikna etmek için, onun yanında 40 kilo kadar adi metali saf altına dö-nüştürdüğü bir ‘gösterim’ yapmış. Ona büyük bir hayranlık duyan Haham, kardeşimizi onunla kalması için ikna etmeye çalışmış. Ancak başarılı olamamış; çünkü kardeşimiz bize dönmek konusunda verdiği sözü bozmamaya kararlıymış. Haham bunu öğrenince, hayranlığı hasede dönüşmüş ve açgözlülüğü vicdanının nasihatlerini boğmuş, evrenin ışıklarından birini söndürmeye karar vermiş. Bu kötü komplosunu gizlemek için, kardeşimize birkaç gün daha kalması için yalvarmış. Sonra da iğrenç planını gerçekleştirerek kardeşimizi öldürmüş ve onun ilminin ustası olmuş.

“Böylesi korkunç eylemler uzun süre cezasız kalmaz. İşlediği diğer suçlar da açığa çıkmış ve Haham tutuklanmış, suçu kanıtlanmış ve canlı canlı yakılmış.

“Çok geçmeden Fransa’da Museviler zulüm görmeye başlamış. Çileden çıkmış hemşerilerinden çok daha akli başında olan ve dürüstlüğü ile tanınan Flamel Musevilerle dostluk kurmuş ve Musevi bir tüccar ona, aralarında canlı canlı yakılmış bir suçlunun belgelerinin ve tüccar tarafından daha önce detaylı olarak incelenmemiş olan kardeşimizin bir kitabının da bulunduğu, tüm kitaplarını ve belgelerini emanet etmiş. Flamel kitabı incelediğinde, kitapta yer alan bazı şahsiyetlere karşı içinde büyük bir merak uyanmış ve kitabın büyük sırlar içerdiğinden şüphe etmeye başlamış. İbranice yazılmış olan kitabın ilk sayfasından öğrenebildiği kadarıyla, bu şüphesinin yersiz olmadığına ikna olmuş; aynı zamanda çok ihtiyatlı olması gerektiğini de biliyormuş ve

böylece şu girişimlerde bulunuş: Önce İspanyaya gitmiş, ülkenin bir çok kesiminde Museviler yaşadığı için, her bir kesime giderek, oranın en âlim kişisini bulmuş ve bunların her birine kitabın bir sayfasını tercüme ettirmiş. Böylece tüm kitabın tercümesini elde etmiş olarak Fransa'ya dönmüş. Eve döndüğünde karısıyla birlikte çalışmaya koyulmuş ve bu süreçte sırra erişmişler, sayesinde muazzam bir zenginlik elde etmişler, bu zenginliği halk için binalar inşa etmekte kullanmışlar ve böyle yaparak çok sayıda insana yardımcı olmuşlar.

“Şöhrete genellikle büyük tehlikeler eşlik eder; ancak gerçek arif kendisini her tür tehlikeden nasıl kurtaracağını bilir. Flamel Felsefe Taşı'na sahip olduğundan şüphe duyulduğu için tehlikede olduğunu sezmiş, bu onun özgürlüğünü ya da yaşamını kaybetmesine yol açabilecek bir şüphe olduğundan tüm tehlikelerden kurtulmanın yollarını düşünmüş. Onun tavsiyesi ile karısı ölümcül bir hastalığa yakalanmış gibi yapmış, ölüm haberi duyurulduğunda ise çoktan İsviçre sınırını sağ salım geçmiş. Kurmuş olduğu kiliselerden birine karısı yerine ahşap bir heykelini gömmüşler. Bir süre sonra aynı hileyi kendisi için kullanmış ve karısının yanına gitmiş. Bunu yapmanın çok zor olmadığını tahmin edersiniz, ne de olsa her ülkede bir adamın yeterli parası varsa, ne buyurursa söylemeye ya da yapmaya razı olan hekimler ve papazlar hep hizmetinde olur. Son olarak, onun ve eşinin anısına bir piramit dikilmesini isteyen bir vasiyetname bırakmış. O zamandan beridir ikisi de bir o ülkede, bir bu ülkede filozofça bir yaşam sürdürmektedirler. İşte bu anlattıklarım, Flamel ve karısının gerçek hikâyesidir.”

Orta Çağ Adeptleri ve simyacıları sürekli olarak işkenceye, hapse, cezaya, eziyete ve ölüme maruz kalmış olduğundan, onların çok azı herkesçe tanınırdı. 1770'de Fransa

Sarayı'nda yaşamış olan *Count de Saint Germain* meşhur bir simyacıydı. Kırk yaşlarında görünürdü; kimileri doksan yaşında olduğunu söylerdi, kendisi ise 370 yaşında olduğunu söylerdi. Yapay elmaslar ve değerli taşlar yapma sanatına sahipti, kâhindi, insanların düşüncelerini okuyabilir ve geleceği önceden görebilirdi. İçlerinde on altıncı ve on yedinci yüzyılda yaşamış olan birçok ünlü kişinin kendi isimleriyle imzalamış olduğu bir albümü vardı; aynı anda farklı konular üzerine, hem sağ hem de sol eliyle yazabilirdi.

Oldukça benzer bir başka kişi de, fiziksel formu İtalya'da doğmuş olan ve *Giuseppe Balsamo* ismini almış olan *Kont Cagliostro*'ydu. *Giuseppe Balsamo Roma'daki San Angelo kalesine* hapsedilmiştir, kalenin zindanlarından birinde öldüğüne inanılır. Cagliostro meselesi tarihçiler tarafından, normal ve anormal yönleriyle insanın gerçek doğası anlaşılanaya kadar çözülmeyecektir, belki de iki kişilik tek bir fiziksel organizmada yaşayabilmektedir ve bu adam, belki de aynı zamanda bir zaman *Cagliostro*, başka bir zamanda da *Balsamo* olmuştur.¹¹

¹¹ Aynı anda ya da dönüşümlü olarak iki farklı şahsiyetin bir bedende yaşayıp yaşamaması kuşkulu bir konu olabilir; ancak hipnotizma ve obsesyon fenomeni bunun imkansız olmadığını gösterecektir. Cagliostro Doğuda doğduğunu söylemiştir ve orayla bağlantıları olduğu kesindir; yine de İtalya'da doğmuş olduğu ve isminin Balsamo olduğu kanıtlanmıştır. Elbette bu bir anda, onun zamanını bilmeyenler ve ansiklopedi yazarlarımız arasında onu bir sahtekâr olarak göstermiştir. Buna karşın insanın gerçek yapısına ilişkin daha kesin bir bilgi bu gizemi açıklayabilir. İnsanın içindeki bu temel gerçeklik iradedir. Sözde hipnotizma fenomeni bir kimsenin iradesinin bir başkasında etki edebileceğini ve bir kişinin bir başkasının iradesinden etkilendiği bu süre boyunca, o kişinin hafızasının da etkisi altında olduğunu göstermiştir. Okült yasalardan haberdar olanlar Balsamo adındaki kişinin, Cagliostro isimli doğulu bir insan tını tarafından etkilenmiş olduğunu ve kullanıldığını, dahası bu zamanlar boyunca Balsamo'nun Cagliostro olduğuna inandığını, hatta gerçekten de Cagliostro olduğunu inanılmaz bulmayacaktır. Modern spiritüalizmde benzer bir sürü olgu vardır.

Ünlü *Kont Cagliostro*'nun Roma'da Engizisyon mahkemesi huzurundaki duruşma tutanaklarını dikkatle okudum ve onun bir sahtekâr olduğuna dair herhangi bir kanıt bulamadım. Okültizmin temel öğretilerine aşina olan kişilere, onun varlığında gerçekleşen bu fenomen hiç de açıklanamaz ya da sahtekârlık ürünü gibi görünmez; ancak asıl hayret verici olan iddia makamının şahitlerinin cehaleti ve ortaya çıkan mantığa aykırı sonuçtur, zira onun varlığında hile yoluyla üretilmeyecek bu fenomenin gerçekleştiğini onaylayan bu şahitler aynı zamanda onu sahtekârlıkla suçlamıştır.

Bu tür sanatlar arasında yapay olarak saf altın ve gümüş yapma ya da adi metalleri değerli olanlara dönüştürme; Yaşam prensibinden bir Evrensel Panasci¹² hazırlama; tüm hastalıkları iyileştirme; duygudaşlık ile bağlı olunan ve yanında bulunmayan bir arkadaşın sağlık durumuna işaret edecek şekilde yanan bir lamba hazırlama; bir kişi, değerli bir taş, bir ağaç ya da bir ayna ile benzer bir duygudaş ya da manyetik bağ kurma; kapalı cam bir fanusta dünyanın yaşayan minyatür bir kopyasını yaratma; bitki ya da hayvan formlarının yakıldıktan sonra küllerinden yeniden doğmasını sağlama; bir dişi organizma olmaksızın yapay olarak insan (Homunculi) üretme, ayın yükselip alçalmasına bağlı olarak bulunduğu şişenin içinde yükselip alçalan bir sıvı hazırlama; havada şimşek çaktığında ya da gök gürlediğinde, içinde de aynısının gerçekleştirdiği bir cam hazırlama; söndürülemez ateş, hep yanan lamba, dünyanın başka bir yerinde gerçekleşen olayları gösteren sihirli bir ayna üretme, dönüşü dünyanın dönüşünden kaynaklanan bir *perpetuum mobile*¹³ üretmek; mineral ve su ya da her ne isteniyorsa onu bulmak

¹² Her derdin devası, Evrensel deva. (Ç.N.)

¹³ Sürgit devinim. (Ç.N.)

için arama çubuğu yapma; takan kişiyi yaklaşan tehlikelere karşı uyarın ya da birçok sırra erişmesini sağlayan bir sihirli yüzük yapma, istediği şekilde sevgi ya da nefret doğurma; doğal olanlarından ayırt edilemeyecek inciler, elmaslar ya da başka mücevherler yapma ya da mücevherleri büyütme; Tabiatın esas tinleri üzerinde hakimiyet sağlama ya da onlardan yardım alma; astral hayaletleri görünür hale getirme ya da sorulara cevap vermelerini sağlama ve bahsedemeyeceğimiz kadar fazla olan daha bir çok beceri yer alır.

Kendi deneyimimizde yer almayan şeyleri ya da açıklayamadığımız nedenleri harikalar olarak adlandırırız; oysa her an olağanüstülüklerle çevriliyizdir, en hayret verici, açıklayamadığımız fenomenlere şahitlik ederiz; ancak bunlara ne kuşkulu gözlerle bakarız, ne de gerçekleştiklerinde gerçek anlamda şaşırırız. Aksine, bunlar gerçekleşmediğinde hayret etmemiz gerekir çünkü her gün böylesi şeyler görmeye alışmışızdır. Okült ve majik bir tabiatın fenomenleri tarafından kuşatılmış durumdayız ve bir simya laboratuvarında yaşamaktayız. Küçük sert bir taşın –çekirdek ya da tohumun– nasıl filizlendiğini ve büyük bir ağaca dönüştüğünü görürüz, buna karşın çekirdeğin içinde böyle bir ağacın var olmadığından eminiz; daha şaşırtıcı olanı ise belli bir türdeki tohumdan herhangi bir başka tür değil de, yalnızca belli bitki türlerinin büyüyecek olmasıdır. Bir yumurtadan canlı bir kuşun çıktığını görürüz, aynı yumurtaları taze tutarak incelediğimizde ve içini açtığımızda, içinde ne yaşayan ne de kuşa benzeyen bir şeyler buluruz. Kuluçkaya yattıktan sonra anne kuşun yumurtaya bir kuş koymadığını da biliyoruz çünkü yapay ısı ile yumurtayı kuluçkaya yatırırsak, yumurtadan yine kuş çıkar ve sıcaklığın kendisinde kuşun mevcut olmadığını gayet iyi biliriz. Bir bitkisel tözünden, bir hayvan tözü oluşabildiğini görürüz, zira sığırlarımızı çimenle,

tahılla ya da samanla besleriz ve ne çimende ne de tahıllarda et olmadığını biliriz. Her yıl durmadan ısısını harcayan güneşin sürgit ışığının yandığını görürüz. Oysa yeterli benzini olsa bile hiç kimse sürekli olarak aynı ısıyı elde etmesinin mümkün görünmediğini biliriz. Üzerinde yaşadığımız yer-kürenin uzayda müthiş bir hızla ilerlediğini ve döndüğünü biliyoruz, yine de onun hareket ettiğini hissetmediğimiz gibi gece olduğunda ve karanlık tarafını güneşten döndüğünde uzayın derinliğine de düşmeyiz; fırtınanın evleri ve ağaçla yıktığını, yine de hasar verenin saydam havadan başka bir şey olmadığını görürüz; nehir ve göllerdeki suyu görürüz, ancak yüzeyinde yürümeye kalkışsak batırız; ancak birkaç hafta ya da birkaç ay sonra aynı şeyi tekrar denediğimizde, yüzeyin taş kadar sert olduğunu ve üzerinde ayan insanların ağırlığını taşıyabildiğini fark ederiz. Tabiatta bahsedemeyeceğimiz kadar fazla sayıda, daha binlerce benzer mucize vardır.

Adeptler ve zaman zaman gerçekleşen hayret verici şeyler hakkında anlatılan bir çok hikâye vardır; kışın ortasında bir odanın zemininde nasıl da güzel çiçeklerin açmasını sağladıkları; hiç gül bulunmayan yerlerde nasıl güller yağdırdıkları, aynı anda nasıl iki farklı yerde konuşurken ve hareket ederken görüldükleri; insan formunda görünen 'doğüstü' varlıkların onlara zaman zaman onlara nasıl hizmet ettiği; kimi zamanlarda nasıl geleceği okuyabildikleri ya da yüzlerce kilometrelerce uzakta neler olduğunu görebildikleri, hiç çalışmadıkları halde nasıl birçok dil konuşabildikleri, hiç okumadıkları kitapların içeriğini nasıl bildikleri; zarar görmeden nasıl zehir içebildikleri, istedikleri zaman nasıl kendilerini görünmez ya da görünür yapabildikleri, vs... vs... gibi. Ancak araştırmamızın en ilginç kısımları, görünüşe göre aynı zamanda bizim amacımıza en uyum olanlar,

yapay bir yöntemle saf altın yapabilme –ya da daha doğru ifade etmek gerekirse diğer metalleri altına dönüştürme ve altını çoğaltma–becerileriyle ilgili olan tarihsel anlatımlardır. Bu yüzden de böylesi belgelenmiş birkaç olgunun kısaltılmış anlatımlarını aktaracağız:

1. Aşağıdaki anlatım, yasal hükmü 1715 Ağustos’unda verilmiş, Leipzig hukuk fakültesinin *resmi belgelerinden* alınmıştır (Responsio Juridica Facultis Juridicæ Lipsiensis). Birkaç yıl önce *Erbach Kontesi*’nin yaşadığı *Tankerstein Kalesi*’ne gece vakti bir adam gelmiştir ve yanlışlıkla ge-yiğini öldürdüğü *Palatine of Palatia*’nın kendisini öldür-mek için peşinde olduğunu anlatarak içeri girmek ve orada birkaç gün saklanmak için izin istemiştir. Kontes önce red-detmiş ancak adamı görünce onun asil görünümünden öyle etkilenmiştir ki, isteğini kabul etmiş ve böylece yabancıya birkaç gün kalacağı bir oda verilmiştir. Kontesle görüşmek istediğini söyledikten ve onun huzuruna kabul edildikten sonra, yabancı kendisine sunduğu himaye için teşekkür etmiş ve minnettarlığını göstermek için gümüşlerini altına çevireceğini söylemiştir. Kontes önce böyle bir şeyin müm-kün olacağına inanmamıştır ancak sonunda bunu gümüş bir maşrapada denemesine razı olmuş, yabancı bu gümüşü eri-tip altına çevirmiştir. Kontes bu altını şehre göndererek bir kuyumcuya kontrol ettirmiş, kuyumcu ustası da bunun en saf altın türü olduğunu söylemiştir. Kontes bunun üzerine yabancıнын gümüş kaşıklarını, tabaklarını, çanaklarını, v.b. eşyalarını eritip altına çevirmesine izin vermiş, adam bunu da yapmıştır. Sonra yabancı, Kontes’in hediye olarak sun-duğu oldukça düşük miktarda parayı kabul ederek kaleden ayrılmıştır. Bu olaydan kısa süre sonra, yıllar önce evden ayrılmış ve yabancı bir ülkede hizmet veren ve görünüşe göre bir mirasyedi olan Kontes’in kocası, karısının aniden

çok zengin olduğunu duyduğu için, geri dönmüştür. Altının yarısında hak iddia etmiş ancak Kontes onun talebini kabul etmemiştir. Bu nedenle bu dava Mahkemeye sunulmuştur. Kontes'in kocası, karısının kalesinin bulunduğu bölgenin lordu (Dominus territorii) olduğu ve ülke kanunlarına göre bu topraklarda bulunan tüm hazinelerin kanunen kendisine ait olduğu gerekçesiyle hak iddia etmiştir. Dolayısıyla altının satılmasını, kazançtan Kontes için yeni bir gümüş takımın alınmasını ve artan paranın kendisine verilmesini talep etmiştir. Davalı ise yapay olarak üretilmiş olan bu altının gömülü hazineler ile ilgili kanun kapsamına alınamayacağını, dolayısıyla da sözü geçen kanunun onun davasına uygulanamayacağını, dahası altına çevrilen gümüşün de bir başkasının değil kendi kullanımında olduğunu iddia etmiş ve Mahkeme'den mülkiyetin değiştirilmemesini istemiştir. Mahkeme Kontes'in lehine hüküm vermiştir.

2. Diğer bir belgelenmiş vaka ise Viyana dolaylarında küçük bir köy olan *Rodaun*'da yaşayan *Sehfeld* adında bir Adeptin davasıdır. Kalaydan altın üretmiş ve bunu dilediğince harcamıştır. Oturduğu evin sahibi olan Friedrich isimli şahıs Adeptin güvenini kazanmış ve ailesine Sehfeld'in yaptıklarını anlatmıştır. Neticede çok geçmeden söylenti ve dedikodular yayılmaya başlamıştır. Sehfeld cadılıkla suçlanmış ve Avusturya İmparatoruna başvurmuş ve sırrına sahip olduğu bazı kimyasal renkler üretmekle uğraştığını söyleyerek himaye istemiştir. Sehfeld'in birkaç ay süren bu himayeyi elde etmek için İmparatorluk Hazinesi'ne 30.000 florin ödediği söylenir. Sehfeld altın yaparken Friedrich ve ailesinin diğer fertleri genellikle yanında bulunurdu ve Sehfeld'in kalayı erittikten sonra, bu eriyik madenin içine az miktarda kırmızı bir toz serpiştirdiğini ve köpürmeye başladığında tüm renklerin görüldüğünü anlatırlar. Birkaç

saat sonra soğumaya bırakılır ve o zaman tüm kalay saf altına dönüşürdü. Bir gün Friedrich deneyi kendisi yapmaya kalkışmıştır. Sehfeld'dan biraz kırmızı toz aldıktan sonra o yokken kalayı eritmiş, bu tozdan biraz serpiştirmiştir; ancak bu toz kalayda hiçbir etkiye neden olmamış, hatta ona karışmamıştır bile. Bir süre sonra Sehfeld deneyin yapıldığı odaya girmiş, o anda eriyik maden köpürmeye başlamış ve altına dönüşmüştür. Ne var ki Sehfeld'ın sahip olduğu himaye çok sürmemiştir, zira birkaç ay sonra yeni dedikodular yayılmıştır, kışkanç, açgözlü ve hırslı komşular harekete geçmiş ve Sehfeld yasadışı ilimler uygulamakla suçlanmış, bunun üzerine bir gece tutuklanarak, bir yıldan uzun kalacağı ve hiçbir fiziksel işkencenin ona sırrını ifşa ettiremeyeceğini söyleyerek kararlılıkla sırrını açıklamayı reddedeceği *Temeswar Kalesi*'ne hapsedilmiştir. Temeswar kalesinin yöneticisi, *General Baron von Engelshofen* Sehfeld'in soylu görünümünden ve kişiliğinden çok etkilendiğinden, Viyana'ya giderek İmparator ile Sehfeld hakkında görüşmüş ve onun masum olduğunu düşündüğünü söylemiştir. İmparator bir süre sonra, Rodan yakınındaki bir ormanda avlanırken Friedrich'i çağırtmış ve ondan Sehfeld ile başından geçenleri ayrıntılı olarak öğrenmiş, sonunda onun kötü biri olmadığına ikna olmuş ancak onun altın yapabildiğine inanmadığından bu şüphelerini dile getirmiştir. Bunun üzerine, dürüst bir adam olan Friedrich "Ah Majesteleri!" diye haykırmıştır, "Şimdi Tanrı gökten inse ve bana 'Friedrich, yanıyorsun, Sehfeld altın yapamaz!' dese, O'na 'Sevgili Tanrım, her şeye rağmen onun bunu yapabildiği gerçektir, çünkü öyle olduğunu biliyorum,' diye cevap verirdim." Adamın dürüstlüğünden etkilenen İmparator, bunun üzerine Sehfeld'in Avusturya'dan ayrılmamak ve onu hiçbir zaman gözlerinin önünden ayırmayacak iki güvenilir memurun ona eşlik et-

mesi şartıyla, istediği yere gidebileceğini ve istediği deneyleri yapabileceğini buyurmuştur. Soylu ailelerden gelen en güvenilir ve en iyi iki subay bu amaç için seçilmiş, Sehfeld onların eşliğinde birçok küçük gezinti yapmıştır. Ancak çok geçmeden Sehfeld ve iki muhafızı ortadan kaybolmuş, bir daha ne dönmüşler, ne de onlara dair bir ize rastlanmış. Tarihçi bu iki zengin ve soylu subayın, yeterli bir neden ya da teşvik olmasa, kariyerlerini ve itibarlarını bu şekilde feda etmelerinin pek mümkün olmadığını ekler. Friedrich'in evinde yapılan araştırmalar Sehfeld'in *kırmızı tozunu* bazı gök mavisi minerallerden, muhtemelen de bakır sülfitten elde

etmiş olduğuna işaret ediyor gibidir.

3. *Halle'*deki bir eczacı, bazı kimyasal sırlara sahip olduğunu keşfettiği bir yabancıyla tanışmış. Bu yabancı kendisini ziyaret etmesi için pansiyonuna çağırmış, eczacı da gitmiş. Simya üzerine biraz konuştuktan sonra adam eczacıya –ancak eczacı bu iddiaları reddetmiştir– bir *kırmızı toz* göstermiş ve kendi deneyini yapabilmesi için ona bu tozun birazını vermeyi teklif etmiş. Yabancı küçük bir kaşık ile tozun bulunduğu kutudan az miktarda toz almış, ancak eczacı bu kadar küçük bir miktarın deney için yetersiz olduğunu söyleyerek itiraz etmiş. Bunun üzerine yabancı tozu yeniden kutunun içine dökmüş, kaşığa bulaşan tozu bir parça pamukla silmiş, bu pamuğu da bir kâğıda sarıp bu, bu miktarın bile bu amaç için yeterli olacağını söyleyerek eczacıya uzatmış. Eve döndükten sonra eczacı büyük bir gümüş kaşık alıp onu bir potada eritmiş ve pamuğu içine atmış. Eriyen metal hemen kaynamaya ve köpürmeye başlamış ve çok güzel renkler ortaya çıkmış. Bir süre sonra potayı ateşin üzerinden almış ve eriyik metali bir kalıba dökmüş. Ertesi sabah baktığında saf altına dönüşmüş olduğunu görmüş, üzerinde ise metalin tam emememiş olduğu birkaç yakut kırmızısı damlacık varmış. Eczacı başarısını anlatmak için hemen Adeptin pansiyonuna gitmiş ancak onu bulamamış, kimse nereye gittiğini bilmiyormuş. Odasındaki masanın üzerinde oda ücretini karşılamaya yetecek kadar para bulunuyormuş. Eczacının bu deneyde kullandığı gümüş, 1¼ ons, elde ettiği altın ise 1½ ons ağırlığındaymış, bu altını bir kuyumcuya 36 talere satmış. Altının özgül ağırlığının gümüşünkinden fazla olmasından kaynaklanabilen ağırlığında artış yüzde yirmi kadarmış. Ne yazık ki yüzeyindeki yakut kırmızısı damlacıklar, eczacının elindekinin gerçek altın olduğunun keşfettiğindeki coşku esnasında kaybolmuş, yoksa bunlar

da çok daha fazla miktarda gümüşü altına dönüştürmek için kullanılabilirdi.

4. *İmparator Leopold*'un zamanında St. Augustine Tarihî Katı'ndan *Wenzel Seiler* isimli bir keşiş manastırda kırmızı bir toz bulmuş, daha sonra bunun Simyacılarda 'Kırmızı Aslan'ı olduğu ortaya çıkmış. Bu toz aracılığıyla Seiler, İmparator'un sarayında ve onun huzurunda bir miktar kalayı altına dönüştürmüştü. İmparator yapay olarak üretilmiş bu altından bazı madalyaların yapılmasını buyurmuş ve bunları sarayındaki soylular arasında paylaşmış. Ayrıca keşişe bir ödül olarak *Freiherr von Rheinburg* unvanını vermiş onu Bohemia'daki imparatorluk darphanesine usta olarak tayin etmiş. Şimdi Brieg'teki Kont *Leopold Hoffmann* ailesine ait olan madalyanın üstünde İmparator Leopold'ın büstü ve şu kelimeler yer alır. "*Leopoldus Dei Gratia Romanorum Imperator semper Augustus Germania Hungariæ et Bohemiæ Rex.*"¹⁴ Arka tarafında ise, gösterilmese de şu dizeler yer almaktadır:

*Aus Wenzel Seilers Pulvers Mach
Bin ich von Zinn zu Gold gemacht.*¹⁵

5. Adi metalleri altına dönüştürmenin mümkün olduğuna dair en kesin kanıt (Şayet dış görünüş bir şey kanıtlıyorsa) Viyana'yı ziyaret eden herkes görebilir. İmparatorluk hazine odasında bir madalya sergilenmektedir, önceden gümüşten olan bu madalyanın yine, daha sonra İmparator I. Leopold tarafından şövalye ilan edilmiş ve *Wenzeslaus Ritter von Reinburg* unvanı verilmiş olan Wenzel Seiler tarafından simyasal yöntemlerle kısmen altına dönüştürüldüğü söyle-

¹⁴ (Lat.) Almanya Macaristan ve Bohemya Kralı, Tanrı'nın İnayetiyle Roma İmparatoru, Daima Augustus, Leopold (Ç.N.)

¹⁵ (Lat.) Wenzel Seiler'in Tozu Sayesinde, Kalaydan Altına Dönüştürüldüm. (Ç.N.)

nir. Çapı 40'a 37 santimetredir. Özgül ağırlığı 193, ağırlığı ise 7.200,4 gramdır. Değerinin aşağı yukarı 2,055 Avusturya düka altını olduğu tahmin edilmektedir.

Şekilde de görüldüğü üzere yaklaşık üçte birlik üst kısmı gümüşten, kalanı altındandır. Mevcut iki yarık 1883 yılında madalyanın saf altından mı yoksa sadece yaldızlı mı olduğunun anlaşılması amacıyla incelenmesi için açılmıştır. Bu inceleme Viyanalı Profesör A. Bauer'ın talebi üzerine gerçekleştirilmiştir.

Madalyanın bir yüzünde Kral Pharamund'a kadar olan İmparatorluk soyu bulunur, diğer yüzünde ise aşağıdaki yazıt yer alır:

Sacratissimo
Potentissimo et invictissimo
Romanorum imperatori
Leopoldo I.
Arcanorum naturæ scrutatori curiosmo
Genuinum hoc veræ ac perfectæ
Metamorphoseos metallicæ
specimen
pro exiguo anniversarii diei nominalis
mnemosyno
cum omnigenæ prosperitatis voto
humillima veneratione offert et dicat
Joannes Wenzeslaos de Reinburg
numini majestatique eius
devotissimus
anno Christi MDCLXXVII. die festo
S. Leopoldi
ognomine pii olim marchionis Austriæ
nunc autem patroni augustissimæ
Domus austriacæ
Benignissimi.

Bununla birlikte, bu yanılsamalar dünyasında güvenilir hiçbir şey yokmuş gibi görünmektedir ve dolayısıyla Wenzel Seiler'in daha sonra bir sahtekâr olarak görüldüğünü ve manastırına geri gönderildiğini söylemek gerekir. Ne var ki daha sonra İmparator onu kendi yanına almıştır ve hatta onun yüklü borçlarını ödemiştir, bu borcun varlığı ise, simyasal araçlarla altın yapma yetisine gerçekten sahip ise, oldukça anlaşılmalıdır.

Beşinci Bölüm

GÜL HAÇ “TARİKATLARI”

Gizemli Gül İlaç tarikatı hakkında neden bu kadar kafa karışıklığı mevcuttur? Gelin buna karşılık şöyle soralım: ‘İnsan’ denen gizemli varlık hakkında neden bu kadar kafa bulanıklığı vardır? Bu sorunun cevabı, insanın dünyadaki yaşamı esnasında tezahür etmiş olduğu dünyevi kişiliği bu gezegenin bir sakiniyken, aynı zamanda hiçbir zaman tamamen terk etmediği spiritüel dünyada var olan spiritüel bir varlık olmasıdır. Tarihçi ve bilim adamlarının insan hakkında bildikleri sadece fiziksel bedeni ile ilgiliyken; onun gerçek benliği hakkında hiçbir şey bilinmemektedir. Böyle bir ilginin gerçek antropoloji olduğunu farz etmek, onun giydiği örtüyü bir kez görebilsek insan hakkında her şeyi bileceğimizi farz etmek gibidir. Aynı şekilde, ister görünür bir formda hâlâ dünya üzerinde dolaşıyor, isterse de astral düzlemde yaşıyor olsunlar, gerçek Gül Haçlılar, tarihçilerin veya bilim adamlarının dışsal muhakemesinin inceleme alanının ötesinde olan spiritüel güçlerdir. Onlar İncil’de ‘dünyada yaşarlar fakat bilinçleri göklerde’ şeklinde bahsedilen insanlardır.

Sıradan insan dışsal formun gerçek sakini olan tini değil,

sadece bu dışsal formu görür. Tini ayırıt etmek için spiritüel kavrayış gücü gereklidir. Bir insanın giyindiği örtü onu insan yapmaz; bir kişinin üzerine su dökmek onu gerçek Hıristiyan yapmaz, yine bir insanın kendilerine ‘G l Haçlıları’ diyen bir cemiyete girmesi ona, insanın ruhunun merkezindeki ‘G l’ n açılmasından gelen sevgi ve bilgeliğin g l ve altın ışığını bahşetmez.

Ancak ‘Altın Kapılardan’ girmek için gerekli olan mistik ölümün ger ekleşmesindense, dışsal bir merasimden geçmek çok daha kolaydır; gerçek bilgiye erişmektense iman ikrarında bulunmak daha kolaydır; bu nedenle de mistik konularla ilgilenen herhangi bir cemiyete katılarak G l Haçlılara ya da Adeptlere d n şebildiklerini düşünen Orta  ağ’daki insanların sayısı, günümüzdekinden hiç de az değildi.

17. yy’ın başında Almanya sadece keşişler, rahibeler ve her türden din fanatiklerince değil, aynı zamanda birçok büyük sahtekâr ve vurguncu tarafından da istila edilmişti. Birçok sahte Simyacı, Astrolog, Falcı vardı; ayrıca insanlar arasında Tabiatın sırlarını elde etmek ve simyasal yöntemlerle, ya da gerekirse, şeytanın yardımıyla, kendilerini zenginleştirmeye çalışmak evrensel bir çılgınlığa d n şm şti. Batıl inanç ve budalalık salgını g c l  bir devaya gereksinim duyuyor gibi görünüyordu ve budala insanlar ussal argümanlara ulaşamayacağından, kimi keskin zek lı kişilerin aklına  are olarak daha kırııcı iğnelemeleri denemek geldi.

1614’de aynı yazar tarafından yazılmış, *Universal and General Reformation of the Whole Wide World*¹⁶ ve *Fama Fraternitatis; or Brotherhood of the Laudable Order of the R.C. ’a (Rosicrucians) message to the Governments, nobles,*

¹⁶ Bütün Dünyanın Evrensel ve Genel Reformasyonu ( .N.)

*and scientists of Europe*¹⁷ isimli iki kitapçık ortaya çıktı. Son yüzyıl boyunca bu kitabın baskısı tükenmişti ve Berlin’de Frederic Nicolai 1781’de değişiklik yaparak, tarihin doğrusu yerine 1681, Berlin yerine de ‘Regensburg’ ekleyerek kitabı yeniden bastırdı. Fama Fraternitatis’in bir başka baskısı da 1827’de, “*Confessio*”¹⁸ adında bir bölüm eklenmiş olarak Frankfurt’ta ortaya çıktı.

İlk ortaya çıktıklarından sonra bu kitaplar kısa sürede halkın zihninde büyük izler bıraktı ve hemen çeşitli dillere tercüme edildiler. *Universal Reformation* hiciv niteliğinde bir eserdir. En ilginç kısımları, dünyada reform gerçekleştirmek için sözde bir Meclis’in toplanmasının anlatımıdır. Hikâye şöyle devam eder: –İmparator Jüstinyen zamanında Apollon dünyaya bir göz atmış ve ahlaksızlıklar ve kötülüklerle dolu olduğunu görmüş. Bu yüzden de, bu kötülüğe nasıl çare bulunabileceğini hep birlikte görüşmeleri için ülkenin en bilge ve erdemli kişilerini bir toplantıya çağırmaya karar vermiş. Ne yazık ki tüm bu insanlar arasında istenen tavsiyeyi verebilecek kadar erdem sahibi kimse yokmuş. Apollon bunun üzerine Yunanistan’ın yedi ve Roma’nın da Marcus, Cato, ve Seneca olmak üzere üç kadim bilgesini bir araya getirmiş. *Jacob Mazzonius* adında genç bir İtalyan filozof ise kâtip olarak tayin edilmiş. Toplantı Delphi’deki Palatium’da¹⁹ gerçekleşmiş ve konuşmalarla devam etmiş. Bilgeler son derece saçma laflar edip durmuşlar. Mesela *Thales*, her insanın göğsüne, insanların içinden kalplerine bakabilecekleri şekilde bir pencere yerleştirilmesini iste-

¹⁷ Kardeşlik Töresi; ya da Övgüye Değer Gül Haç Tarikatı Kardeşliği, Avrupa’nın tüm bilginleri, ileri gelenleri ve soyluları için bir mesaj (Ç.N.)

¹⁸ İtiraf (Ç.N.)

¹⁹ Sara (Ç.N.)

miş. *Solon* bir komüniste dönüşmüş ve tüm kamu ve özel mülkiyeti, herkes eşit pay alacak şekilde, insanlar arasında paylaştırmak istemiş. *Bias* insanlar arasındaki tüm ilişkileri yasaklamayı, köprüleri yıkmayı ve gemi kullanımına engel olmayı önermiş. *Cato*, tüm kadın cinsiyetini ve 20 yaşın üzerindeki tüm erkekleri yok edecek bir tufan göndermesini ve O'ndan yeni ve daha iyi bir üreme yöntemi bulmasını istemiş. Tüm bilgiler birbirlerinin önerisine itiraz etmiş ve sonunda hastanın yakından incelenebilmesi için *hastalıklı yüzyıl* çağırıp mahkemeye getirmeye karar vermiş. *Yüzyıl* getirilmiş. Sağlıklı görünen bir yüze ancak cılız bir sese sahip ihtiyar bir adammış. Onu incelediklerinde, yüzünde makyaj olduğunu anlamışlar, daha ileri incelemeleri sonucu vücudunda hastalık olmayan tek bir uzvu olmadığı ortaya çıkmış. Bilginler onu iyileştiremeyeceği kanısına varmışlar ancak önemli ve yararlı bir şey yapmış görünmeden, oturumu dağıtmak istememişler. Böylece lahana, havuç ve maydanoza yeni bir vergi koymaya karar vermişler. Epey kasılarak ve övünerek kararı duyurmuşlar ve hoşnut insanlar çok sevinerek onları alkışlamış.

Dünyayı bir anda iyileştirmek ve böyle bir şeyi üstlenmenin imkânsızlığını göstermek isteyen belirli bir insan sınıfıyla alay etmek amacıyla yazılmış olan bu kitapçığın anlamı yeterince yalındır ve bu maksadın yanlış anlaşılmış olmasını akıl almaz. Meseleyi ciddiye almış olan insanların varlığı ise o dönemin halkının son raddedeki cehaletini ve yargı yetisinden yoksunluğunu gösterir ki tarih öğrencileri ve entelektüel gelişim için bu oldukça ilginç bir olgudur. İlkine eşlik eden diğer kitapçık meşhur *Fama Fraternitatis*'tir. *Universal Reformation*²⁰ kendini 'dünya reformcuları'

²⁰ Genel Reformasyon (Ç.N.)

olarak gören kişilerle alay eder ve bu ikinci kitapçık bu sözde reformcuları toplanmaya çağırır ve aynı zamanda onlara amaçlarına ulaşmaları için neler yapabilecekleri konusunda faydalı ipuçları vererek onlara dünyayı iyileştirmenin tek doğru yönteminin kendini iyileştirmekle başlayacağını nasihat eder. Diğerleri gibi sözde reformcuları ve sahte Gül Haçlıları yermek için yazılmış olan bu kitapçık, her şeye karşın Adeptler tarafından savunulan gerçek Gül Haç prensiplerini de içerdiğinden, gerçek bir Gül Haçlı tarafından yazılmış olabilir. Kitap, bu çağların bilimsel ve teolojik bakış açısının yetersizliğini gösterir. Belli bir *kimyasal* işlem ile kurşunu altına çevirebileceklerini sanmış olan sahte Simyacılardan ahmaklıklarıyla alay eder, ancak bunu yaparken iyi tavsiyeler verir ve gizemli Gül Haç Cemiyetinin bazı yasaları ve gayelerini açığa vurma maskesi altında, *Gül Haçlılar* ismini benimsemiş olan ve daha sonra Okültizm araştırmacılarının örgütlü bir cemiyetine temel oluşturan belirli kuralları ve prensipleri açıklar.

Buna ilaveten, *Fama Fraternitatis* dindar, spiritüel ve aydınlanmış Peder, Fr. R. C. *Christian Rosencruetz*’in hikâyesidir. Bir manastırda eğitim görmüş Alman bir soylu olduğu, Reformasyon döneminden çok önce manastırdan başka bir keşişle birlikte Kutsal Topraklara hac yolculuğuna çıktığı ve Şam’dayken birkaç Arap âlimden gizli ilimin gizemlerini öğrendiği söylenir. Şam’da üç yıl kaldıktan sonra Afrika’daki Fez’e giderler ve burada majiye ve makrokosmos ile mikrokosmos arasında var olan bağıntıya dair daha fazla bilgi edinirler. İspanya’da da seyahat ettikten sonra Almanya’ya döner ve burada *Sanctus Spiritus*²¹ adında bir tür manastır kurar, burada kalarak gizli ilmi hakkında kitap-

²¹ Genel Reformasyon (Ç.N.)

lar yazar ve çalışmalarını sürdürür. Daha sonra kendisinin de eğitim görmüş olduğu manastırdan kendisine yardımcı olarak önce üç, sonra dört tane daha keşiş alır ve böylece ilk Gül Haç cemiyetini kurmuş olur. Yardımcıları ilimlerinin sonuçlarını, hâlâ var olduğu ve Gül Haçlıların ellerinde olduğu söylenen kitaplara yazar. Ölümünden 120 yıl sonra mezarının girişinin keşfedildiği söylenir. Rivayete göre bir merdiven yeraltı mezarına açılan ve üzerinde *Post annos CXX. patebo*²² yazan bir kapıya çıkar. Oda mezarda yanan bir ışık bulunur, ne var ki mezara girildikten kısa süre sonra söner. Odanın yedi köşesi ve yedi kenarı varmış, her kenar bir buçuk metre genişliğinde ve iki buçuk metre yüksekliğindedir. Mezarın üst kısmı gökyüzünü, zemin yeryüzünü temsil eder ve bunlar üçgenler halinde düzenlenmiş, her kenar ise on kareye bölünmüştür. Odanın ortasında bir sunak, üzerinde ise, *A. C. R. C. Hoc Universi Compendium vivus mihi Sepulchrum feci*²³ cümlesinin kazındığı pirinçten bir levha bulunur. Ortada *Nequaquam Vacuum*,²⁴ *Legis Jugum*,²⁵ *Libertas Evangelii*,²⁶ *Du Gloria Intacta*²⁷ kelimeleri ile çevrelenmiş dört figür vardır. Söylediğine göre işte bu sunağın altında hiç bozunmamış ve çürümemiş halde Rosencreuz'in ölü bedeni bulunmuştur. Elllerinde parşömenden bir kitap vardır, kapağında T harfi (Testamentum²⁸?), en sonunda da 'Ex Deo naximur, In Jesu morimur, Per Spiritum Sanctum

²² Yüz yirmi yıl sonra açın (Ç.N.)

²³ A.C.R.C. Yaşarken, tüm evreni özetleyen bu mezarı yaptırdım. (Ç.N.)

²⁴ Hiç boşluk yoktur. (Ç.N.)

²⁵ Yasanın boyunduruğu (Ç.N.)

²⁶ İncil'in özgürlüğü (Ç.N.)

²⁷ Tanrı'nın dokunulmaz ihtişamı (Ç.N.)

²⁸ Vasiyetname (Ç.N.)

*reviviscimus.*²⁹ yazar. Ayrıca Rosencreuz’in cenazesinde bulunan tarikat üyelerinin imzaları bulunur.

1615 yılında bu kitapçıkların, *Confessio*; ya da ‘Gül Haç Kardeşliği Cemiyetinin İtirafı’ bölümünün eklendiği yeni baskıları ortaya çıktı, bu gelecek açıklamalar için büyük vaatler veriyor, fakat bu açıklamalar yapılan kadar herkesin İncil’e inanmaya devam etmesi tavsiyesiyle bitiyordu.

Tüm bu kitapçıkların –ileride gösterileceği üzere– tek bir yazarı vardı ve ‘*General Reformation*’ aslında Cervantes’in *Don Kişot de La Mancha*’sından başka bir temeli olmayarak has bir yaratıcılığa ve de tamamen yerici bir karaktere sahip olduğu için, bu başarılı kitapçıkların ciddi olarak tasarlandığını ve bu şövalyenin, *Christian Rosencreuz*’un hikâyesinin de bir alegoriden başka bir şey olmadığına inanmamamız için herhangi bir neden yoktur. Dahası bulunduktan sonra ne bu şövalyenin cesedine ne olduğuna ne de Kutsal Ruh’un (Sanctus Spiritus) tapınağının insanların kalbinden başka bir yerde var olduğuna dair bir bulgu vardır.

Bu kitapçıkların tek amacı, insanların ilgisini çekecek ve o dönemin insanların çoğunun bencil ve kişisel menfaatler elde etmek amacıyla bilmek istediği Tabiat’ın gizemlerinin bilgisine erişmek için onlarda genel bir istek uyandıracak kurgusal bir biçimde, cahil insanlara büyük hakikatler sunmakmış gibi görünmektedir.

Bu hicivli yazılarda parıldayan doktrinler öylesine güzel ve çekiciydi ki, dünya çapında ilgi uyandırdı. Ancak aynı zamanda insanların çoğunda bulunan gizemli olana duyulan açlık o denli büyüktü ki, bu onların gözlerini kör etti ve onları yazarın gerçek amacını, yani dogmatik bilim ve teolojinin savlarıyla alay etme ve insanları gerçek Hıristiyanlığın daha

²⁹ Tanrıdan doğar, İsa’da ölür ve Kutsal Ruh’ta diriliriz. (Ç.N.)

yüce bir anlayışına çekmek olan niyetini anlayamaz hale getirdi. Kurşun ya da demiri nasıl altına dönüştürülebileceği ve yaşamın ilaç biçiminde bazı sıvılar alarak nasıl uzatılabileceği sırrına sahip olan gerçek bir gizli Gül Haç örgütünün varlığına duyulan inanç evrenseldi; türlü türlü sahtekâr ve şarlatan da, genelde inanılmaz fiyatlar ile ‘Yaşam İksiri’ olduğunu söyledikleri bileşimleri satarak ülkeyi boydan boya dolaşarak hurafelerin yayılmasına yardımcı olurken, diğerleri madenleri dönüştürmek için nafile çabalarken tüm ellerinde avuçlarında ne varsa harcıyor ve yoksullaşıyordu.

Var olduğu farz edilen ancak kimsenin hakkında hiçbir şey bilmediği Gül Haç cemiyeti hakkında, kimi eleştirel ve saldırgan, kimisi de cemiyeti savunur nitelikte olan bir sürü eser ortaya çıktı. İçlerinde bilgili insanların bile olduğu bazı kimseler böyle bir cemiyetin var olduğuna inanırken, kimileri reddetti. Ancak iki sınıf da inançlarını destekleyen herhangi bir kesin kanıt sunamadı. Ancak insanlar doğru olmasını istedikleri şeylere inanmaya her zaman hazırdır. Bu yüzden de herkes, kimsenin varlığından bile emin olamadığı bir gizli cemiyete kabul edilmeyi istiyordu ve biri Gül Haçlılardan olmakla övündüğünde ya da öyle olduğu izlenimini bırakabildiğinde, cahil kimseleri ürkütüyor ve onlar tarafından ayrıcalıklı bir insanmış gibi görünüyordu, bu yüzden bu şekilde dolandırıcılar ve maceraperestler özellikle zenginlerin ceplerini yağmalamayı başarırdı.

Maji ve cadıcılığı öğrenmek isteyenler, bu tür şeyleri öğrenebilecekleri bir okul ya da cemiyetin var olmasını istiyordu ve bunu istedikleri için onun varlığına da inanıyorlardı. Eğer gerçek Gül Haçlılar bulunamazsa da, birileri uydurmalıydı. Eğer gerçek bir Gül Haç cemiyetine sahip olunamıyorsa bir Gül Haç cemiyeti oluşturmak için, inanılan şeyin taklidinin kurulması gerekiyordu. İşte bu şekilde,

kendilerine ‘Gül Haçlılar’ diyen birçok cemiyet kuruldu ve ‘Rozikrusyenizm’ çeşitli biçimler aldı.

Hâlâ alimlerin kafasını karıştıran gizemli Rozikrusyenizm konusunu aydınlatmak için tasarlanmış en önemli yayınlardan biri de 1616’da basılmış olan *Chemical Marriage of Christian Rosencreutz*’dir.³⁰ Bu da yine o dönemin kibirli ve kendini beğenmiş dogmacılarla, bilginlerle ve ‘altın yapıcılarıyla’ dalga geçmek için yazılmıştır, aynı zamanda da alegorik ancak Okültistler ve yalnızca onun tarafından kolayca algılanacak biçimde maskelenmiş yüce ve engin hakikatler içermektedir. Bu yayının tarzının *Fama Fraternitatis* ile benzerlik gösterdiği kolayca görülebilir. Bugün Kimyasal Evlilik kitabının yazarının –1602 ve 1603 yılları arasında Tübingen’de genç bir öğrenciyken yazmış olan– Johann Valentine Andreae³¹ olduğu kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde anlaşılmıştır. Bunu yaşamını anlattığı hikâyesinde kabul eder ve bunu yazarken niyetinin o dönemin yaygın çılgınlığının gerçek bir resmini sunmak olduğunu ekler. Bu gerçek, onun aynı zamanda *General Reformation, Confessio* ve *Christian Rosencreutz*’in hikâyesinin yazarı olmasını kuvvetle muhtemel yapar ve daha sonra *General Reformation*’ın da *Boccalini Ragguagli di Parmaso*’nın bir kitabının bir bölümünün tercümesi olduğunu da dikkate alırsak bu olasılık neredeyse kesin bir hüküm demektir. Andreae bu yazarın büyük bir hayranıydı ve *Mythologia Christiana*’sında da onun

³⁰ Christian Rosenkreuz’un Kimyasal Evliliği (Ç.N.)

³¹ Dr. Johann Valentine Andreae 17 Ağustos 1586’da Würtemberg, Herrenberg’de doğmuş ve 27 Haziran 1654’de Stuttgart’da Adelsberg başrahibi olarak ölmüştür. Birçok dil biliyordu ve teoloji, matematik, tarih ve doğal bilimler üzerine bilgiliydi. Yüce bir zihne sahipti, iyilik etmeye can atardı ve özgün bir kişiliği vardı. Herder onu dikenlerin arasındaki gül olarak tarif etmiştir.

tarzını benimsemiştir, bu yüzden de yukarıda sözü geçen çeviriyi kendisinin yaptığı ve daha sonra bu *Fama Fraternitatis*'ine eklediği açıktır. Aslında tüm yazılar birbirlerini tamamlar. 'General Reformation'da politik sözde reformcular alay konusu edilir ve 'Fama'da mistik hayalperestler, hayali Teosofistler, sahte altın yapıcıları ve her derde deva sözde evrensel ilacın kâşifleri kınanır. Bunun Andreae'nin amacı olduğunda şüpheye yer yoktur, dahası Tübingen'deki yakın dostu Professor Besoldt her iki kitabın da karakterinin yeterince açık olduğunu ve birçok akıllı insanın anlamlarını yanlış anlamış olmasının çok tuhaf olduğunu söyleyerek kabul etmiştir. Bununla birlikte Andreae da bunların yazarı olduğunu kabul etmeden hepsinin sadece birer taşlama ve masal olduğunu söylemiştir. 'İtirafında şöyle söyler: (Sc.) *rississe semper Rosicrucianam fabulum et curiositatis fraterculos fuisse in sectatum*³² ve "*Turris Babel, seu judiciorum de Fraternitatae Rosaccae crucis chaos*" başlıklı yazısında, bu konu hakkında daha açık konuşur. İkinci yayınındaki amacının, önceki yayınlarını yanlış anlayarak kendinden geçmiş olanların ayılmasına yardım etmiş gibi görünür, zira şöyle haykırır: "Dinleyin ey ölümlüler! Bu kardeşliğin ortaya çıkmasını boşuna bekliyorsunuz, komedi sona erdi. Bu komedide *Fama* oynandı ve bitti," vs, vs. Yine de bu açıklamayla yetinmeyeler de, Andreae'nın *Fama Fraternitatis*'i sayesinde kendi döneminin bilginlerinden gizli bir cemiyet kurma niyetinde olduğuna inananlar da vardı. Ancak Andreae böyle bir saçmalığa girişmeyecek ve akılcı bir cemiyet kurmak için kendi çağının en akılsız insanlarına başvurmayacak kadar bilge bir adamdı.

Hayali cemiyeti için neden 'Gül Haç' ismini seçtiği so-

³² Andreae'nın otobiyografisi. Weismann, hist. eccl. s. ii., s. 336.

rusunu yanıtlamak da zor değil: *Haç ve Gül*, ‘Gül Haç Cemiyeti’ hakkında hiçbir şeyin bilinmediği zamanlarda bile Simyacılar ve Teosofistler arasında en rağbet gören sembollerdi. Üstelik onun kendi hanedan armasında, Luther’inkinde olduğu gibi bir haç ve dört gül vardı, muhtemelen bu yüzden de bu ismi tercih etmişti.

Belki de nadiren, belli bir olguya değil de konuyla alakasız benzer olgulara dayanan kurgusal bir eser ya da masal ortaya çıkar. 1618 yılında basılmış olan *Sphinx Rosæa* adlı eser, *Fama Fraternitatis*’in yazarının, *Christian Rosencreutz* ve üç kardeşinin –daha sonra dört kişi daha eklenecektir– hikâyesini uydururken, kurmasında prototip görevi görmüş belli esasların zaten aklında var olduğunu düşündürür. Bu *Sphinx*’in yazarı, insanlığın genel reformasyonu için böyle bir cemiyet kurma fikrinin, Luther’in Reformunun başarısı yüzünden ortaya çıktığını ve şu Christian Rosencreutz’un aslında oldukça fazla seyahat etmiş ancak hiç Filistin’de bulunmamış olan maceraperest *Andreas von Carolstadt*’tan başkası olmadığını söyler. Carolstadt, reformize etmek istediği dönemin ruhban sınıfının gözünde kendini öyle çirkinleştirmişti ki, ölümünden sonra mezar taşına şöyle yazmışlardı: *–Carolstadius Pestis Ecclesiae venonissima, tandem a Diabolo occisus est*. Bunun anlamı ise şöyleydi: “Burada, nihayet şeytan canını alana kadar Kilise için zehirli bir bela olmuş olan, Carolstadt yatar.” Rosencreutz’un bahsedilen üç kardeşi de Carolstadt’ın reformcu arkadaşları *Zwingli*, *Oecolompadius* ve *Bucerus*’tur, daha sonra eklendiği sanılan diğer dört kişi de muhtemelen *Nicalaus Palargus*, *Marcus Stubner*, *Martin Cellurius* ve son olarak *Thomas Münster* idi. Tüm bu isimlerin de, Kilise’nin reformuna, az ya da çok, destek olmak istediği bilinir.

İnsanlar Gül Haçlılardan olma fikrine kafayı takmaya

başlayınca ve gerçek Adeptlerin cemiyetleri keşfedilemeyince, gerçek Adeptler olmadan Gül Haç Cemiyetleri kuruldu ve böylece bir sürü sözde Gül Haç cemiyeti türedi. 1662'de *Christian Rose* tarafından kurulmuş ve Lahey, Amsterdam, Nuremberg, Mantua, Venedik, Hamburg, Dantzig ve Erfurt'ta ana merkezleri bulunan böyle bir cemiyet vardı. Siyah giyinirlerdi, toplantılarda ise bir gül ve altın çelengi olan mavi kurdele takarlardı. Kardeşler birbirini tanıyabilmek için üst düğme iliğine siyah ipekten sicim bağlarlardı. Bu aksesuar cemiyete yeni girenlere, sahip oldukları arz edilen sırları açığa çıkarmaktansa onlara bunun gibi bir sicimle bağlı olacaklarına yemin ettikten sonra verilir. Muhtemelen tüm başlarını kazıtan Budist rahiplerin geleneğinden esinlenilmiş olan ve bugün Roma Katolik ruhban sınıfı tarafından kullanılan, başlarının sadece tepesini tıraş etme şeklinde başka bir işaretleri daha vardı. Bundan dolayı çoğu bu kardeşliğin üyesi oldukları fark edilmesin diye peruk takardı. Sakin bir yaşam sürerlerdi, dindar insanlardı. Tüm bayramlarda, gün ağarırken erkenden evlerinden ayrılır ve doğuya bakan kapılarından kasabadan çıkarlardı. İçlerinden bir başkasını gördüklerinde, ya da başka yerlerde rastlaştıklarında biri '*Ave Frater!*'³³ der, diğeri onu '*Rosae et Aureae*'³⁴ diye yanıtlar, sonra ilki bu defa '*Crucis*'³⁵ der, sonunda da aynı anda '*Benedictus Deus Dominus noster, que nobis dedit Signum!*'³⁶ derlerdi. Daha sonra onaylamak için, İmparatorun mühürlemiş olduğu bir belgeyi ortaya çıkarırlardı.³⁷

³³ Selam Kardeş (Ç.N.)

³⁴ Gül ve Altın (Ç.N.)

³⁵ Haç (Ç.N.)

³⁶ Efendimiz Tanrı ne yücedir ki bize bir işaret verdi (Ç.N.)

³⁷ Sphinx'ten alınmıştır (Cilt I., No. 1)

Jacob Rose adlı bir eczacı tarafından 1660’da Paris’te kurulmuş başka bir ‘Gül Haç Cemiyeti’ daha vardı. Bu cemiyet kötü şöhretli Marquise de Brinvillier’in dillere düşmüş olan toplu zehirlleme davasının bir sonucu olarak 1674 yılında dağıldı.

Elbette ki biz, bu Gül Haç cemiyetlerinin üyeleri arasında gerçek Adeptler ve hakiki Simyacıların var olup olmadığını tasdik edecek konumda değiliz. Adeptlerin var olduğuna ve Simyanın bir gerçek olduğuna ikna olmuş olsak da bu tarikatlarla herhangi bir ilgileri olup olmadığını bilmediğimiz gibi, bununla ilgilenmiyoruz da, çünkü bugün bunun bir önemi yoktur. Bu konuyla ilgili kesin olarak bildiğimiz tek şey bu dönemde, geriye bıraktıkları kitapların gösterdiği üzere, olağanüstü miktarda okült bilgiye sahip insanların olduğudur; ancak bu insanların herhangi bir örgütlü cemiyete bağlı olup olmadıkları, faydasız bir bilgidir.

Theophrastus Paracelsus yaşamı boyunca, Simyacı, Okültist, Mistik, Reformcu ve Gül Haçlıları çeken bir entelektüel merkez oldu ancak onun kendilerine “Gül Haçlılar” diyen bir cemiyetin üyesi olduğuna dair hiçbir işaret yoktur. Aynı şekilde, Paracelsus’un zamanından sonra kendilerine “Gül Haç Cemiyeti” diyen herhangi bir örgütlü ve gerçek Adept cemiyetinin var olduğuna dair de bir işaret yoktur. Bu çağın en büyük zihinleri okült araştırmalarla ilgileniyordu ve doğal olarak bu duygudaşlıkla birbirlerini çekiyorlardı; ne var ki tinde (Kutsal Ruh’un tapınağında) bir arada olabilmiş olsalar da, ne dışsal düzlemde örgütlü bir cemiyet olduklarına, ne de gerçek Adeptlerin tanınmanın spiritüel işaretlerinden başka bir şeye ihtiyaç duyduklarına dair bir kanıt vardır.

Sinecrus Renatus tarafından yazılmış ve 1714’te yayınlanmış bir kitapta çarpıcı bir bilgi vardı ve bir süre önce Gül

Haçlıların Üstatlarının Hindistan'a gittiklerini ve artık hiçbirinin Avrupa'da bulunmadığını ileri sürüyordu. Bu imkânsız değildi; zira ne Avrupa'nın ahlaki ortamı artık spiritüel gelişim için uygun sayılırdı, ne de ışık yolunda ilerlerken fiziksel formlarda reenkarne olanlar için çok cazipti.

Gerçek Adeptlerden meydana gelen hakiki bir Gül Haç cemiyetinin peşindeki araştırmalar doğal olarak sonuçsuz kalmaktaydı, *Fama Fraternitatis*'in yarattığı heyecan yavaş yavaş azaldı ve 1756 ila 1768 arasında, "*Gül Haç Şövalyeleri*" ya da *Rose-Croix* veya *Kartal ve Pelikan Şövalyeleri* denilen yeni bir Farmasonluk ortaya çıkana kadar onlar hakkında çok fazla şey yazılıp çizilmedi; ancak bu şövalyeler arasında değil gerçek bir Adept, okült bilgiye ya da güce sahip herhangi birini aramamız bile boşuna olur, zira modern kiliselerimiz bir zamanlar onların himayesine emanet edilmiş gizemlerin anahtarını nasıl kaybettiye ve yozlaşarak dini meşgaleler ve sosyal toplantıların gerçekleştiği yerlere dönüşmüşse, aynı şekilde modern Masonlar da Word'ü uzun zaman önce kaybetmişlerdir ve dışsal merasimlerin yüzeyselliklerinin derinine dalmadıkça ve onu kendi kalplerinde aramadıkça tekrar bulamayacaklardır.

Gül Haçlıların çekişmesi esnasında yazılmış en önemli kitaplar şunlardır:

I. Gül Haçlılar Lehine Yazılan Kitaplar:

(Başlıklar Almancadan tercüme edilmiştir.)³⁸

- *Fama Fraternitatis, ya da Övgüye Değer Gül Haç Tarikatının Keşfi* – Anonim, Frankfurt, 1615.
- *Confessio, ya da Gül Haç Kardeşliğinin İtirafı* – Anonim, Frankfurt, 1615.

³⁸ İngilizce tercümelerinden Türkçeye çevrilmiştir. (Ç.N.)

- *Övgüye Değer Gül Haç Tarikatı Üzerine Görüşler*, Adam Bruxius, M.D., 1616.
- *Gül Haç Felsefi Kardeşliğine Mesaj*, Valentin Tschirnessus, Goerlitz.
- *Thesaurus Fidei, ya da Gül Haç Kardeşliğine Yeni Katılanlara İhtar*, 1619.
- *Fons Gratiae, Trenaues Agnostus*, C.W., 1619.
- *Raptus Philosophicus, ya da Gül Haç Kardeşliği için Felsefi Açıklamalar*, 1619, Rhodophilus Stanphorus.
- *Silentium-Post Clamores*. Savunmaya Karşı bir Özür, R.M.F., 1617.
- *Frater Crucis Rosacae, ya da Gül Haçlılar Nasıl İnsanlardır?* M.A.O.F.W., 1617.
- *Speculum Constantiae*. Gül Haç Cemiyetinin Yeni Üyelerine Çağrı, Trenaues Agnostus, C.W., 1618.
- *Themis Aurea*. Övgüye Değer Gül Haç Kardeşliği Yasaları ve Tüzüğü, Michael Maier, Imp. Cons. Com. Ey. Ex., 1618.
- *Tintinabulum Sapnorum*, ya da, Gül Haç Tarikatı Kutsal Kardeşliğinin Keşfi, Trenaues Agnostus, C.W., 1619.
- *Frater Non Frater*. Gül Haç Müritlerine Öğütler, 1619.
- *Prodromus Rhodo-Stauroticus*. Simya Uygulamaları için Talimatlar, 1620.
- *Colloquium Rhodo-Stauroticum*. Gül Haç Kardeşliği Üzerine bir Söylev, 1621.
- *Rosencreutz Ch.* Kimyasal Evlilik, Anno 1459? (1781).

II. Gül Haçlılar Aleyhine Yazılanlar

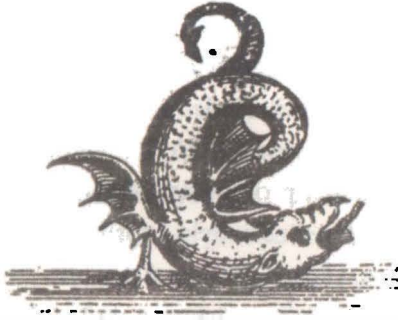
- *Gül Haçlıların Fama Fraternitatis ve Confessio'su ile ilgili Hayırlı Tavsiyeler*, And. Libavius M.D., P.C., Sae. Theolog. and Philosoph., 1616.
- *Sphinx Rosæea*. Gül Haçlıların Gizemlerine İlişkin Şüpheler, Christophorus Nigrimus Philomusus and Theologus, 1618.
- *Yeni Arap ve Mağribi Kardeşliği*, Eusebius Christianus.
- *Speculum Ambitionis*, ya da, İçinde Şeytan'ın asıl her türden tarikat yarattığının görülebileceği, Hırs Aynası. Gül Haçlılar denilen yeni tarikatın doktrinlerinin reddi, Joh. Hintner, 1620.
- *Tomfoolery Discovered*, ya da, Bu insanların Tanrı'nın değil Şeytan'ın kulu olduğunu gösteren, Sözde Gül Haç Kardeşliğinin Hristiyan Reddi. Tüm dindar Hristiyanlara zamanında bir uyarı. Joh. Silvert Aegl, 1657.
- Gül Haçlılar hakkında önemli modern kitaplar ise şunlardır: Semler'in "Collections to the history of the Rosicrucians"; Bouterwek'in "Origin of the R.C."; Murr'un "The true origin of Rosicrucians and Freemasons"; Buhle'nin "Origin and history of the R.C."; Nicolai'nin "Remarks about the history of the Rosicrucians and Freemasons"; Herder'in "An article in the German Mercury of March, 1782, and reprinted in Herder's Philosophy and History," sayı. 55, sf. 258; Arnold'ın "History of the churches and heretics," part ii., lib. xvii., cap. 58; Rossbach'ın "Joh. Valentin Andreae and his age," Berlin, 1859. Simya, Teosofi ve Okült Bilimler üzerine, Gül Haçlıların yazdığı varsayılan birçok kitap vardır ancak

bunlar Gül Haçlıların tarihinden bahsetmez. En önemli eserler arasında Theophrastus Paracelsus’un, Jacob Boehme’in, Cornelius Agrippa von Nettesheim’in eserleri; Robert Fludd’un ”Summum Bonum”; John Arndt’in “Silentium Dei,” ve “The true Christendom”; Simon Studion’un “Naometria”; Trenaues Philalethes, “Lumen de Lumina” ve bu kategoriye girebilecek daha sayısız kitap sayılabilir; ancak belki de baskısı bitmiş olan ve bugün zorlukla bulunabilen resimli bir kitap olan ve bu kitapta bulunan birçok önemli bilginin alındığı “The Secret Symbols of the Rosicrucians of the Sixteenth and Seventeenth Century,”³⁹ bunlardan en ilginçleridir.

³⁹ Bu kitap The Aries Pres, Chicago, tarafından tam sayfa resimlerin kopyalarıyla yeniden basılmış ve yayınlanmıştır.

Altıncı Bölüm

SAHTE GÜL HAÇLILAR – SAHTEKÂRLAR VE BUDALALAR

*Vade retro satanas. Nunquam mihi suade vana. Sunt mala
quæ libas. Ipse venena bibas.*⁴⁰

Ahmaklar cenneti, ardındaki ebedi hakikatin farkında olmadan, kendi kendine oluşmuş yanılsamalar dünyasıdır.

Şeytan Tanrı'nın tam karşıtıdır. Sahtelik hakikatin tam tersidir. Tin, kendisinin gerçek imgesi olması için formu ya-

⁴⁰ Defol Şeytan. Bana beyhude işler önerme. Senin sunduğun o içki kötü. Sen kendin iç o zehri. (Ç.N.)

ratır, buna karşın form her zaman tinin niteliklerini temsil etmez. Bu yüzden güneş dünya üzerinde ışıldar ve ışınları hem sağlıklı hem zehirli ürünler üretir. Mesih'in tini her zaman O'nun ihtişamında var olacaktır, binlerce sözde 'Hıristiyan' tarikat O'nu, O'nun imgesi artık bünyelerinde tanınamayacak kadar yanlış temsil etse bile. Aynı şekilde gerçek Altın ve Gül Haç Kardeşlikleri, tarikatlarının isimleri sahtekârlar ve ahmaklar tarafından yanlış kullanılsa bile, hâlâ var olmaktadır.

Gül Haç cemiyetlerinin popüler olduğu dönem, her türden tarikatın gelişmekte olduğu bir dönemdi. Manastırlar ve dini tarikatlar ülkenin her yerine yayılmıştı; kimi yerlerde Katolik kimi yerlerde ise Protestan ruhban sınıfının sözü geçiyordu. Büyük Reformasyon daha çok yeniydi, düşünce ve konuşma özgürlüğü henüz pek bilinmiyordu. Protestan ruhban sınıfı en az kendilerinden daha üstün olan Katolikler kadar müsamahasızdı, kimi yerlerde Katolikler hâlâ Engizisyon zamanında sahip oldukları otoriteye sahipti. Kilisenin ülke vatandaşları üzerindeki otoritesinin –ki Kilise bu otoriteyi özgürce kötüye kullanmıştır– bir sonucu olarak üyelerin gizlice buluşup casuslar ya da hainler kulak misafiri olmadan görüşlerini paylaşacakları gizli cemiyetler ve yerlerin olması gerekli hale geldi. Bu nedenle her türden çok sayıda gizli tarikat ortaya çıktı ve içlerinden en önemlisi, prensiplerinin dayanıklılığı sayesinde hâlâ varlığını sürdürmekte olan Farmasonlar⁴¹ idi. O dönem Masonluk bugünkü gibi değildi. Dönemin yazarlarından biri 1666'da yayınlanan bir eserde bunun bir Hıristiyan ya da politik kuruluş değil, sadece vicdan özgürlüğünün paha biçilmez ihsanını

⁴¹ Farmason, kelime anlamı 'Özgür Mason' olan 'Freemason' teriminin bir dönem Türkçeleştirilmiş karşılığıdır. Ancak Farmason bugün Türkçede çoğunlukla mason yerine kullanılır. (Ç.N.)

elde etmek ve papazlık kovuşturmalarından kaçınmak isteyenlerin aday olarak kabul edildiği gerçek, gizli bir örgüt olduğunu belirtir.

Ancak mason localarının gizemi, mistik olarak istekli olanlar için de oldukça cazipti. Bugün olduğu gibi, o gün de cahil insanlar arasında Masonların faaliyetleri hakkında tuhaf dedikodular, çılgın öyküler dolaşmaktaydı, bunların ortaya çıkmasında, yayılmasında ve abartılmasında ise, bugünkü kardeşleri gibi, o dönemin ruhban sınıfının katkısı büyüktü. Böylece masonlar cadılık ve kara büyü yapmakla, hatta içlerinden bazıları iblislerle anlaşma yapmakla suçlandı.

Tüm bunlar mason localarına, sadece konuşma özgürlüğünü değil, aynı zamanda yasaklanmış sırları öğrenmek isteyenleri çekmeye yaradı, hatta her türden maceraperest de kabul edilmeye çalışmış, hatta içlerinden bazıları bunu başarabildi. Üyelerin birçoğu simya çalışmayı ve uygulamayı denemiştir ve localarda kimi zaman başarılı simya deneyleri gerçekleştirildiğini söyleyen kimi bazı söylentiler vardır. Ancak genel konuşmak gerekirse, bugün gibi o zaman da çok önemli sırların kendileriyle paylaşılması amacıyla bir locaya katılan insanlar üzücü biçimde hayal kırıklığına uğramıştır, üyelerin sırları ifşa etmeyeceklerine dair yemin ettikleri dışsal merasimler ve yöntemlerin varlığına karşın, üyeler zaten ifşa etmeye degecek bir şey hakkında bilgilendirilmezdi. Bir kademedен diğerine geçerken, yüksek kademeler için büyük ödemeler yaparlardı ancak yine de kendilerine bir açıklama yapılmazdı, kademeleri yükselirken tek öğrendikleri ise, ödedikleri paraya değmeyecek olan bir bilgi olan, başka bir merasim biçimi olurdu.

Bu nedenle Gül Haç çılgınlığı patlak verdiği ve insanların tarikatın büyük güçlere sahip olduğuna dair anlatılan abartılı hikâyelere inandığı zamanlarda, Gül Haçlılardan

olduğu sanılan birine Masonların localarını açmaları ve bu kişinin diğer üyeleri gerçekten imtiyazlı bir kimse olduğuna inandırması durumunda locada hayli nüfuz sahibi duruma gelmesi hiç de şaşırtıcı değildir. İşte bu şartlar, birçok macerapereste, başboş dolanan avareye, şarlatana ve dolandırıcıya mason localarının kapılarını açmıştır; özellikle de Katolikler kadar Protestan ‘Cizvitleri’ bu avantajları fark etmekte gecikmedi ve Gül Haçlılar kılığında bu localara kabul edildiler.

Bazı gizemli üstün kimselerle, Kudüs’ün büyük patrikleriyle ya da hiç soru sormaksızın emirleri yerine getirilmesi gereken ancak isimleri açıklanmaması gereken görünmez kişilerle iletişimdeymiş gibi davranır ve bu sözde emirleri daha etkili kılmak için görünürde bu üstün kişilerden gelmiş, kendilerine yazılmış ve mühürlenmiş mektuplar ve belgeler üretirlerdi. Bazen loca üyelerini aldatmak ve spiritüel güçlere sahip olduklarına inandırmak için hileli numaralarına başvurur, hilelerle ölmüş insanların sahte hayalet ve görüntülerini yaratırlardı. Bu şekilde Farmasonluğu araçları olarak kullandılar ve kazandıkları gücü kendi çıkarları için kullandılar.

Sahte Gül Haçlıların gülünç faaliyetlerinin hikâyelerinden ciltlerce kitap çıkar; ancak biz sadece birkaç örneğe yer verebileceğiz, bu nedenle tarihteki etkileri hatıra sayılır bir öneme sahip olanları seçtik.

Herhangi bir okült güce sahip olup olmadığı hâlâ şüpheli olan bir maceraperest de Leipzig’te iflas etmiş bir hancı olan meşhur Schroepfer’di. Tek amacı görünüşe göre elinden geldiğince para kazanmak ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde bunu harcamaktı. ‘Von Steinbach’ adını kullandı ve Fransız bir Albay olduğunu, Orleans Dükü tarafından gizli elçi olarak atandığını, masonlukta reform gerçekleştirmek

ve o zaman kovulmuş olan Cizvitlerle iletişim kurmak için gönderildiğini ileri sürdü. Cizvitlerin, kendisine muazzam miktarda hazineler emanet ettiğini, ancak kendisinin bu parayı ülke yararına harcamak niyetinde olduğunu ve bu paradan pay almak isteyenlerin günah çıkarmaya gelmesini ve yaşamını iyileştirmesini söyledi.

Böyle bir saçmalığa akli başında bir insanın inanmış olması inanılmazdır, yine de para kazanma beklentisi genelde insanların çoğunun hemen her şeye inanması için yeterli olur. Ayrıca Schroepfer'in yanına gelen kişilerin güvenini kazanmak konusunda müthiş bir yeteneği vardı, az çok sahip olduğu kimya bilgisi ona bilimsel bir hava katıyordu, böylece bazı sosyal statüsü yüksek kişiler bile onun iddialarına inandı.

Aldattıkları insanlar üzerinde tam otorite sağlamak için, Frankfurt'ta bir banka kasasına, istediğinde kendisine geri verilmek üzere mühürlü bir paket emanet etti; bu pakette milyonlarca nakit para olduğu söyleniyordu ancak tahmin edilebileceği gibi, gerçekte içinde ambalaj kâğıdından başka bir şey bulunmuyordu. 'O zaman dokunulmaması gereken' bu sözde yatırım sayesinde büyük miktarlarda para topladı. Cairland Dükü'nün huzurunda, *Chevalier de Saxe*'in hayaletinin sarayda görünmesini sağlayarak, dükün güvenini bile kazandı. Bu olay görgü tanıkları tarafından şöyle tarif edilir: "Hayaletin görüldüğü büyük oda tiyatro biçimindeydi ve daha önce özel opera ve oyunların gösterimi için kullanılıyordu. Seyirciler yarım daire biçiminde oturuyordu ve onlara her ne koşulda olursa olsun kesinlikle yerlerinden kalkmamaları, ruh çağırma sürecinde cihazlardan hiç birine dokunmamaları, aksi halde mümkün olabilecek en korkunç neticenin gerçekleşeceği söylenmişti. Ayrıca herkes gördüklerini daha sonra kimseye anlatmamaları konusunda yemin

etmişti. Dük, Bakanı von Wurmb ve diğer yüksek mevkili kimseler de oradaydı. Derken Schroepfer geldi, insanları başıyla selamladı, kibirli bir tavırla sahneye ilerledi. Dük, Chevalier de Saxe'ın hayaletini görmek istedi ve Schroepfer kabul etti. Birdenbire, odadaki tüm mumlar aynı anda söndü ve odadaki herkes tüyler ürpertici bir dehşete kapıldı. Aynı zamanda Schroepfer'in yaktığı tütsünün bunaltıcı dumanı odayı doldurmaktaydı. Sonra sahne yavaş yavaş aydınlanmaya başladı, seyirciler karanlıkta kaldı. Seyircilerin yüzüne, hayalet gibi görünmelerine neden olan mavimsi bir ışık düştü. Sonra sahnenin arka tarafında yavaş yavaş bir bulut belirmeye başladı. Önce ince bir sis gibi olan bu bulut giderek yoğunlaştı, çok geçmeden de bir insan silüetine dönüştü. Derken ayrıntılar belirmeye başladı, yüzü görünerek ayırt edilir hale geldi; gördükleri Chevalier de Saxe'ın ta kendisiydi.

"Hemen yanında ölümüne şahit olan Dük, korkudan bağırdı. Hayalet kolunu kaldırdı. Herkes korku içindeydi, kimse konuşmaya cesaret edemiyordu. Derin iç çekişler duyuldu.

"Derken hayalet boğuk bir sesle konuşarak, mezarındaki uykusundan onu kaldırdıkları için yakındı.

"Dük neredeyse bayılacak gibi görünüyordu; ancak cesur bir adam olarak kendini zorlayarak ayağa kalktı, o an için akli batıl inançlarını alt etmiş gibi görünüyordu.

"Elini kılıcına uzatıp bağırdı, 'Cehennemin illüzyonu, geldiğin yere geri dön!'

"O anda, sanki bir anda felç olmuş gibi, elindeki kılıç düştü. Hayalet gitti ve oda karanlığa gömüldü. Derken, söndükleri gibi hızlı bir şekilde mumlar yanmaya başladı, sahnede bir tek uzun siyah kadife ceketinin içindeki büyücü görünüyordu, normalden daha solgundu yüzü, alnı terden

ıslanmıştı, az önce büyük bir tehlikeden kurtulmuş bir adam gibi görünüyordu. Kendine geldikten sonra Dük'e döndü ve yaklaştı.

“‘Ekselansları!’ dedi Schroepfer, ‘Hepimiz öldürtmediğiniz için kendinizi kutlamalısınız. Sadece bana özgü olan güçlü medyumluk yeteneği hayaletin bizi ölümden kurtarabilirdi. Hayatımın en korkunç saatiydi bu.’

“Dük özür diledi, bundan böyle daha itaatkâr olacağına söz vererek bağışlanmak istedi.”

“Schroepfer birçok insandan borç almıştı, kimilerden aldığı meblağlar oldukça büyüktü, zamanla insanlar sabırsızlanmaya ve paralarını geri istemeye başladı. Schroepfer bankadaki paketi açmaya zorlandı ve pakette değerli bir şey olmadığı ortaya çıktı. Ancak bu bile aldattığı insanların güvenini yok etmeye yetmedi. Schroepfer’in, onların inancını sınamakta olan, büyük bir Gül Haç Adepti olduğuna inanmışlardı. “Bizler, bu cahilliğimizle,” diyorlardı, “Üstadın kalbindekileri ve niyetini nasıl bilebiliriz? Belki de dünyevi hırslarımızı ortadan kaldıracak ve bize onun yerine ölümsüz filozof taşını verecektir.”

“Sonunda, alacaklılar boş vaatlere kanmamaya ve paralarını geri almaya karar verdiler. Böylece onların ısrarlarından bunalıp Leipzig’e giden Schroepfer ile görüşmesi için içlerinden bir heyet seçtiler. Schroepfer gelen heyeti güven dolu bir tavırla odasına buyur etti.

“Geleceğiniz bana daha önceden bildirilmişti,” dedi, “Ben de sizi bekliyordum.”

“O halde,” diye cevap verdi biri, “Mali konularda bir anlaşma yapmak amacıyla geldiğimizi de biliyorsunuzdur.”

“Ne!” diye bağırdı Schroepfer, şaşırmış gibi yaparak, “Benden kuşku mu duyuyorsunuz?”

“Hayır, benim kuşkum yok,” diye yanıtladı Schroepfer

konuştuğu kişi; “Ancak bazı arkadaşlarım şüphe duyuyor.”

“Peki ya siz beyefendi?” diye sordu Schroepfer, içlerinden bir başkasına dönüp gözlerini adamın gözlerine dikerek.

Adam ürperdi ve kekeleyerek özür diledi, ancak yüzünde muzaffer bir gülümseme belirmiş olan Schroepfer devam etti: “Sizi inançsızlar! Siz kuşkucu Thomas’tan, Efendisini tekrar tekrar inkâr etmiş inatçı Peter’dan da betersiniz. Size ruhlar âleminin kapılarını açtım, size oranın sakinlerini gösterdim ama siz hâlâ benden şüphe duyuyorsunuz. Sizi en derindeki mabetlere götürmek istiyordum, bu dünyadaki krallardan da zengin yapacaktım sizi, ancak sizi zorlayan bu sınavı geçemediniz. İnanç ve güven olmadan tek bir mucize bile gerçekleştirilemez. Şüphe bu dünyadaki en büyük günahtır.”

“Merhamet et büyük Üstat!” diye bağırdı içlerinden biri; “Masumları suçlularla birlikte cezalandırma. Ben hiç şüphe etmedim.”

“Biliyorum,” diye cevap verdi Schroepfer, “Bu yüzden de tek bir adamın hatırına hepinizin günahlarını bağışlayacağım. Günahkâr kalplerinizin heves ettiği hırslarınıza kavuşacaksınız; size ne söz verdiysem olacak; ancak geçici mal mülk yerine gizli bilgeliği seçmiş olsaydınız sizin için daha iyi olurdu.”

Daha sonra affedilmek için ona yalvardılar ve nihayet Schroepfer yumuşadı ve onların şüphelerini affetti. Onlara sadece gerçek Gül Haçlıların sırlarını açıklamayı vaat etmekle kalmadı, aynı zamanda borçlarını ödeyeceği tarihi de bildirdi.

Sırlar hiç açıklanmadı ancak borçları ödeme günü geldi çattı. Bu önemli günün akşamında Schroepfer tüm alacaklılarını evine davet etti. Onlara ikram ettiği yemek muhteşemdi, şarap birinci kaliteydi. Schroepfer’in keyfi yerindeydi,

normalde olduğundan daha konuşkandı ve tabi ki ruhların yardımına bağladığı zekice numaralar yaparak misafirlerini eğlendiriyordu. Vakit gece yarısını geçince misafirler evlerine gitmek için kalkmaya yeltendi, ancak ev sahibi onları durdurdu.

“Gitmenize izin veremem,” dedi, “Burada uyuyabilirsiniz ve sabah gün doğmadan, size yepyeni bir şey göstereceğim. Şimdiye dek hep hayata geri çağırdığım ölmüş insanları gösterdim size; ancak bu sabah ölü olduğuna inanacağınız yaşayan bir adam göstereceğim.” Daha sonra bardağını şarapla doldurdu ve diğerlerinin tuttuğu bardaklarla teker teker tokuşturdu. Sonuncuya yaklaşırken, elindeki bardak parçalara ayrıldı.

“Bu ne anlama geliyor?” diye sordu biri.

“İnsanlığın kaderi,” diye yanıt verdi Schroepfer. “Hayat şarabı döküldü, kadeh parçalara ayrıldı, yorgunluktan ölmek üzereyim.”

Uykuya daldı, daha sonra misafirler de onun gibi sandalye ve kanepelerin üzerinde ellerinden geldiğince uyumaya çalıştı. Sabah olduğunda Schroepfer onları uyandırdı ve gitme vakti olduğunu söyledi. Hep birlikte kasaba dışına “Rosenenthal” denilen neredeyse tamamen ıssız bir yere gittiler. Schroepfer sessiz ve son derece ciddi görünüyordu. Varış yerine ulaştıktan sonra arkadaşlarından, onlara söylediği yerde durmalarını istedi.

“Gömülü hazineyi çıkarmama yardım etmeniz için ben sizi çağırana kadar,” dedi, “sakın kıpırdamayın. Şimdi bu koruya giriyorum, çok geçmeden orada bir hayalet göreceksiniz.”

Solgun yüzünde iğneleyici bir gülümseme ile arkasını döndü ve çalıların arasında kayboldu. Çok geçmeden bir silah sesi duyular. Bir avcıdan gelmiş olabileceğini düşü-

nerek bunu çok umursamadılar. Beklediler. On beş dakika geçmesine rağmen hiçbir şey olmamıştı. Kimse yerinden ayrılmaya cesaret edemiyor, herkes itaatsizliği yüzünden büyücüyü öfkeliendirmekten korkuyordu. Sabah sisi inceden bir yağmura dönüşmüştü ve bulundukları yerde oldukça rahatsızlık duyuyorlardı. Sabırsızlanmaya başlayınca ne yapacakları konusunda birbirlerine danışmaya başladılar. Kimi Schroepfer'in arkasından çalılıklardan geçmeyi öneriyor, kimi böyle yaparak yaptığı büyüü bozabileceklerini ya da en azından hazineyi bulamaması için ona bir mazeret sunacaklarını söyleyerek itiraz ediyordu. Tartışma böyle sürerken bir yabancı çıka geldi. Adamın mucizevi bir görünüşü vardı.

“Kimi beklediğinizi biliyorum,” dedi yabancı, “Schroepfer gelmeyecek, o öldü.”

“Yalan söylüyorsun!” diye bağırdı içlerinden biri, bu davetsiz ziyarete çok sinirlenmişti.

Yabancı ona cevap vermektense, masonluk tarikatından üst düzey bir kimse olduğunu kanıtlayan gizli bir işaret verdi. Bunun üzerine herkes saygıyla eğildi.

“Beni izleyin,” dedi yabancı, “size doğruyu söylediğimi göreceksiniz.”

Adamı izlediler ve ölü büyücüyü çimlerin üzerinde yatar vaziyette buldular. Bir elinde bir silah vardı, mermi kalbine isabet etmişti.

Bir dolandırıcı olmasına rağmen bir miktar okült bilgiye de sahip olması muhtemel olan, ancak duyularının ayartmalarına direnecek güce sahip olmayan ve güçlerini kendi çıkarları için kullanan bu adam işte böyle can vermiş.

Johann Christoph Woellner, Spandau yakınında yaşayan Berlin civarındaki Grossbehnitz Evanjelik cemiyetine vazil olmuş olan Protestan bir rahibin oğluydu. Bu makamdayken

General Itzenplitz'in kızını ayartmayı başarmış, sonunda aile önleyemedikleri bu evliliğe razı gelmek zorunda kalmıştır. Ancak herkesçe bilindiği üzere Woellner evlenmeden önce kızın annesiyle beraber olduğu için bu ilişki yine de ayıplanıyordu. Bu evlilikle hatırı sayılır miktarda servet elde etti. Mistizme oldukça yatkındı ve çok geçmeden Gül Haçlıların en faal ve önde gelen üyelerinden biri haline geldi. Locadaki ismi *Chrysophron* idi ve arkadaşlarının etkisiyle önemli bir konuma yükselmeyi başardı ve bunu kendi bencil çıkarları için kullanarak nihayet Prusya Sarayı'nda bir mevki elde etti.

Dışarıdan oldukça mütevazı ve yumuşak başlı görünüyordu, ancak aynı zamanda kibrinin ve hırsının sınırları yoktu ve onun için amacına ulaşmasını sağlayan en aşağılık yollar bile mubahtı. Dar alnı, çok akıllı olmayan ancak kurnaz bir kimseye işaret ediyordu. Küçük gözleri sürekli aşağıya doğru bakardı, kendini beğenmiş sofuların tavırlarına sahipti. Benzer, duygudaş ruhların birbirini bulmasından olsa gerek, başka bir sahte Gül Haçlı olan ve Prusya Kralı II. Frederick William'ın gözdesi ve Devlet Bakanı olan *Bischofswerder* ile oldukça yakındı. Arkadaşıyla beraber, daha sonra anlatılacağı üzere, insanların din özgürlüğünü yok etmek için işbirliği içinde çalıştılar.

Aynı sınıftan bir başka isim de, bir Evanjelik vaiz olsa da aslında gizli gizli bir Katolik olan ve Cizvitlerle işbirliği yapan Papaz Johann August Stark idi. Olağanüstü bir ikiyüzlüydü. Ancak oldukça acayip bir tip ve son derece tutucu biri olan müridi sahte Gül Haçlı *Mayr* ondan daha da beter ve hatta gülünçtü. Topallardı, keldi, şaşıydı ve oldukça sevimsiz bir görünümü vardı. Kocaman hidrosefalik başının durduğu geniş bir gövdesini cılız bacakları taşırdı. Genellikle siyah pantolon ve yelek ile turuncu ceket giyerdi. Bir

defasında vaaz verirken, vaaz esnasında uyumuş bir adama kürsüden silahla ateş ederek onu yaralamış ve “Seni uyardıracağım!” diye bağırmıştı. Her türden dine mensuptu. Sabahları katolik ayinine katılır, sonra Protestan kilisesinde vaaz verir, ardından öğleden sonrasını Musevi sinagogunda ya da Mennonitler ile geçirirdi akşam ise mason locasına giderdi.

Bunlar dönemin mason localarını doldurmuş olan ‘Gül Haçlılar’ türlerinin bazılarıydı ve masonluğu yok etmemiş olmaları bir mucizedir. Kimileri dolandırıcı, kimileri kandırılmış olanlardı ve saf olanları dolandıranların aynı zamanda başkaları tarafından dolandırılması da az görülen bir şey değildi. Özgür düşünenler, pietistler, usçular ve batıl inançlı budalalar gibi bunca uyumsuz unsurun kargaşası localar içinde bir bölünme yarattı, biri ilerleme ve müsamahayı, diğeri ise yobazlık ve batıl inancı temsil eden iki gruba ikiye ayrıldılar. ‘Haç Cemiyeti’ ikinci sınıftaydı ve inisiyasyon töreninde şu yemini ediyorlardı: “Tamamen Mesih’e ait olabilmek için, beni babama, anneme, erkek ve kız kardeşlerime, karıma, akrabalarıma, sevgililerime, krala, bağışçılarıma ve daha önce itaat etmeye yemin etmiş olabileceğim tüm insanlara bağlayan bütün bağları koparacağıma Çarmıha geçirilmiş İsa adına yemin ederim.”

Kral II. Frederick William’dan sonraki Prusya’nın Veli-aht Prensi de bir mason locasına üyeydi ve Woellner ile Bischofswerder’in büyük hayranıydı. Bu ikisi de Veli-aht Prens üzerinde kötü tesirleri vardı ve ne zaman talihsiz prens dostlarının doğaüstü güçlerinden şüphe etse, herhangi bir ölmüş arkadaşlarından birinin hayaletini onun önünde belirmesini sağlıyorlardı. Bu hayalet numarasını yapmak çok da zor değildi çünkü ellerinde her türden numarayı gerçekleştirebilmek için gereken projektör, elektrik bataryaları, v.b. gibi

donanımlara sahiplerdi ve bu numaraların saptanabilmesi mümkün değildi çünkü izleyicilerin ayrılmasına izin verilmeyen belli bir ‘büyülü’ çemberin içimde kalması gerekirdi ve hep büyücünün emirlerine uyulmamasının felaket sonuçları olacağı, hatta herkesin ölebileceği söylenirdi.

Sahte ‘Gül Haçlıların’ en büyük düşmanları, gizli bir birlik olan ve tüm Almanya’ya yayılmış olan *İlluminati* idi. Başlarında, Bavaria’da Ingolstadt Üniversitesi eski profesörü olan kurul üyesi *Weishaupt* vardı. Gençliğinde bir Cizvit manastırında eğitilmişti ancak daha sonra bu tarikata düşman olmuştur. Kozmopolit düşüncelerini yayarak insanları yobazlık bağlarından kurtarmak istiyordu ve halihazırda var olan mason sembollerini kullanarak *İlluminati* tarikatını kurdu. Tarikatının amacının Kilise’ye ya da Devlet’e karşı olmak değil, insanlığın ahlaki gelişimi için çalışmak, hayır işlemek, kötülüğü önlemek ve yararlı bilgileri dünyanın her yanına yaymak olduğunu bildirmiştir. Bu tarikata üye olmak için gerekli koşullar, onun tarafından şu şekilde tarif edilir: “İstirabın sesine duyarsız olmayan, kalbi hayır işlemeye açık ve bahtsızların kardeşi ya da dostu olan bizin de kardeşimizdir. Tüm canlıları sevmelidir, bir solucana bile acı çektirmemelidir. Sıkıntılı zamanlarda sebatkar, iyilik yapmakta yılmaz, zorlukları aşmak konusunda cesur olmalıdır. Zayıf olanı aşağılamamalıdır, tüm bencil ve kişisel düşüncelerin üzerinde olmalı ve öncelikle insanlığın faydasını istemelidir. Tembellikten kaçınmalıdır, hiçbir bilgiyi incelemeye değmeyeceğini düşünerek kendi itibarından alçakta görmemelidir. Ancak yaşamının başlıca amacı kendini bilmek olmalıdır. Erdem ve hakikati halkın alkışları için değil, sadece erdem ve hakikat aşkına önemsemelidir. Kendi kalbi ona söylüyor diye bunu yapmaya cesareti olan kişi, bizim tarikatımızın üyesi olmaya uygundur.”

Tüm gizli tarikatlar gibi onun tarikatı da, gizemli olan her şeyi saran cazibeye sahipti. Üç derece vardı; ilki çırak, ikincisi minerval idi. Aday alt ve üst *İlluminati* (Aydınlanmış) derecelerden oluşan sınavı geçtikten sonra bir üst dereceye kabul edilir ve nihayet bunu en üst derece olan *Rahiplik* izlerdi. Weishaupt'ın görüşlerine göre gerçek dinin amacı insanı kendi gerçek tabiatını ve kaderini daha iyi kavrayacağı bir seviyeye yükseltmek ve burada insanın bu yüceliğinin farkına varmasını sağlamaktı. Bu zorla elde edilemez, ancak bilgiyi yayarak ve yanılgılarla batıl inançları ortadan kaldırarak ulaşılabilir. Bir insan erdemin gerekliliğini kabul ederse ve kardeşçe bir sevgiyle herkesle birleşebilirse, ahaksızlığın, kötülüğün, aşağılık halin ve sefilliğin ortadan kalkacağını ve insanların kendi kendilerinin yöneticileri ve rehberleri olacağını düşünüyordu.

Ayrıca gerçek (ezoterik) Hristiyanlığın popüler bir din ya da halk için bir din değil de, ancak kendisine öğretilecek kadar ilerlemiş olanların kavrayabildiği sembollerle düzenlenmiş bir felsefe sistemi olduğunu ve dini sistemin ezoterik kısmını incelemenin ve anlamlarını çözmeye çabalamanın *İlluminati*'nin görevi olduğunu kanıtlamaya çalışmıştır.

En üst derecedeki en üst rütbe *Hükümdar Naibiydi*. Hükümdar Naipleri tarikattaki en üstün kimselerdi ve sadece en erdemli ve yararlı kişiler, çok uzun ve şiddetli sınavlardan geçtikten sonra bu rütbeye kabul edilirdi.⁴²

Çok geçmeden *İlluminati*, bilhassa da Bavyera'da Hükümetler için bir korku ve şüphe kaynağına dönüştü. Protestan bir rahip olan Lange bir yıldırım düşmesi sonucu hayatını kaybedince cesedi yetkililer tarafından incelenmiş ve üzerinde tarikatla ilgili bazı belgeler, önde gelen üyelerinin

⁴² Bkz. Weishaupt, "Intercourse with Man."

bazılarının ismini içeren bir liste bulundu. Bu evrensel bir yargılama ve hükmün işaretiydi. Nice soylu ve seçkin insan hapsedildi ya da sürgün edildi, kimileri kaçtı ve kendine bir sığınak bulduğu Gotha'ya kaçmış olan Weishapt'ın başına ödül konuldu.⁴³

İlluminati tarikatı varlığını hâlâ sürdürmektedir, ayrıca onlarla Gül Haçlıların arasında; bugün Liberaller ile Ultramontanistler ya da İlericiler ile Muhafazakârlar arasında var olduğu gibi, bir düşmanlık vardır. Her bir taraf diğerine karşı çıkar ve her bir tarafın kendince haklı nedenleri vardır; çünkü Gül Haçlılar insanları karanlığa ve batıl inançlara itmeye çalıştı, buna karşın *İlluminati* de insanlara anlayamayacakları bir ışık verdi ve insanları korku ile yöneten papazların otoritesini sarsarak yasaların otoritesini sarstılar, oysa insanların kendilerini yönetemedikleri takdirde yasalarla yönetilmeleri gerekir.

Kral Büyük Frederick bu dini anlaşmazlıkları hiç umursamıyordu. Hakimiyeti süresince herkes kendilerine en uygun bulduğu dine inanmakta özgürdü; bu yüzden Gül Haçlılar çabalarını Veliaht Prens'i etki altına almaya yöneltti ve başarılı oldular. Veliaht Prens iyi kalpli ancak zayıf karakterli olmayan bir adamdı, öyle ki aşırı tensel zevkler kuvvetini bir dereceye kadar tüketmişti. Sıklıkla ahlaki çöküntü nöbetleri geçirir ve geçmişten duyduğu pişmanlıklara gömülürdü. Biraz teselliye ve ferahlatılmaya ihtiyacı vardı ve bu teselliyi bazen Lichtenau Kontesi'nin kollarında; bazende pietistlerin ve "Gül Haçlıların," *Bischofswerder* ve

⁴³ Bu olay 1758'de, iyiliğiyle tanınan Maximilian Joseph döneminde gerçekleşir. Weishaupt'un doktrinleri İsa'nın doktrinlerinden farklı değildi; ancak hakikatin ve ışığın her zaman düşmanı, karanlığın ve kötülüğün hizmetkârı olmuş olan, despot 'Hristiyan' papazlarının kişisel çıkarları konusunda benzeşmiyorlardı.

Woellner'ın yanında buluyordu.

Bu 'Gül Haçlılar' güç ele etmek için her yola başvurdu-
lar. Büyük Frederick'e iftira attılar, aldığı liberal önlemler
kendi dar görüşlü düşüncelerini ve bağnazlıklarını insan-
lara dayatmalarına engel olduğundan Büyük Frederick'i
en büyük düşmanları olarak görüyorlardı. Veliaht prensin
saflığından faydalanıp, din karşıtı doktrinlerin yayılmasının
korkunç sonuçlarını abartarak anlatarak onu korkuttular.
Protestan bir biçimde Engizisyon Mahkemelerinin yeniden
kurulmasını önerdiler.

Büyük Frederic ölünce II. Frederic William Kral oldu
ancak o da Bischofswerder, Woellner ve metresi tarafın-
dan yönetiliyordu. Bischofswerder'in ilk başarılı girişimi
Protestan Almanya'sında Roma'nın etkisini yeniden büyük
ölçüde artırmak oldu. Woellner ise Din Bakanlığına Bakan
olarak atandı, çok geçmeden de, 7 Temmuz 1788'de meşhur
'dini bildiri' yayınlandı. Bu bildiride Kral'ın emriyle, Ki-
lisenin dogmalarını kendi akıllarının önüne koymaları ko-
nusunda uyarıldı ve bu emre karşı gelenler makamlarından
alınıp hapse mahkûm edilmekle tehdit edildi. Herkesin iste-
diğine inanmasına izin verilmişti ancak dini meseleler hak-
kında, Kilise'nin onaylamadığı türden herhangi bir görüş
bildirmek katiyen yasaktı. Bir din adamıyla alay etme cüre-
tini gösterenler en ağır ceza ile tehdit edildi. Aynı zamanda
önce ruhban otoritelerinin onayından geçmeden hiçbir şeyin
basılamaması ve yayınlanmaması için denetim getirilecekti.

Bu utanç verici bildirinin yarattığı heyecan korkunçtu.
Berlin'de kitapçı Nicolay liderliğindeki İlluminati buna iti-
raz etti anca yazılı eserlerine el konuldu. Woellner 'Gül Haç-
lılar' ve Pietistleri etrafına topladı ve her bir makama aday
olan kimsenin itikatını atanmadan önce sorgulamak amacıy-
la 'spiritüel sorgulama kurulu' kuruldu. Tüm ruhban sınıfını

ve okul öğretmenlerini sorguladılar ve ikiyüzlü olmayan ya da düşündüğünü söyleme cesaretine sahip herkesi kovdular. Kötü bir Latince ile yazılmış ve sorguyu geçebilmek için insanın neye inanması gerektiğini tarif eden berbat bir ilmihal yayınladılar. Pietist okullar ve ilahi kitapları yeniden ortaya çıktı ve insanları olduklarından daha da aptal hale getirmek için mümkün olan her şey denendi.

Bu sahte Gül Haçlıların ‘Gül Haç’ isminin itibarını öylesine düşürmüştü ki, bugün bile halk Gül Haç ile alakalı olan her şeyi bağnazlık, aşırı dindarlık, riyakârlık, üçkâğıtçılık, hayvanilik ve gülünçlülle bir tutmaktadır.

İlave Bölüm

YOGA'NIN PRENSİPLERİ GÜL HAÇLILARIN VE SİMYACILARIN FELSEFESİ

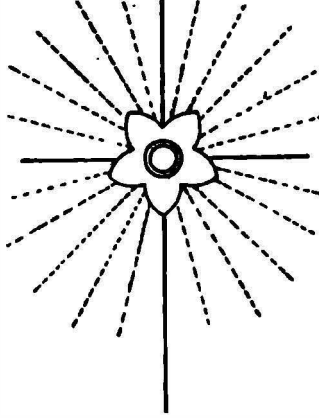
Aşağıdaki sayfalar *A Key to the Secret Symbols of the Rosicrucians* başlıklı ayrı bir çalışma olan eserin temelini oluşturmak için tasarlanmıştır. Şuan böyle bir kitabın yayınlanmasından vazgeçildiği için, önceki tarihsel notlara ilave bölüm olarak eklenmiştir.

Burada verilen doktrinlerin, bilhassa da “bedenin yeniden dirilişi” ile ilgili, en derin gizemleri içerdiği görülecektir. Fiziksel bedenin ne yararsız ne de değersiz bir şey olduğu, Tin’in Madde için gerekli olması gibi, Madde’nin de Tin için gerekli olduğu gösterilecektir. Canlı bir beden olmaksızın dirilişin gerçekleşmeyeceği gibi, Tin de madde-sel biçimin varlığı olmadan bir izafi varlığa sahip olamaz. Nirvana haline sadece nirvananın hayali kurularak ulaşmaz. İnsanın üstün bir şeye yükselmeden önce, ondan daha üstün olmayı istediği şeye ulaşmış olması gerekir. Yalnızca, etten bedenin içinde dirilmiş olan ruhtan, yülce tin doğar.

Yedinci Bölüm

GERÇEK GÜL HAÇ MABEDİNİN EŞİĞİNDE

PRAESENTIA MUNIAMUR EJUS IN ORBITU NOSTRO

*Ex Deo nascimur. In Jesu morimur. Reviviscimus per
Spiritus Sanctum.*⁴⁴

Gerçek Gül Haçlının içinde yaşamış olduğu hal ya da yer kelimelerle tarif edilemeyecek kadar muhteşem ve yücedir. Gerçek Gül Haç tapınağının eşliğinden geçtiğimizde, katı-

⁴⁴ Kurtuluşumuz içimizdeki İsa'nın yaşamındadır.

şıksız mutluluk ve saadet alanına girmiş oluruz. Burada, bilinmez hakkında mantıksal sonuçlar çıkarmak amacıyla tüm zahmetli düşünceler ve hayal gücü uygulamalarının sona erdiği, dünya-üstü ışığın parlaklığı vardır; çünkü bu ışıktaki saf bilgi alemi vardır; orada yaşamak algılamaktır, algılamak bilmektir. Bu göksel bilinç cennetine saf olmayan hiçbir şey giremez. Dünyevi ete ve kana yer yoktur; ancak bu alemde yaşayan spiritüel varlıklar İsa'nın etinden ve bedeninden, diğer bir deyişle, spiritüel ruhun özdeğinden, yapılmıştır.

H. P. Blavatsky, *Teosofi'nin Anahtarı*'nda,⁴⁵ Nirvana haline girmelerini sağlayacak olan spiritüel bilince ulaşmış olan varlıkların var olduğunu; ancak insanlığa duydukları şefkatten ötürü bu dünyada kaldıklarını, gezegenimizin astrol düzleminde ölümlü gözlere görünmeyerek yaşadıklarını söyler.

Bu sözleriyle, gerçek Altın ve Gül Haç tarikatını spiritüel bir Kardeşlik olarak tarif etmektedir. Şayet bu üstün varlıklardan biri, herhangi bir nedenle, bu gezegende bir insan bedeninde reenkarne olursa, yeryüzünde görünür olan gerçek bir Gül Haçlı var olacaktır.

Bu 'kardeşliğin' tarihi dünya evriminin ve insan ruhu ile bedeninin spiritüel olarak yenilenmesinin tarihidir; bu dünya üzerine birçok enkarnasyondan geçerken her bir varlığın kendi deneyimlerinin ve dünyevi tarihinin olmasına karşın, temel hususlarda hepsinin tarihi benzerdir ve aşağıda olanın ele geçirilmesinden ve üstün olanın yavaş yavaş açılmasından çıkmasından meydana gelir. Zaferle onurlandırılmadan önce herkesin ıstırap Haçını taşıması gerekir; doğan güneş ışınları ile yaprakları açılan Gül gibi, ruhlarının spiritüel yetenekleri ortaya çıkmadan önce bütün bencil ve kişisel

⁴⁵ Türkçede, Mitra Yayınları 2020, Çevirmen Murat Sağlam. (Y.N.)

iradelerin çarmıha gerilmesi ve ruhu dünyevi arzular ve yanılsamalar alanına çeken her şeyin ölmesi gerekir.

GÜL HAÇLI KURALLARI

1. *Her şeyden çok Tanrı'yı sev.*

‘Tanrı’yı sevmek’ bilgelik ve hakikati sevmek demektir. Tanrı’yı sevmenin tek yolu, İlahi yasaya uymaktır; bu itaati özenle yerine getirebilmemiz de, sadece uygulama ile elde edilebilen yasanın bilgisini gerektirir.

2. *Zamanınızı spiritüel ilerlemeye adayın.*

Güneş gökyüzünde yerinden aldırmadan, saf ve saf olmayanların üzerinde ışıldamak ve hatta en önemsiz maddi nesneleri aydınlatmak için ışınlarını nasıl dünyaya yolluyorsa, aynı şekilde insanın tini de tüm dünyevi şeylerin bilgisini elde etmek için zihinsel ışınlarını maddeye gönderir; ancak bu tinin öylece kendi ilahi öz bilincini kaybetmesine ve algısındaki nesnelere tümüyle çekilmesine gerek yoktur.

3. *Bencil olmayın.*

Spiritüel bilgi tüm şahsi çıkarın yok olduğu yerde başlar. İnsanın kendisini diğerlerinden ayrı ve yalıtılmış olarak görmesine neden olan yanılsamanın sona erdiği noktada, insan her şeyi saran evrensel ve ilahi öz bilinç gücü olarak gerçek durumunun farkında olmaya başlar.

4. *Ölçülü, mütevazı, enerjik ve sessiz olun.*

İçsel tapınağın adı ‘hoşnutluk’tur; ancak içeri hiçbir hayvan giremez, ancak dimdik yürüyen, bir insan olarak gerçek yüceliğinin bilincinde olanlar girebi-

lir. Enerji olmadan hiçbir şey başarılmaz; yalnızca sessizlik içinde, tüm düşünceler ve arzular dindiğinde, İlahi harmoniler içsel kulağa nüfus edebilir.

5. *Bünyenizde Barındırdığınız MADENLERİN Kökenini Tanımayı Öğrenin.*

İstirabın kaynağı cehalettir. Spiritüel olanın dirilip yaşaması için maddesel olan çarmıha gerilmeli ve ölmelidir.

6. *Şarlatan ve sahtekârlara dikkat edin.*

Bilgiye sahip olduğunu iddia eden kişi hiçbir şey bilmez; sadece bilgelik Sözünün kendisi aracılığıyla konuştuğu kişi bilgedir.

7. *Daima en üstün iyiliği severek yaşayın.*

Solucan, iğrençliğin ve pisliğin içinde haz arar; ancak özgür kartal kanatlarını açar ve güneşe doğru yükselir.

8. *Uygulamaya yeltenmeden önce teoriyi öğrenin.*

Güvenilir bir rehberle yolculuk eden, bir başkasının deneyiminden fayda sağlamayı reddedenden daha emniyette olur.

9. *Tüm varlıkların hayrı için hareket edin.*

Tinde tüm varlıklar birdir; birbirlerinden sadece formun yanılsamasıyla ayrılırlar. İçinde evrensel tek Bir Yaşamın tezahür ettiği başka bir forma karşı yardımsever olan, kendini ıstıraptan kurtarır.

10. *Kadim bilgelik kitaplarını okuyun.*

Süt çocuğu için anne sütü neyse olgunlaşmamış zihin için kitaplar da öyledir. Kendi içimizdeki canlı kaynağa incek ve oradan hakikat suyunu çıkaracak kadar yeterli güce ve deneyime sahip olana kadar diğerlerinden içecek almalıdır.

11. *Onların gizli anlamlarını anlamaya çalışın.*

Dışarıda olan dış gözlerle görülebilir; ancak spiritüel olan ancak tinin gözüyle görülebilir.

Bunlar, Gül Haç tapınağına girmek isteyenlerin uyması gereken on bir kuraldır; ancak Gül Haçlıların içinde büyük güçlerin bulunduğu on ikinci kuralı, bir *Arcanum*'u⁴⁶ vardır fakat bundan bahsedilmesi yasalara aykırıdır. Bu Arcanum onu isteyenlere verilir ve onun yardımı sayesinde karanlığın içinde ışığı ve labirentten geçerken içinde yol gösteren bir el bulur. Bu Arcanum ölümlülerin dilinde ifade edilemez ve bu nedenle sadece kalpten kalbe iletilebilir. Gerçek bir Gül Haçlıdan bunu öğrenebilecek hiçbir işkence yoktur; çünkü kişi bu sırrı ifşa etmek istese bile ona layık olmayanlar onu alamayacaktır.

BİR GÜL HAÇLININ GÖREVLERİ

Bedende ölü olanlar aşağıdakileri dışsal bir anlayış ile okuyacaktır; tinde canlı olanlar onun içsel manasını anlayacak ve onda göre davranacaktır.

Gerçek bir Gül Haçlının görevleri şunlardır:

1. *Herhangi bir ödeme beklemeden acıyı dindirme ve hastayı iyileştirmek.*

Onların verdiği ilaçlar altından daha değerlidir; görünmez türdendir ve her yerde bedelsiz edinilebilir.

2. *Bir süreliğine bulundukları ülkenin geleneklerine uygun giyim tarzını benimsemek.*

Tinin giysisi, içinde bulunduğu formdur ve bulunduğu gezegenin şartlarına adapte olmak zorundadır.

⁴⁶ Sır, gizem (Ç.N.)

3. *Yılda bir defa belirli bir yerde buluşmak.*

Bu yere buluşmaya gelmeyenler, yeryüzündeki hayatları bittiğinde, isimleri yaşam kitabından çıkarılır.

4. *Her üye varisi olarak uygun bir kişi seçmelidir.*

Her insan, kişiliği evrim merdiveninde bir sonraki basamağı hedefleyen, bu varlığın bizzat yaratıcısıdır.

5. *R.C. harfleri tarikatın simgesidir.*

Tarikata gerçekten giren kişiler, onları tanıyabilecek kişi tarafından yanlış anlaşılamayacak işaretleri vücutlarında taşırlar.

6. *Kardeşliğin varlığı, ilk kurulduğu zamandan itibaren yüz yıl boyunca gizli tutulmalıdır.*

Bu 'yüz yıl' insan kendi ilahi doğasının farkındalığına uyanana kadar dolmayacaktır.

GÜL HAÇLILARIN GİZLİ İŞARETLERİ

Gül Haç tarikatının bir üyesi tarafından tanınabilecek on altı işaret vardır. Bu işaretlerden sadece birkaçına sahip olanlar yüksek dereceden üye değildir, çünkü gerçek Gül Haçlılar bunların hepsine sahiptir.

1. *Gül Haçlı Sabırlıdır.*

Onun ilk ve en önemli zaferi kendi benliğini zapt etmesidir. Bu, Kutsal Haç'ın bazı müritleri tarafından kötü biçimde yaralanmış olan ASLAN üzerindeki zaferdir. O, üzerine düşüncesizce ve vahşice saldırılarak yenilemez; sabır ve metanete boyun eğmesi sağlanmalıdır. Gerçek Gül Haçlı düşmanlarının iyilik ve nezaketle, ondan nefret edenlerin ise hediyelerle üstesinden gelmeye çalışır. Onlara lanet ye-

rine sevginin yanan ateşini yağdırır. Düşmanlarına kılıcıyla ya da sopalarla zulmetmez, yabani otların buğdayla beraber büyümesine, Tabiat tarafından ayrılacakları zamana, olgunlaşana kadar büyümesine göz yumar.

2. *Gül Haçlı İyilikseverdir.*

Hiçbir zaman hüznünlü ya da melankolik görünmez, kaşlarını çatmaz veya alaylı biçimde gülümsemez. Herkese karşı iyi ve nazik davranır ve her zaman başkalarına yardım etmeye hazırdır. Diğer insanların birçoğundan farklı olmasına karşın, yine de, kendi yüceliği izin verdiği kadar, onların tarzlarına, alışkanlıklarına ve davranışlarına uyum sağlamaya çalışır. Bu nedenle mutabık bir arkadaştır ve yoksullarla olduğu kadar zenginlerle de nasıl sohbet edeceğini bilir ve onların saygısına hâkim olabilecek şekilde bütün toplumsal sınıflar arasında hareket eder; çünkü kaba olanı alt etmiştir.

3. *Gül Haçlı Kıskançlık Nedir Bilmez.*

Tarikata kabul edildikten sonra kıskançlık yılanının başını kesme cefasına katlanmak zorundadır; bu oldukça güç bir iştir çünkü yılan kurnazdır ve kolaylıkla bir köşeye saklanabilir. Gerçek Gül Haçlı daima kendi payıyla yetinir, bunun hak ettiği kadar olduğunu bilir. Hiçbir zaman diğer insanların sahip olduğu menfaatler ya da zenginlikler için endişe duymaz, her zaman herkes için en iyisini ister. Hak ettiği her şeyi elde edeceğini bilir ve bir başkasının ondan daha fazlasına sahip olup olmamasını önemsemez. Hiçbir iyilik beklemez ancak taraf tutmadan iyilik dağıtır.

4. *Gül Haçlı Övünmez.*

İnsanın Tanrının ellerindeki bir enstrümandan başka bir şey olmadığını ve kendi iradesiyle faydalı hiçbir şey başaramayacağını bilir; insan iradesi insandaki bozulmuş TANRI iradesinden başka bir şey değildir. Tüm övgüsünü TANRI'ya sunar ve tüm kabahati ölümlü olana yükler. Bir şeyi başarmak için ölçüsüz bir telaşa düşmez fakat onun üzerinde ve içinde bulunan Usta'dan buyruklar alana kadar bekler. Ne konuştuğuna dikkat eder ve kutsal olmayan bir dil kullanmaz.

5. *Gül Haçlı Kibirli Değildir.*

Bu nedenle içinde gerçek bir şey olduğunu ve içi hava ile şişirilmiş bir balon gibi olmadığını gösterir. Beğeni ya da suçla-malar onu etkilemez, yalanlandığında ya da aşağılamaya karşılaştığında da incinmez. Kendi içinde yaşar ve kendi içsel dünyasının güzelliklerinin tadını çıkarır, ancak ne sahip olduğu mal mülkü gözler önüne sermek ister, ne de ulaşmış olabileceği spiritüel yeteneklerle gururlanır. Yetenekleri ne kadar büyükse, mütevazılığı da o kadar büyük ve yasaya uymaya o kadar istekli olacaktır.

6. *Gül Haçlı Düzensiz Değildir.*

Her zaman görevini yerine getirmeye ve yasanın belirlediği emirlere göre davranmaya çalışır. Ne dışsalıkları ne de merasimleri önemser. Yasa kalbinde yazılıdır ve bu yüzden tüm düşünceleri ve davranışları onun tarafından yönetilir. Saygınlığı dışsal görünüşünde değil, kendi gerçek benliğinde yoğunlaşır, bu gerçek benliği tüm davranışlarının kaynaklandığı bir kök gibidir. Ruhun iç güzelliği dışına yansır ve tüm davranışlarını mührüyle damgalar; kalbinde var

olan ışık bir uzman gözüyle algılanabilir; o içindeki İlahi imgenin yansımasıdır.

7. *Gül Haçlı Hırslı Değildir.*

Spiritüel gelişime ve ruhun büyümesine dar görüş ve bencil bir karakter kadar zararlı başka bir şey yoktur. Gerçek Gül Haçlı her zaman diğerlerinin mutluluğunu kendisinininkinden daha çok önemser. Savunacağı ya da kollayacağı özel ya da kişisel bir çıkarı yoktur. Her zaman hayır işlemeye çalışır ve bu maksatla ortaya çıkabilen hiçbir fırsattan kaçınmaz.

8. *Gül Haçlı Sinirli Değildir.*

Bütünün hayrına çalışan bir kişinin, kişisel çıkarları fayda sağlayamayanların nefretini çekceceği aşıkardır; çünkü bencillik yüce gönüllülüğün zıddıdır ve azınlığın talepleri her zaman toplumun çıkarlarıyla bağdaşmaz. Bu nedenle dar görüşlü ve sağgörüsüz insanlar ona muhalefet edecektir; iftiracılar tarafından iftiralara uğrayacaktır, davranışlarının nedenleri yanlış tanıtılacaktır, cahiller tarafından yanlış anlaşılabilecektir, sözde bilgelere dalga geçilecek ve budalalarca alaya alınacaktır. Buna karşın tüm bu muameleler gerçek bir Gül Haçlının zihninde ne sinir ve heyecan uyandırabilir, ne de ruhunun ilahi harmonisini bozabilir; çünkü inancı içindeki hakikat bilgisine dayanır. Binlerce cahil insanın muhalefeti onu soylu ve iyi olduğunu bildiği şeyi yapmaktan alıkoymaz, hatta bu servetinin ya da hayatının abı anlamına gelse bile. Spiritüel görüşünü ilahi olana yönlendirebilmesi ve buna alışkın olması sayesinde maddenin yanılsamalarına aldanmak yerine ebedi gerçekliğe bağlanır. Meleksel tesirlerle çevrelendiğinden ve onların seslerini dinlediğinden, hayvan-

ların seslerinden etkilenmez. Bir zamanlar insanken başkalaşmış olan ve artık sıradan ve bayağı insanların kavrayamayacağı bu soylu varlıkların eşliğinde yaşar.

9. *Gül Haçlı Başkalarının Kötü Olduğunu Düşünmez.* Başkalarının kötü olduğunu düşünenler, sadece kendi içlerinde bulunan ve başkalarında yansıyıp ortaya çıkan kötülüğü görürler. Gül Haçlı her zaman her şeyde iyi olanı ayırt etmeye isteklidir. Gül Haçlı hoşgörü ile tanınır, hoşgörü onu diğerlerinden büyük oranda ayıran bir erdemdir. Eğer herhangi bir şey iki anlamlı görünürse, bu şeyin doğasını inceleyene kadar hüküm vermez; ancak hükmü eksiksiz olmadıkça, herhangi bir şey üzerine kötüden ziyade iyi bir görüşü benimsemeye karşı daha isteklidir.

10. *Gül Haçlı Adaleti Sever.*

O ne diğerlerinin kabahatleri konusunda yargıçlık yapar, ne de başkalarının hatalarını eleştirerek bilge görünmeyi ister. Dedikodudan hoşlanmaz ve diğerlerinin yaptığı ahmaklıkları, bir maymunun oynayıp zıplamasından ya da bir sineğin vızılısından daha fazla umursamaz. Politik ya da kişisel çekişmeleri, münazaraları ya da karşılıklı suçlamaları dinlemekten hiç haz etmez. Bir tilkinin kurnazlığını, bir timsahın ikiyüzlülüğüne ya da bir kurdun yırtıcılığını önemsemez ve çamurun bulanmasıyla eğlenmez. Karakterinin yüceliği onu tüm ıvır zıvırların ve saçmalıkların çok üzerinde bir katmana yükseltir, sıradan ölümlülerin mutluluk ve neşe bulduğu duyusal düzlemin üzerinde olduğundan da, birbirlerinin kötü olduğunu düşünmeyen, kardeşlerine yapılan bir haksızlıkla keyiflenmeyen, ya da onun cehaletiyle veya

talihsizliğiyle eğlenmeyen kişilerle beraber yaşar. Hakikati seven ve tinin harmonisi ve huzuruyla çevrelenmiş bu insanların ona eşlik etmesinin tadını çıkarır.

11. *Gül Haçlı Hakikati Sever.*

Yalan ve iftiradan daha kötü iblis yoktur. Cehalet önemsizdir ancak yalan kötülüğün özdür. İftiracı yalanlarına bir temel bulduğunda ve bu yalanları dağlar gibi yığdığında keyiflenir. Bunun zıddı, ebedi İYİLİK kaynağından gelen bir ışık hakikattir ve hakikatin insanı ilahi bir varlığa dönüştürme gücü vardır. GÜL HAÇLI bu nedenle sadece hakikatin ışığını arar. Bu ışıktan tek başına yararlanmaz, bunun yerine ister bu dünyada isterse de spiritüel halde olsun, bütün iyilerle ve iyiliğin ilahi görkemiyle dolu olanlarla, bilhassa da zulme uğramış, mazlum ve masum olup da hakikat sayesinde kurtarılacaklarla birlikte onun tadını çıkarır.

12. *Gül Haçlı Nasıl Sessiz Kalacağını Bilir.*

Sahte olanlar hakikati sevmezler. Budala olanlar bilgeliği sevmezler. Gerçek Gül Haçlı hakikati ayakları altında çiğneyenlerin dostluğu yerine onun değerini bilenlerin arkadaşlığını yeğler. Kalbinde hapsedilmiş olanı korur, çünkü sessizlik güçtür. Nasıl ki bir devlet bakanı herkese kralın sırlarını anlatmazsa, Gül Haçlı da, tüm dünyevi krallardan ve prenslerden çok daha soylu ve bilge olan, içindeki kral tarafından ona yağılan açıklamaları halkın önünde ifşa etmez; çünkü onlar sadece O'ndan kaynaklanan güç ve otorite ile yönetilebilirler. Sakladıkları, ancak Kral ona konuşmasını emrettiğinde sır olmaktan çıkar, çünkü o zaman konuşan da kendisi değildir, onun aracılığı

ile aslında hakikat konuşuyordur.

13. *Gül Haçlı Bildiği Şeye İnanır.*

Ebedi yasanın değişmezliğine ve her nedenin bir sonucu olduğuna inanır. Hakikatin yalan söyleyemeyeceğini ve kral tarafından ona verilmiş sözlerin, şayet kendisi engel olmazsa, yerine getirileceğini bilir. Bu nedenle kuşkuya düşmez ya da korkuya kapılmaz ve kalbinde canlı ve bilinçli hale gelmiş olan ilahi hakikat prensibine tam güven duyar.

14. *Gül Haçlının Umudu Sağlamdır.*

Spiritüel umut yasayı bilmekten kaynaklanan kesin bir kanaattir, öyle ki inanç ile ayırt edilen hakikatler büyüüp gerçekleşecektir; o kalbin bilgisidir ve muhakeme eden beynin akılsal düşünce sürecinden çok farklıdır. Onun inancı doğrudan algılamamanın sarsılmasına dayanır ve yıkılmaz. Ona kötü görünse bile, her şeyde iyinin tohumu olduğunu bilir ve evrim sürecinde bu tohumun gelişeceğini ve böylece kötünün iyiye dönüşeceğini umar.

15. *Gül Haçlının Acı ile Üstesinden Gelinemez.*

Gölgesiz ışık olmadığını, biraz iyilik taşımayan kötülük olmadığını ve kuvvetin sadece direnç ile geliştiğini bilir. Her şeydeki İlahi prensibin varlığını bir kez ayırt ettikten sonra, ona göre dışsal değişimler pek önemli değildir ve büyük bir dikkati hak etmezler. Esas amacı spiritüel varlıklarını hayat mücadelesinde kazanmış olduğu tacı kaybetmemektir.

16. *Gül Haçlı Her Zaman Cemiyetinin bir Parçası Olarak Kalacaktır.*

İsimler pek de önemli değildir. Gül Haç Cemiyetini yöneten prensip hakikattir; hakikati bilenler ve gerçekte de ona uyanlar hakikatin uygulandığı ce-

miyetin bir üyesidir. Tüm isimler ve lisanlar değişse bile hakikat aynı kalacaktır ve hakikatte yaşayan kişi tüm uluslar yolsa bile yaşayacaktır.

Bunlar gerçek Gül Haçlıların on altı işaretidir. Bir melek tarafından bir hacıya bildirilmişlerdir, melek hacının kalbini alıp yerine yanan bir kor bırakmıştır, bu kor insanlığın evrensel kardeşliğinin sevgisiyle hâlâ yanmakta ve parlamaktadır.

GÜL HAÇLILARIN DEĞERLİ TAŞLARI

Gül Haçlıların en değerli mücevheri, gülün merkezindeki saf ELMAS ile temsil edilen bilgeliktir. Fakat HAÇ paha biçilemez değerdeki on iki mücevher ile süslenmiştir ve bunların hepsinde hakikatte bulunan güç tezahür eder. Bu mücevherler şunlardır:

1. **Yeşim Taşı** (koyu yeşil). Aktif ışığın gücü, kendisini yedi kat çoğaltır ve ışığın yedi halini yayar, bu ışıkla karanlığın yedi hali tükenebilir.
2. **Yemen Taşı** (sarı). SEVGİ, Işığın matriksinden doğar, büyüdükçe kendisini gösterir ve kırmızı ışık yayar. Gücü öfke ve şiddet tininin üstesinden gelir.
3. **Krizolit** (beyaz). Soylu bilgelik. Budala ve kibirli olanı yok eder, kontrol altına alır ve savaştan zaferle çıkar.
4. **Safir** (mavi). Hakikat; kendi özünden doğar ve büyür. Şüphe ve kararsızlığın üstesinden gelir.
5. **Zümrüt** (yeşil). Ebedi adaletinde çiçeklenen bahar; sapkın ve yozlaşmış bir tabiatın adaletsiz niteliklerini yok eder ve sonsuz hazinelerin kaynağını açar.

6. **Topaz** (altın sarısı). Huzur sembolüdür, hoş ve naziktir. Sağlığı bozulmaz, bölünmeye, ayrılmaya ya da bozuşmaya neden olan hiçbir etkiye uğramaz. Yaraları ve yırtılmaları iyileştirir.
7. **Ametist** (menekşe moru). Tarafsızlık, adalet ve yargı eşitliği. Sahtesi yapılamaz ya da taklit edilemez. Her şeyi adaletin terazisinde tartar ve hilekârlığın, zulmün ve zorbalığın zıddıdır.
8. **Beril** (çeşitli renklerde). Uysallık ve alçakgönüllülük; tinin eşit sıcaklığı, iyi ve nazik olarak gazabın, dik kafalılığın ve sertliğin üstesinden gelir.
9. **Kuvars** (açık kırmızı). Güce dönüşen ve korkuyu, şüpheyi ve batıl inançları yok eden yüce İnanç.
10. **Krisopraz** (açık yeşil). Görünmez güç ve kuvvet, tüm zıtlıkların üstesinden gelerek, yasaya karşı çıkabilecek hiçbir şeyin kalmasına izin vermez.
11. **Akik** (çizgili). Muzaffer NEŞE ve sevinç, ebedi mutluluk kaynağından akar, tüm keder ve üzüntüyü yok eder. (Sizi korusun!).
12. **Kalsedon** (çizgili). Zafer tacı, hakimiyet ve ihtişam. Her şeyi Tanrı'ya yüceltmeye dönüştüren, tüm mucizelerin en büyüğü ve kilit taşı.

GÜL HAÇLILARIN SEMBOLLERİ GÖKSEL ANNENİN KALBİNDEN GELEN İŞARETLER

(Antonio Ginther'in eserinden. Augsburg 1741.)

Prænesis. Açık denizde yüzer çapalı bir gemi. Tepesinde, üzerinde bir yıldız parlar. Üzerinde şöyle yazar: Hac monst-rante viam. (Bu bir yol, bu bir rehberlik)

Amblem

1. İçinde MARIA yazan açık bir kitap ile bir kılıcın saplanmış olduğu kalp, üzerinde şöyle yazar: Om-ni-bus in omnibus. (Her şey, her şeyin içinde.)
2. Bir sopa ile tehdit edilen yedi başlı bir canavar. Şöy-le yazar: In virtute tua. (Bu sizin erdeminiz.)
3. Bir meleğin açmaya çalıştığı kapalı ve kilitli bir kapı: Şöyle yazar: Signatur ne perdat. (Kaybolma-ması için uyarı)
4. Bir adanın gösterildiği bir manzara. Güneş doğar ve yıldızlar parlar. Şöyle yazar: Aurora ab lacrymis. (Ağlama şafağı)
5. Dallarında içi tatlı, kabuğu acı meyvelerinin bulun-duğu bir portakal ağacı. Şöyle yazar: Dulce amarum. (Acı tatlı)
6. Üzerinde alev görünen, içinde bir kalp yanan ve tatlı bir koku yayan bir sunak. Şöyle yazar: In odorem suavitatis. (Tatlı koku)
7. Bir bahçede duran bir saksıda bembeyaz bir leylak. Şöyle yazar: Virginei laus prima pudoris. (Bakire saflığını övün.)
8. Bir elek ile buğdayı samandan ayıklayan bir melek. Şöyle yazar: Dimittit inanes. (Çok boş.)

9. Bir masada sergilenen taşlı bir yüzük. Şöyle yazar: Honori invincem. (Onurlandırmaya çalışın.)
10. Dolunay ile aydınlanan yerküre. Şöyle yazar: Plena sibi et aliis. (Seninle ve başkalarıyla dolu.)
11. Yerküreden göğe ulaşan, Yakub'un yedi basamaklı merdiveni. Şöyle yazar: Descendendo ascendendo. (İnmek daha yüksektir.)
12. Bir kulenin duvarında asılı bir güneş saati. Şöyle yazar: Altissimus obnumbrat. (En yüksek obnumbrat.)
13. Başak burcundan güneşin geçmekte olduğu Zodyak burçları. Şöyle yazar: Jam mitius ardet. (Yanıklarım daha hafif.)
14. Bir kümeste, yumurtaların üzerinde kuluçkada oturan bir tavuk. Şöyle yazar: Parit in alieno. (Yabancı-
nın yanında doğdular.)
15. Birbirine doğru eğilmiş iki palmiye ağacı. Şöyle yazar: Blando se pace salutant. (Barış içinde sizi selamlıyorum.)
16. Gövdesinden kesilmiş bir üzüm bağ kütüğü özsu-
yunu akıtıyor. Şöyle yazar: Ut gaudeas mero. (Şarabın tadını çıkarmak için.)
17. Mürrüsafiyi temsil eden bir bitki. Şöyle yazar: Ama-
ra sed salubris. (Acı ama sağlıklı.)
18. Hazır bir tuval bezi ile bir ressamın şövalesi. Şöyle yazar: Qua forma placebit. (Hangi form karar ve-
rin?)
19. Bir kılıcın saplandığı bir kalp. Şöyle yazar: Usque ad divisionem animæ. (Ruh bölünene kadar.)
20. Birbiri gagalayan iki güvercin. Şöyle yazar: Amat et castigat. (Seviyor ve terbiye ediyor.)
21. Bir çarkıfelek çiçeği. Şöyle yazar: Delectat et cruciat. (Sevindirici ve eziyetli.)

22. Birlikte güneş ışığının tadını çıkaran kurtlar ve koyunlar, kartallar ve yarasalar. Şöyle yazar: *Non pos-sentibus offert.* (Ben olasılık sunuyorum.)
23. Dikenler ve iğneler arasında oturmakta olan bir kuş. Şöyle yazar: *His ego sustentor.* (O koruyucudur.)
24. Ölü bir ağaca dolanmış bir sarmaşık. Şöyle yazar: *Nec mors separavit.* (Ölüm ayıramadı.)
25. Bir üzüm cenderesinde iki kalp. Şöyle yazar: *Cogit in unum.* (Birlikte zorlamak.)
26. Bir insanı yerken gözyaşı döken bir timsah. Şöyle yazar: *Plorat et devorat.* (Hem ağlarım hem yerim.)
27. Bir koyunu yiyen bir kurt. Şöyle yazar: *Non est qui redimat.* (Aslında koyun yok.)
28. Doğan güneşe yönelmiş laleler. Şöyle yazar: *Languexit in umbra.* (Gölgenin içinden dil çıkarma.)
29. İki tane yaylı müzik aleti, birinin üzerinde onu çalan bir el. Şöyle yazar: *Unam tetigis se sat est.* (Biri yeterince dokundu.)
30. Dikenler arasında büyüyen bir leylak. Şöyle yazar: *Transfixum suavius.* (Daha iyi koş.)
31. Köpüren denize atılan Yunus Peygamber. Şöyle yazar: *Merger ne mergantur.* (Birleşme bitmemiş olabilir.)
32. Batan güneş ve akşam yıldızı. Şöyle yazar: *Sequitur deserta cadentem.* (Sonrası küçük damlalar.)
33. Bir haç ve ona dolanmış bir yılan. Şöyle yazar: *Pharmacumnon venenum.* (Zehirli ilaç.)
34. Güneşe yükselen bir kartal. Şöyle yazar: *Ad te leva-vi oculos.* (Ben kaldırdım.)
35. Su yüzeyinde ilerleyen bir kütüğün üzerinde duran bir sincap. Şöyle yazar: *Ne merger.* (Birleşin.)

36. Okyanusu aydınlatan deniz feneri. Şöyle yazar: Erantibus una micat. (Birini aydınlatmak onurlandırır.)
37. Fırtınalı denizde duran bir kaya. Şöyle yazar: Non commovebitur. (Rahatsız edilmiyor.)
38. Bir masanın üzerinde açıkta duran bir elmas. Şöyle yazar: In puritate pretium. (Diyetin bedeli.)
39. Aşılanan bir ağaç. Şöyle yazar: Accipit in sua. (Kendi kendine alır.)
40. Bir ağaçta asılı bir adam. Şöyle yazar: Non est hac tutior umbra. (Bunun gölgesinde daha güvenlisi yok.)
41. Her birinin alnında T harfi olan bir koyun sürüsü. Şöyle yazar: Non habet redargutionem. (Tekzip etmeye gerek yok.)
42. Yedi ışıklı bir avize. Şöyle yazar: Non extinguetur. (Söndürülecek.)
43. Bir güneş tutulması. Şöyle yazar: Morientis sideris umbra. (Güneşin öldüğü bir gölge.)
44. Batan güneş ve gözyaşı döken bir gökkuşağı. Şöyle yazar: Desinit in lacrymas. (Gözyaşlarıyla biter.)
45. Dünyanın dört tarafından gelen rüzgârla sallanan bir selvi. Şöyle yazar: Concussio firmat. (Yalanları sallamak.)
46. Etrafında dikenler, çiviler ve bir hançer olan iki kalp. Şöyle yazar: Vulneratum vulnerat. (Yaralar yaralar.)
47. Bir kılıç saplanmış bir kalp ve işkence aletleri. Şöyle yazar: Superminet omnes. (Hepsi kulede.)
48. Arıkovanı ve çiçeklerin etrafında uçan arılar. Şöyle yazar: Currit in odorem. (Çalıştırıyorlar.)

49. Bir kimya ocağı ve üzerinde, damlalar düşen bir im-bik. Şöyle yazar: Color elicit imbres. (Renk sağanağına neden olur.)
50. Saban izlerine tohum eken bir adam. Şöyle yazar: Ut surgat in ortum. (Büyürken boy atar.)
51. Bir tarlaya serilmiş bir bez, üzerine su serpiştirilmiş bir bez. Şöyle yazar: A lacrymis candor. (Ağlayan noktalar.)
52. Okyanus dalgaları ve su dalgaları arasında uçan bir kuş. Şöyle yazar: Mersa non mergitur. (Geminiz batıyor.)
53. Zeytin dalıyla Nuh'un güvercini. Şöyle yazar: Emergenc nuntiat orbem. (Dünyadan haberler.)
54. Bir kuzu taşıyan uçan bir kartal. Şöyle yazar: Tulit prædeam tartari. (Kartal ödülünü alır.)
55. Çiçeklerin üzerine yağan yağmur. Şöyle yazar: Dulce refrigerium. (Tatlı huzur.)
56. Şakül ve su terazisi. Şöyle yazar: (Dik bir çizgi.)
57. Örsün üzerinde kızgın bir demir. Şöyle yazar: Dum calet. (Sıcakken.)
58. Bir mağarada yalnız bir kuş. Şöyle yazar: Gemit dilectum suum. (Sevgilisinden ayrı düşmüş.)
59. Bir üzümde akan kanı içen fil. Şöyle yazar: Acuitur in prælium. (Savaş için bilenmiş.)
60. Bir yuvadan kaçan bir kuş. Şöyle yazar: Ad sidera sursum. (Yıldızlara kadar.)
61. Katı bir kalbin içinde ısıldayan güneş ışığı. Şöyle yazar: Intima lustrat. (Samimiyet ısıldar.)
62. Bir ipe bağlı uçan bir kuş. Şöyle yazar: Cupio dissolvi. (Çözülmek istiyorum.)
63. Yukarı doğru uçan iki cennetkuşu. Şöyle yazar: In nixo ascendit. (Eğilmek.)

64. Gümüş, demir ve altından üçlü taç. Şöyle yazar: *Curso completo.* (Çemberi tamamlamak.)
65. Dagon'un atılmış ve parçalanmış heykeli. Bir ceset. Şöyle yazar: *Cui honorem honorem.* (Bu onur kimin?)
66. İsrailîlilerin geçmesi için yarılmış olan Kızıl Deniz. Şöyle yazar: *Illue iter quo ostendum.* (Ona o yolu göstermek için.)
67. İçinde bir insanın olduğu bir labirent. Gökten uzanmış bir el insana uzanan bir ip tutuyor. Şöyle yazar: *Hac duce tuta via est.* (Rehberimiz, yolunuz güvenli.)
68. Bir kamp alanı. Çadırlar arasında, üzerinde bir insan resmi olan bir sancak var. Şöyle yazar: *Præsidium et decus.* (Başkan ve zafer.)
69. İbresi ikiye gösteren bir saat. Şöyle yazar: *Ultima secundo.* (Son saniye.)
70. Denizde, ışık taşıyan bir gemi. Parıltı balıkları ve kuşları kendine çekiyor. Şöyle yazar: *Veniunt ad lucem.* (Gün yüzüne çıkmak.)

Epilogus—Sakin sulardaki Nuh'un gemisi. Şöyle yazar: *Non mergitur, sed extollitur.* (Batmıyor, vurguladı.)

İLÂHÎ ÇOCUĞA İLİŞKİN İŞARETLER

(Yukarıda adı geçen eserden)

Prænesis — Kanatlarının altınca civcivler olan bir tavuk. Yukarıda avlanan bir atmaca. Şöyle yazar: *Sub umbra alarum tuarum.* (Kanatların gölgesi altında.)

Amblem

1. Diz çökmüş biri, içinde ateşten bir kalbin görüldüğü bir kitap tutuyor. Şöyle yazar: Tolle lege. (Yasayı kabul et.)
2. Üzerindeki ateşin güneş ışığıyla yandığı bir sunak. Şöyle yazar: Extinctos suscitāt ignes. (Yangınlar söndürülüyor.)
3. Bir mercekten geçip bir gemiyi ateşe veren bir güneş ışığı. Şöyle yazar: Ignis ab Primo. (Ateşin ilki.)
4. Dünya üzerine yayılmış bir kuzu derisinin üzerinde parlayan güneş. Şöyle yazar: Descendit de cæ is. (Gökten indi.)
5. Bir yaprağın üzerinde bir koza. Şöyle yazar: Ecce venio. (İşte buradayım.)
7. Deniz ve doğan güneş. Şöyle yazar: Renovabit faciem terræ. (Dünyanın yüzünü yenileyin.)
8. Ay tarafından tutulan doğan bir güneş. Şöyle yazar: Condor ut exorior. (Akbaba falan.)
9. Bir civciv ve havada bir kartal. İlki, ikincisine karşı bir kalkanla korunur. Şöyle yazar: A facie persequentis. (Takipçiden.)
10. Bir bahçenin ortasında bir gül. Şöyle yazar: Hæc mihi sola placet. (Yalnız bunu seviyorum.)
11. Bir sunağın üzerinde yanan bir kuzu. Şöyle yazar: Deus non despiciet. (Tanrı gülmez.)
12. Avlanan köpekler. Şöyle yazar: Fuga salutem. (Uçuşta güvenlik.)
13. Bir haçın dibinde ölmekte olan bir kuzu. Şöyle yazar: Obediens usque ad mortem. (Ölümü bile.)
14. Bir ahit sandığı. Parlak ışınlar. Şöyle yazar: Procul este profani. (Kutsallıktan uzak.)

15. Bulutların ortasındaki Güneş. Şöyle yazar: Fulgura in pluvium fuit. (Şimşek yağmurdaydı.)
16. Koyun ve kurtların üzerinde parlayan güneş. Şöyle yazar: Super robos et malos. (Güç ve kötülük.)
17. Bir kuyu ve testi. Şöyle yazar: Hauriar, non exhauriar. (Çizmek için hiç yorgun değil.)
18. Gemiye binen hayvanlar. Şöyle yazar: Una salutem. (Bir güvenlik.)
19. Bir kuzu taşıyan çoban. Şöyle yazar: Onus meum leve. (Yüküm hafiftir.)
20. Bir kuyudan su içen bir koyun. Su bir sıırıkla karıştırılmış. Şöyle yazar: Similem dant vulnera formam. (Şekildeki gibi, yaralar.)
21. Yerküre üzerinde oturan bir güvercin. Şöyle yazar: Non sufficit una. (Bir porsiyona sahip olmak yeterli değil.)
22. Bulutların arasından süzülen ışık. Şöyle yazar: Umbra ram fugat veritas. (Dağıtır.)
23. Bir üzüm bağı ve doğan güneş. Şöyle yazar: Pertransiit beneficiendo. (Hayırsever geçti.)
24. Üç kalp ve üzerlerinde bir elek. Şöyle yazar: Cælo contrito resurgent. (Cennet yine yıkıldı.)
25. Yemeğe başlamadan önce tüylerini temizleyen bir kuğu. Şöyle yazar: Antequam comedum. (Yemekten önce.)
26. Aya doğru uluyan aç bir köpek. Şöyle yazar: Inanis impetus. (Boş çaba.)
27. İki öküz tarafından çekilen ahit sandığı. Şöyle yazar: Sancta sancte. (Hediyeler.)
28. Bir üzüm cenderesi. Şöyle yazar: Premitur ut experimat. (Ücretlidir.)

29. Açmakta olan bir gonca. Şöyle yazar: *Vulneribus profundit opes.* (Derin yaralar.)
30. Bir kalbe oklar atan Amor. Şöyle yazar: *Donec attin-gam.* (Biz olmayı arzulayana kadar.)
31. Haç ve çarmıha germe için diğer aletler. Şöyle ya-zar: *Præbet non prohibet.* (Sağ olanlar vermedi.)
32. Doğan güneşe yüzünü dönmüş bir günebakan. Şöyle yazar: *Usque ad occasum.* (Gün batımına kadar.)
33. Bir bahçeye düşen ter damlaları. Şöyle yazar: *Tan-dem resoluta venit.* (Sonunda-çözüldü.)
34. Bulutların içinden çıkan bir kılıç. Şöyle yazar: *Cædo noncedo.* (Noncedo katliamı.)
35. Çekiç ve örs, demir ocağı ve ateş. Şöyle yazar: *Fe-rendo, non feriendo.* (Dayandı ama saldırmak için değil.)
36. Bir sunağın üzerinde dikenlerle taçlandırılmış bir koç. Şöyle yazar: *Victima coronata.* (Taçlı kurban.)
37. Hayvanları taşıyan bir koyun. Şöyle yazar: *Quam grave portat onus.* (Nasıl bir mücadelenin yükünü taşıyor.)
38. Çarmıha gerilmiş bir insan ve bir ağacın üzerinde bir yılan. Şöyle yazar: *Unde mors unde vita.* (Bu neden-le hayat bu nedenle ölümdür.)
39. Üç çanağın içine gözyaşı döken bir ağaç. Şöyle ya-zar: *Et læsa medelam.* (Ve sağlığa zarar.)
40. Bir su pınarı. Şöyle yazar: *Rigat ut erigat.* (Sulama kadar yüksek.)
41. Bir kartala sunulan bir kalp. Şöyle yazar: *Redibit ad Dominum.* (Sahibine dön.)
42. Defne ile taçlandırılmış, dikenlerle kaplı bir haçın üzerinde bir kalp. Şöyle yazar: *Pignus amabile pa-cis.* (Barış yemini, onu seviyorum.)

43. Bir atmaca tarafından zulme uğramış bir kuş bir kalyalıktaki yarığa sığınmaya çalışıyor. Şöyle yazar: Hoc tuta sua sub antro. (Güvenli hizmet için mağaranın içine.)
44. Merkezinde kalp olan bir hedef tahtası, Amor ona oklarını atıyor. Şöyle yazar: Trahe mi post te. (Senden sonra beni çiz.)
45. Yavruları kendi kanıyla besleyen bir pelikan. Şöyle yazar: Ut vitam habeant. (Bu nasıl hayat?)
47. Alevlerin içinde şakıyan bir Anka kuşu. Şöyle yazar: Hic mihi dulce mori. (Ölmek için güzel.)
48. Bir kuzudan bir kâseye akan kan. Şöyle yazar: Purgantes temperat ignis. (Ateş ısınır.)
49. Şimşek ışınların geldiği bulutlar. Şöyle yazar: Lux recto fatumque noscenti. (Kaderini bilmek için doğru ışık.)
50. Güneşe doğru uçan bir kartal. Şöyle yazar: Tunc facie ad faciem. (Sonra yüz yüze.)

Epilogus.— Meyvelerin içine kıvrılmış, onlarla kaplanmış bir kirpi. Şöyle yazar: Venturi providus ævi. (Gel gör dünya.)

Bu alegorilerin anlamlarını anlayanların gözleri açıktır.

TABULA SMARAGDINA⁴⁷

ERBA SECRETORUM HERMETIS

Hiç şüphesiz, kesindir ve gerçektir, Aşağıda olan Yukarıda olan gibidir ve bu şekilde birlikte tek bir şeyin mucizesini gerçekleştirirler. Bütün her şey, onu kendi zihninde yaratan Bir'in iradesi ve sözüyle, tek bir şeyden geldiğinden; tüm şeyler tabiatın buyruğuyla bu birliğin sonucudur. Güneş onun babasıdır, ay annesidir; hava onu rahminde taşımıştır; toprak onu beslemiştir. Dünyadaki mükemmelliğin kökeni budur. Dünyaya yeniden inerse gücü en mükemmele ulaşır.

Toprağı ateşten ayır; süptil olanı kaba olandan; ihtiyatlı, anlayışlı ve alçakgönüllüce davranmalı. Topraktan gökyü-

⁴⁷ Zümrüt Tablet ya da Smaragdina Tableti. (Ç.N.)

züne çıkar ve hem yukarıda hem de aşağıda olanın gücünü alarak yeniden toprağa döner. Bu sayede tüm dünyanın ihtişamına sahip olursun. Bu şekilde tüm cehaletten ve acizlikten kurtulursun. Bu ender bileşimin kaynağından dünya böyle yaratıldı ve çok çeşitli mucizeler gerçekleştirildi. Bu yüzden, tüm dünyanın bilgeliğinin üç bölümünü de elde ettiğimden, bana Hermes Trismegistus⁴⁸ denir. Bu, simya sanatının şaheseri denilen şeydir.

⁴⁸ Üç kere yüce Hermes (Ç.N.)

Sekizinci Bölüm

SİMYA

Quæ sunt in superis hac inferioribus insunt; Quod monstrat coelum, id terra frequenter habet. Ignis, Aqua et Fluitans, due sunt contraria; Felix talia si jungis, sit tibi scire satis.

Simya, Tanrı, Tabiat ve İnsan bilgisinin sonucu olan bir ilimdir. Bunlardan herhangi birinin tam bilgisi, diğer ikisinin bilgisi olmadan elde edilemez, çünkü bunlar bir ayrılmazdır. Simya sadece akılsal değil, aynı zamanda spiritüel bir ilimdir; çünkü spiritüele ait olanlar sadece spiritüel olarak bilinebilir. Yine de maddesel şeylerle ilgilenen bir ilimdir çünkü tin ve madde ebedi olanın yalnızca iki zıt tezahürü ya da 'kutbu'dur. Simya bir sanattır ve her sanatın onu uygulayacak bir sanatçıya ihtiyaç duyması gibi, bu ilahi ilim ve sanat da sadece bu amaç doğrultusunda gerekli olan ilahi güce sahip olanlar tarafından gerçekleştirilebilir. Belli simyasal preparatların üretilmesi için gerekli olan dışsal işlemlerin, sıradan kimyasal bir işlem gibi muhakeme yeteneği olan herkese öğretilebileceği doğrudur, ancak bu kişi-

nin ulaşacağı sonuçlarda yaşam olmayacaktır çünkü sadece kendi içinde gerçek yaşam uyanmış olan kişi, onu prima materia⁴⁹ halindeki uykusundan uyandırıp tabiatın Kaos'undan görünür forma dönüşmesini sağlayabilir.

En üstün yönüyle simya insanın spiritüel yenilenmesi ile ilgilidir ve bir insandan nasıl tanrı yapılacağını, ya da daha doğru bir ifadeyle, insanın içinde ilahi güçlerin gelişmesi için gereken koşulların nasıl kurulacağını öğretir, böylece insan Tanrı'nın gücüyle bir tanrı olur, tıpkı bir tohumun dört elementin yardımıyla ve görünmeyen beşinci elemenin etkisiyle bitkiye dönüşmesi gibi. Daha maddesel yönüyle Simya, minerallerin, madenlerin, bitkilerin, hayvanların ve insanların nasıl üretilebileceğini ya da 'tohumlarından' nasıl büyütülebileceğini; başka bir deyişle, doğa kanunlarının faaliyeti ile uzun bir sürede başarılacak olan bu üretimin, insanın spiritüel bilgisi ile bu doğa kanunları maddesel olanla yönlendirilir ve desteklenirse, nispeten daha kısa sürede nasıl başarılabilirliğini öğretir. Simya araçlarıyla altının çoğaltılabileceğine şüphe yoktur; ancak bu deneyin başarılması için bir Simyacıya ihtiyaç vardır, altının gücünün cazibesine kapılan kişi, bu sanatı uygulamak için gerekli olan spiritüel güce sahip olamayacaktır.

Bu sayfaların amacı, Simyanın gerçek olduğundan şüphe duyanlara kanıtlar sunmak ya da zor inananlara bu olasılığa inanmaya ikna edebilecek güçte argümanlar sunmak değildir. Bir kişinin hiçbir bilgisi olmadığı bir şeye inanmasının pek faydası yoktur, ancak belki de eski enkarnasyonlarından birinde bunun üzerinde çalışmış olduğundan, spiritüel Simya bilgisine sahip olanlar bu bölümü incelemekten fayda görebilir, çünkü bu, zaten spiritüel olarak bildiklerini zihin-

⁴⁹ İlk madde. (Ç.N.)

lerinin kavrayışına taşımaya yardımcı olabilir.⁵⁰

Kimya ile Simyayı birbirine karıştırmak bir hatadır. Modern kimya sadece, madde elementinin kendisini gösterdiği dışsal formları ele alan bir bilimdir. Yeni bir şey üretmez. İki ya da daha fazla kimyasal maddeyi sayısız defa karıştırabilir, birleştirebilir ve ayrıştırabilir ve farklı formlarda görünmelerini sağlayabiliriz, ancak en sonunda, en başta kullanmış olduğumuz madde kombinasyonlarından daha fazlasını elde etmeyiz, elimizdeki maddede bir çoğalma olmaz. Simya ise hiçbir şeyi karıştırıp birleştirmez. Halihazırda gizli halde varolanın etkinleşmesini ve büyümesini sağlar. Bu nedenle simya Kimyadan ziyade botanik ya da tarım ile daha fazla karşılaştırılabilir, aslında bir bitkinin, ağacın ya da hayvanın büyümesi doğanın simya laboratuvarında süregelen simyasal bir süreçtir ve büyük Simyacı, tabiatla etki eden Tanrı'nın gücü tarafından gerçekleştirilir.

Simyanın gerçek doğası Johannes Tritheim tarafından açık biçimde anlatılmıştır. Tritheim şöyle söyler:

— “Tanrı her şeyde, özellikle de insanda bulunan esas ve gizli ateştir. Bu ateş her şeyi meydana getirir. Onları meydana getirmiştir ve gelecekte de meydana getirecektir ve bu yaratılan ebedilikteki gerçek ilahî ışıktır. Tanrı bir ateştir; ancak hava olmadan doğadaki hiçbir ateş tutuşamaz ve hiçbir ışık yanamaz, aynı şekilde ışığın ortaya çıkabilmesi için içinizdeki Kutsal Ruh da ilahî ateşten ortaya çıkarak ve ruhtaki ateşe üfleyerek, ilahî ‘hava’ ya da nefes gibi davranmalıdır. Çünkü ışık ateşten beslenmek zorundadır ve ışık ebedi

⁵⁰ İnsanın içinde iki tür bilgi vardır; tîne ait olan (Budhi), ve zihne ait olan (Manas). Tîne ait olan insanın önceki enkarnasyonlarından öğrendiğinin özüdür; zihne ait olan ise mevcut yaşamında öğrendiğidir. Eğer insan zihnini tînin alanına yükseltmeyi, Budhi'sini Manas'ıyla birleştirmeyi başarır, o zaman zihni de tînin sahip olduğu bilgiyi paylaşır.

ilahın içindeki sevgi, memnuniyet ve neşedir. Bu ışık, Yehova'dan kaynaklanan ebediyetten doğan Mesih'tir. İçinde bu ışığa sahip olmayan kişi, ışıktan yoksun olarak ateşin içinde olur; ancak kişinin içinde bu ateş varsa o zaman İsa da onun içinde olur ve onda biçim bulur ve böyle bir insan bu ışığı, tabiatıta varolduğu gibi bilecektir.

“Örneğin gördüğümüz her şey içlerinde ateş ve ışıktır, içlerinde tinin özü gizlidir. Her şey ateş, ışık ve hava üçlemesidir. Diğer bir deyişe ‘Tin’, yani ‘baba’ ilahi esas ışıktır; ‘oğul’ tezahür eden ışıktır ve ‘kutsal ruh’ ilahi esas hava ve harekettir. Kalbin içinde ateş bulunur ve insanın tüm bedene ışınlar göndererek onun yaşamasını sağlar; ancak kutsallığın ruhu olmadan ateşten ışık doğmaz.”

Bunu diğer bir şekilde şöyle ifade edebiliriz —Her şey düşünce ürünüdür ve evrensel zihinde (astral ışık) var olur, her birinin içinde irade gizlidir ve her şey bu iradenin hareketiyle gelişebilir ve güçleri yayılabilir. Bu, elverişli koşullar altında, tabiatıta etki eden evrensel iradenin yavaş ve bilinçsiz eylemi sayesinde meydana gelir ve çok daha kısa sürede simyacının bilinçli iradesinin desteği ile başarılabılır; ancak bir insanın iradesi dışsal tözde böylesi harikalar başarmadan önce bu irade kendi içinde kendinin bilincinde olmalıdır, Simyacının ilgilendiği tözler üzerinde etkili olabilmesi için kalbin merkezinden yayılan ışık öncelikle parlak ve canlı hale gelmelidir. İçinde İsa'nın ilahi ışığı (Atma) uyanmamış olan kişi aslında tinde uykudadır ve spiritüel şeyler üzerinde en fazla, insan uyurken maddi tözler üzerinde ne kadar etkili olabilirse, o kadar etkili olabilir. Ancak bu olgu, kendilerini tamamen uyanık sanan ve ancak reddederek ya da gülüp geçerek kurtulabildikleri simyanın sırları kendilerine açıklanamaz gelen yüzeysel bilim adamları ve rasyonalistler tarafından kolay anlaşılamaz ya

da kabul edilemez. Simya kadim çağlarda iyi bilinirdi. Kadim Brahmanlar ve Mısırlılar arasındaki inisiyeler için sır değildir; eğer Kabala ışığında okunacak olursa İncil’de bir simya işleminin tanımı bulunacaktır. Aleph א üç alevi temsil eder, yine de tek bir harftir. Majide bu AOH, Baba, diğer her şeyin kendisinden kaynaklandığı, Alfa ve Omega, başlangıç ve son anlamına gelir. Hava nasıl ateşin yanmasına ve ışığın yayılmasına neden olursa, aynı şekilde, yokluğunda hiçbir şeyin gerçekleşmesinin mümkün olmadığı Kutsal Ruh da ilahi ateşi ruhla besler, İsa’nın canlı ışığının tezahür etmesine neden olur. Aynı zamanda חישאד kelimesinin ilk üç harfinde gösterilir, çünkü פ ‘Ben’ ya da oğul, א AOH ya da baba ve ר ‘Ruach’ ya da tin anlamına gelir. O halde bu baba, oğul ve kutsal ruh üçlemesidir ve onun niteliği gerçek üretime işaret eden אר hecesinde görülür, çünkü ו harfi ateşi ve ר harfi ışığı simgeler. ו harfinin telaffuzu alevin tıslamasına benzer ancak ר nazikçe ateşten yayılır, tıpkı insan ruhundan alçakgönüllülükle ve nazikçe doğması gibi, buna karşın ו de tini ve söylenen sözün gücünü simgeler.

Eski Ahitte ‘Süleyman’ın Şarkısı’ simya işleminin bir tarifidir. Bu şarkıda *Subjectum*, İlahi i. 5’te anlatılır; *Lilium artis* İ. ii. 1’de; Hazırlık ve Arındırma İ. ii. 4’te; Ateş İ. ii. 7’de ve iv. 16’da; Bozulma İ. iii. 1’de; süblimleşme ve Damıtma İ. iii. 6’da; Koyulaşma ve Renk Değişimi İ. v. 9 ila 14’te; Sabitleme İ. ii. 12’de ve İ. viii 4’te; Çoğaltma İ. vi., 7’de; Artırma ve Yansıtma, İ. viii. 8’de, vs., vs.

Tüm bunlar göz önünde bulundurularak, simya uygulamasının sadece irade ve hayal gücü uygulamasından ibaret olduğu ya da elde edilen sonuçların ölümlü gözler için hayali, hissedilemez ya da görünmez olduğu farz edilemez. Aksine, hiçbir simyasal işlem, görünür ya da hissedilir madde olmadan gerçekleştirilemez, öyle ki buna maddenin spi-

ritüelleşmesi de denir. Ancak bazı insanların inandığı gibi maddenin tine dönüştürülmesi söz konusu değildir çünkü ebedi tabiatın yedi prensibinin her biri değişmezdir ve her biri sonsuza dek kendi merkezinde kalacaktır, tıpkı ışık karanlığın içinde yandığında karanlığın yok olmasına rağmen, karanlığın ışığa dönüştürülemeyeceği gibi. Aynı şekilde her maddesel formun içinde ilahi tin, ışık uyur ve bu tin yaşama uyandırılabilir, eyleme geçirilebilir ve bedeni aydınlatarak onun yaşamasını ve büyümesini sağlayabilir. Modern kimya, bu ışığın güçlerinin niteliklerine, hatta onun varlığına dair hiçbir bilgiye ya da onu tanımlayacak bir isme sahip değildir; ancak bunlar İncil’de ve Doğunun daha eski din kitaplarında çeşitli isimlerle tanımlanırlar.

Bir görünür bir de görünmeyen töz, fiziksel duyularla hissedilir olan ve hissedilemeyen su; görünür ateş ve görünmeyen majik ateş vardır; bunlardan hiçbiri diğeri olmadan bir şey başaramaz, çünkü Simya uygulamasında, insanın yeniden doğmasında olduğu gibi, aşağıda olanın daha yüksek bir varlık düzeyine girebilmesi için, yukarıda olan aşağıda olana nüfuz ettirilmelidir.

‘PRIMA MATERIA’

Tabiatı tanımak istiyorsak Tanrı’yı tanımayı öğrenmemiz gerekir ve kişi kendi ilahi benliğinin bilgisine sahip olmadan Tanrı tanınmaz. Dışsal, görünebilir doğası kusurlu bir ifade ve tezahür olan spiritüel madde *Prima Materia* olarak adlandırılmıştır; bu yeni bir göğü ve toprağı oluşturan maddedir. Eğer maddesel yeryüzü ile karşılaştırsak daha çok ‘su’ ya da bir ‘kristal okyanus’ gibidir, aynı anda ateş, su, hava ve topraktır, özü bakımından cismanidir ancak bizim

fiziksel formlarımıza göre cisimsizdir.

İçinde ‘Kaos’ olarak, var olmuş ve gelecekte de varolacak her şeyin tohumları ya da ‘potansiyeli’ bulunur. Tabiatın ruhu ya da *bedenidir* ve *majik* ateş aracılığıyla tüm tözlerden çıkarılabilir ve cismani ve görünür hale gelebilir. O bir birliktir, buna karşın görünümüne göre *Sülfür*, *Cıva* ve *Tuz* olarak bir üçlemedir. Bu üçü ışığın tinini niteleyen farklı özelliklerdir ve tane de hiçbir ışığın özünden farklı bir şey değildir, bu ışık ise ebedi tabiat ya da dünyanın ruhudur.

Bu ilk madde mineral ve madenleri, bitki ve hayvanları ve nefes alan her şeyi oluşturan gücü içerir; tüm formlar onun derinlerinde gizlidir ve bu yüzden o gerçek prensip ya da her şeyin başlangıcıdır. Bu, yıldızlardan gelen tüm astral etkilerin savaş ve oyun alanıdır, (bize) görünür olan dünyada doğanlardan hiç de az olmayan, astral düzlemde yaşayan varlıkların doğum yeridir. Varolan her şeyin içinde etki eden tinin gücü sayesinde kendisinden tüm ebedi tabiatın doğduğu rahimdir. Onun verimli toprağında iyi ve kötü meyveler, yararlı ve zararlı bitkiler, zararsız ve zehirli hayvanlar üretilir, çünkü Tanrı insanları ayırt etmez ya da herhangi bir kişiyi kayırmaz; her biri kendi alma kapasitesine bağlı olarak payına düşen hayatı ve iradeyi alır ve her biri eninde sonunda kendi karakterinin belirlediği şeye dönüşür.

‘SPIRITUS UNIVERSALIS’⁵¹

O olmadan hiçbir simya deneyi başarılamaz.

Bir başrahip ve simyacı olan ve yazdıkları diğer simya kitaplarından daha sade ve anlaşılır olan Johannes Trithem şöyle söyler:

Her şey, başlangıçta ilahi kaynaktan çıkmış olan ilahi tin ya da nefes olan, ilahi sözün gücüyle yapıldı. Bu nefes dünyanın tini ya da ruhudur ve buna ‘*spiritusmundi*’ denir. Bu önce hava gibidir ve yoğunlaşarak bir duman ya da nebular töze dönüştü, daha sonra ‘su’ (Akaşa) haline geldi. Bu su önce bütünüyle tin ve yaşamdı, çünkü tin tarafından yayıldı ve canlandırıldı. Derinlerinde karanlıktı ancak söz sayesinde içinde ışık ortaya çıktı ve daha sonra karanlık ışık ile aydınlandı ve ‘dünyanın ruhu’ (astral ışık) başlangıç buldu. Bizim Tabiat ya da dünyanın ruhu dediğimiz spiritüel ışık, Simya aracılığıyla hissedilir ve görünür hale getirilebilen bir spiritüel bedendir, ancak görünmeyen halde bulunduğundan buna ‘tin’ denir.

“Bu, Tabiatın bütününe nüfuz eden ve tüm canlılara yayılan evrensel ve yaşayan bir sıvıdır. Özündeki nitelikler bakımından tüm tözlerin en süptil ve güçlü olanıdır, tüm bedenlere nüfuz eder ve içlerinde yaşamak için etkin olduğu formlara neden olur. Eylemiyle formları tüm kusurlarından kurtarır ve saf olmayanı saf olana, kusurluyu kusursuza dönüştürür ve içinde sabit hale gelerek ölümlünün ölümsüz olmasına neden olur.”

“Bu tinin özü başlangıçta merkezden çıkmıştır ve dünyanın oluşturulduğu töze karışmıştır. O *Toprağın Tuzudur*, o

⁵¹ Evrensel Tin (Ç.N.)

olmadan ne çimler büyür ne otlaklar yeşil olur. Bu özün daha yoğun, konsantre ve koyu olduğu formlar o kadar dayanıklı olur. Bu töz tüm şeyler içinde en süptil olandır, özünde bozulmaz ve değişmez ve uzayın sonsuzluğuna yayılır. Güneş ve gezegenler sadece bu evrensel prensibin yoğunlaşmış halleridir ve bunlar zenginliklerini atan kalplerinden dağıtarak, bunları daha aşağıdaki dünya formlarına ve tüm canlılara göndererek, onların kendi merkezlerine doğru hareket ederler ve bu formların kusursuzluk yolunda daha da yükselmesini sağlarlar. İçinde bu prensibin sabit olduğu formlar mükemmel ve daimi hale gelir, öyle ki ne paslanır ne çürür ne de havaya maruz alınca değişirler, bu formlar suyla ya da ateşle de bozulamayacakları gibi toprak elementleri tarafından da yenilip tüketilemezler.

“Bu tin ancak, yıldızların dünya ile bağlantı kurduğu yöntemle elde edilebilir ve bu, onun için bir araç görevi gören su vasıtasıyla gerçekleşir. O, *Filozof Taşı* değildir ancak Filozof Taşı, uçucu olanın sabitlenmesi sağlanarak, ondan hazırlanabilir.

“Kaynayan suya büyük dikkat göstermeniz ve önemsiz meselelerle aklınızın dağılmasına izin vermemeniz konusunda sizi uyarıyorum. Onu yavaş yavaş kaynatın, uygun rengi alana kadar bozulmasına izin verin, zira Yaşam suyunun içinde bilgelik tohumu vardır. Kaynatma sanatıyla su toprak haline gelecektir. Bu toprak saf kristal sıvıya dönüşecek, bundan da mükemmel kırmızı ateş üretilecektir; ancak bu su ve ateş, birlikte bir öze dönüşür ve alçak gönüllük ve kuvvetlilikten oluşan, büyük *Panacea*’yı üretir: *kuzu ile aslan* birdir.

GİZLİ ATEŞ

H. P. Blavatsky'nin *Sessizliğin Sesi*⁵² kitabında Simyacıların gizli ateşi çilecinin bedeninde, '*Kundalini*', 'yılansı' ya da halka biçiminde işleyen güç olarak tanımlanır. "Bir tür elektrik ateşi veya *Fohatic*⁵³ güçtür, tüm organik ya da inorganik maddelerin altında yatan büyük, bozulmamış kuvvettir"; bir başka yerde yazar şöyle söyler: "Bu, harekete geçirildiğinde kolaylıkla öldürebileceği gibi aynı zamanda yaratabilen, bir elektro-spiritüel kuvvet, bir yaratıcı güçtür.

Simyanın sırlarının meraklılara ifşa edilmemesinin ve sadece kendi benliğini kontrol edebilme gücünü kazanmış olanlara bu gücün insanın içinde nasıl uyandırılabilceğinin anlatılmasının nedeni de budur.

Bu "gizli ateş" ile ilgili Gül Haçlılar şöyle söyler:

Doğadaki olasılıklar, ilk ateş ile desteklenen gizli ateşin faaliyetiyle harekete geçer. Gizli ateş görünmezdir ve her şeyin içinde bulunur. Görünür dışsal ateş ile mukayese edilemeyecek nitelikte, potansiyeli en yüksek olan, en güçlü ateştir. Bu, Musa'nın altın buzağıyı yaktığı, Yerehya'nın sakladığı ve yetmiş yıl sonra âlimler tarafından bulunan ancak bu zaman içinde koyu bir suya dönüşmüş olan ateşti. (2 Makkabiler I ve II)

Bu majik ateşe olmadan hiçbir simya süreci tamlanamaz ve bu yüzden 'Gül Haçlıların Gizli Sembollerinde' Simya öğrencisinin bilhassa ateşi araması tavsiye edilir.

⁵² The Voice of Silence (Ç.N.)

⁵³ Yüce Tin'in enerjik ya da hareket yönü ile ilgili olan. (Ç.N.)

DÖRT SİMYA KURALI

1. *Tabiatı İzleyin*

Mum ışığıyla güneşi aramak faydasızdır.

2. *Önce bilin, sonra harekete geçin.*

Gerçek bilgi görmek, hissetmek ve anlamaktan oluşan üçgende mevcuttur.

3. *Umumi yöntemler kullanmayın.*

Sadece tek bir kap, bir ateş ve bir alet kullanın.

Başarıya açılan kapı irade ve amaç birliği ile araçların sonuca uygun uyarlanmasıdır. Göksel merkeze uzanan birçok yol vardır. Seçilmiş yolu izleyen başarılı olurken, birçok yolda yürümeye çalışan gecikir.

4. *Ateşi sürekli yanar vaziyette tutun.*

Eğer eriyen metallerin, daha üstün olanlara dönüşmelerinden önce soğumalarına izin verilirse yeniden sertleşeceklerdir ve tüm sürecin en baştan yeniden başlatılması gerekecektir. Sönmez lamba kullanın, onun ışığı, zora başvurulmadıkça, tükenmez.

SİMYA UYGULAMASINI YERİNE GETİRMEK İÇİN GEREKLİ BEŞ ŞEY

1. *Gerçek PRIMA MATERIA'yı tanıyın.*

Her yerde bulunabilir, onu kendi evinizde bulamazsanız başka hiçbir yerde bulamazsınız. Ancak insanın yaşadığı yerlerde bulunabilen canlı bir tözdür. O, *Filozof Taşı*'nın kendisinden üretilebileceği tek tözdür ve bu olmadan ne hakiki gümüş, ne de altın yapılabilir. 14 kilo cıvanın genelde yarım kilodan fazla gerçek töz bulunmaz; 45 kilo sıradan

sülfürde de yararlı olan tözden yarım kilodan fazla bulunmaz. Sadece yeryüzünde bulunabilir, ancak toprağın altında değil. Herkesin gözlerinin önündedir; kimse olmadan yaşayamaz, herkes onu kullanır, ancak yoksullar ona zenginlerden daha fazla sahiptir; cahiller ona daha çok değer verir, ancak alimler onu bir kenara atar. Çocuklar sokakta onunla oynar, yine de görünmezdir. Hislerle algılanabilir ancak gözlerle görülemez.

2. PRIMA MATERLA'nın hazırlanması için sadece Kırmızı Aslanın gül rengi kanını ve Kartal'ın saf beyaz glütenu kullanın.

İradeniz güçlü olsun ancak öfke duymayın, Düşünceleriniz dünyanın atmosferinin aşağı tabakalarını bozanlardan arınmış olsun. Bırakın ilahi İradenin ateşi ruhunuza nüfuz etsin ve zihninizi üstün düşünce alanlarına yükseltsin.

3. Kutsal Ateşi elde edin.

O insan yapımı değildir, satın alınamaz ancak onu hak edene karşılıksız verilir.

4. Daha sonra Çoğaltma ve Artırmayı izleyin, tartım ve ölçüm gereklidir.

Her şeyi adalet terazisiyle tartın ve muhakeme cetveliyle ölçün.

5. Beşincisi Uygulama, diğer bir deyişle, madenler üzerine Yansıtma'dır.

Bu yapay destek olmadan tabiat tarafından yapılacaktır.

HERMETİKA AKSİYOMLARI

1. Basit bir yöntemle ulaşılabilecek herhangi bir şeye karmaşık bir yöntemle ulaşılmaya çalışılmamalıdır.

Sadece tek bir Hakikat vardır, bu hakikatin varlığı kanıt gerektirmez, çünkü onu algılayabilenler için onun kendisi yeterli bir kanıttır. Basit olanı aramak için neden karmaşık-lığa girelim ki? Arifler şöyle söyler: “*Ignis et Azoth tibi sufficiunt.*”⁵⁴ Bedenin sahibi zaten sizsiniz. Tek ihtiyacınız olan ateş ve havadır.

2. *Cefa olmadan hiçbir töz tamamlanamaz.*

Filozof Taşının önce erimeden katılaşabileceğini düşünenler büyük bir yanılgıya düşer; zamanları ve emekleri boşa gider.

3. *Tabiatın gücü yetmediğinde, sanat ile desteklenmelidir.*

Sanat, tabiatın hizmetçisi olabilir ancak efendisinin yerini alamaz. Tabiat olmadan sanat her zaman yapaydır. Sanatsız tabiat da her zaman kusursuz olmaz.

4. *Tabiat sadece kendi başına değişebilir, değiştirilemez.*

Bir ağacın tabiatı dalları budanarak ya da süslenerek değiştirilemez; sadece üzerinde büyüdüğü toprak iyileştirilerek ve aşılama ile iyileştirilebilir.

5. *Tabiat tabiatı yararlanır, tabiatı anlar ve tabiatın üstesinden gelir.*

Kendinin bilgisinden daha gerçek bir bilgi yoktur. Her varlık sadece kendi varlığının gerçekten farkına varabilir ancak bu bir elementin ona tamamen yabancı olduğu anlamına da gelmez.

⁵⁴ Ateş ve Azoth yeterlidir. Sözü geçen Azoth'un azot elementiyle ilgisi yoktur, özel ve gizli bir isimdir. (Ç.N.)

6. Hareketi bilmeyen tabiatı da bilmez.

Tabiat duygunun ürünüdür. Ebedi hareket durduğu zaman tüm tabiat var olmayı keser. Kendi bedeninde gerçekleşen hareketleri bilmeyen kişi, kendi evinde bir yabancısıdır.

7. Bir bileşik tarafından üretilenle aynı etkiyi yaratan şey, bu bileşik ile benzerdir.

Bir, diğer tüm sayılardan büyüktür, çünkü ondan sonsuz çeşitlilikte matematiksel büyüklük geliştirilebilir, ancak her şeyi saran, nitelikleri kendi tezahürlerinde ortaya çıkan, Bir'in olmaması durumunda hiçbir değişiklik mümkün olmaz.

8. Kimse bir uçtan diğer uca bir aracı olmadan geçemez.

Bir hayvan, insan olmadan, ilahi olamaz. Doğal olmayan bir şeyin doğasının spiritüel hale gelebilmesi için, önce doğal hale gelmelidir.

9. Madenler, önce prima materia'ya indirgenmeden, başka bir madene dönüştürülemez.

İlahi İradenin kalbe girmesi için, ilahi iradenin aksine öz-iradenin sona ermesi gerekir. Bilgelik kelamının zihnimizde konuşmadan önce, bir çocuk kadar saf ve tecrübesiz hale gelmemiz gerekir.

10. Ham olan olgunlaşmış olan tarafından desteklenmelidir.

Böylece fermantasyon başlatılacaktır. Tümevarım yasası doğanın tüm bölümlerinde geçerlidir.

11. Beden yakıldığında nicelik azalmaz, artar

Gerçek riyazet, birinin başına daha iyi bir şey geldikten sonra, artık istemediği bir şeyi bırakmasından ibarettir.

12. Simyada, meyve verebilmek için önce nefsin körelmesi gerekir.

Madde ışınların geçişine izin verecek kadar arınmadıkça, ışık madde aracılığıyla ısıldayamaz.

13. *Öldüren yaşam üretir; ölüme neden olan yeniden canlandırır, yok eden yaratır.*

Hiçbir şey hiçlikten ortaya çıkmaz. Yeni bir formun yaratılması eskinin yok olması (dönüşüm) ile gerçekleştirilir.

14. *Bir tohum içeren her şey büyütülebilir, ancak tabiatın desteği gerekir.*

Sadece tohum aracılığıyla, birçok tohum veren meyve varlık bulur.

15. *Her şey bir erkek ve dişi prensip aracılığıyla çoğaltılır ve büyütülür.*

İçine güç nüfuz etmedikçe madde hiçbir şey üretemez. Tin tarafından döllenmedikçe Tabiat hiçbir şey üretmez. İrade tarafından aktif hale getirilmedikçe dışıncı de üretken olmaz.

16. *Her tohumun meziyeti, kendisini kendi alemine ait şeylerle birleştirmektir.*

Tabiattaki her şey diğer şeylerde görünen kendi doğasına çekilir. Benzer doğadan renkler ve sesler uyumlu birimler oluştururlar, birbirleriyle ilişkili tözler birleştirilebilir, aynı cinsten hayvanlar birbirleriyle benzerlik gösterir ve spiritüel güçler kendi benzerleri olan tohumlarla birleşir.

17. *Safrahim saf meyve verir.*

Tinin gizemi, sadece ruhun en derin sığınağında açığa çıkacaktır.

18. *Ateş ve ısı sadece hareket ile üretilebilir.*

Durgunluk ölümdür. Suyu atılan taş, suda ardı ardına yayılan, hareket ile üretilen halkalar yaratır. Hareket edemeyen ruh yükselemez ve taşlaşır.

19. *Tüm yöntem, tek bir yöntemle başlar ve sonlanır: KAYNAMA.*

Büyük Arcanum, güneşten, aydan ve yıldızlardan gelen ve adi metalleri altına dönüştürmek için gerekli olan güce ve

süblimleşme haline ulaşana dek soğuk nesneye sürekli kaynatılarak mükemmellik kazandıran göksel tindir. Bu işlem *hermetik* ateş ile gerçekleştirilir. Süptil olanın kaba olandan ayrılması dikkatle, sürekli su ekleyerek yapılmalıdır; çünkü maddeler ne kadar kaba ise, o kadar seyreltilmeli ve kıpırdatılmalıdır. Bu işleme ayrılan ruh yeniden bedenle birleşene dek devam etmek gerekir.

20. *Tüm süreç sadece Su ile tamamlanabilir.*

Bu başlangıçta, derinlerin yüzeyi karanlıkken, Tanrı'nın Tininin ilerlemiş olduğu Su ile aynıdır.

21. *Her şey, yeniden dönüşeceği şeyden gelir.*

Dünyevi olan dünyadan gelir; yıldızlara ait olan yıldızlardan elde edilir; spiritüel olan Tin'den gelir ve Tanrı'ya döner.

22. *Gerçek prensiplerin olmadığı yerde, sonuçlar kusurlu olacaktır.*

Taklit olan hakiki sonuçlar üretmez. Hayali olan sevgi, bilgelik ve güç sadece yanılısamalar âleminde etkili olabilir.

23. *Sanat, tabiatın hareket etmeyi bıraktığı yerde başlar.*

Sanat, tabiat vasıtasıyla gerçekleştirilir, tabiat ise sanat tarafından desteklenmediğinde başarılı olamaz.

24. *Hermetik sanat farklı yöntemlerle elde edilemez, LA-PİS tek yöntemdir.*

Sadece tek bir değişmez, ebedi hakikat vardır. Bu hakikat birçok farklı görünümde ortaya çıkabilir; ancak bu durumda da değişen şey hakikat değildir: değişen onu algılama yöntemlerimizle bizizdir.

25. *ARCANUM'un hazırlandığı töz saf, yok edilemez ve tutuşmaz olmalıdır.*

Maddi olan bu elementler saf, şüphe ile yok edilemez ve ihtiras ateşinde tutuşturulamaz olmalı.

26. *FELSEFE TAŞI'nın tohumunu Elementlerde aramayın.*

Tohum, sadece meyvenin Merkezinde bulunur.

27. *Felsefe Taşının tözü cıva gibidir.*

Bilge olanlar onu cıvada arar, budalalar onu boş beyinlerinden yaratmaya çalışır.

28. *Madenlerin tohumu madenlerdedir, madenler kendilerinden doğarlar.*

Madenlerin gelişimi oldukça yavaştır; ancak Sabır ilavesiyle hızlandırılabilir.

29. *Sadece mükemmel madenleri kullanın.*

Genellikle Avrupa ülkelerinde bulunan gibi, ham cıva bu iş için tamamen faydasızdır. Dünya işlerini iyi bilmek Tanrı'nın gözünde budalalıktır.

30. *Kalın ve sert olan yakılarak süptil ve ince hale getirilmelidir.*

Bu oldukça zahmetli ve usandırıcı bir süreçtir çünkü kötü olanın kökünü çıkarmak gerekir, bu da kalbin kan ağlamasına ve eziyet gören tabiatın haykırmasına neden olur.

31. *Bu sanatın esası, CORPORA'yı⁵⁵ ARGENTUM VIVUM'a⁵⁶ dönüştürmektir.*

Bu *Solutio Sulphuris Sapientium in Mercurio*'dur.⁵⁷ Yaşamdan yoksun ilim ölü ilimdir; spiritüellikten yoksun akıl yalnızca sahte ve ödünç alınmış bir ışıktır.

32. *Çözeltide, çözücü ve çözülen bir arada kalmalıdır.*

Ateş ve su birleştirilmelidir. Düşünce ve sevgi sonsuza dek birleşmiş olarak kalmalıdır.

33. *Eğer tohum ısı ve nemle işlenmezse, işe yaramayacaktır.*

Kalbi soğuk daraltır, kuruluk sertleştirir, ancak ilahi aş-

⁵⁵ Corpus (tekil); esas beden, beden, ana kısım (Ç.N.)

⁵⁶ Canlı gümüş, cıva. (Ç.N.)

⁵⁷ Cıvadaki bilge kükürt çözeltisi. (Ç.N.)

kın ateşi onu genişletir ve düşüncenin suyu çökeltiyi çözer.

34. *Toprak sürekli olarak nemlenmezse meyve vermez.*

Işık olmazsa, karanlıkta hiçbir keşif gerçekleşmez.

35. *Nemlendirme, en yakın benzeri su ile gerçekleşir.*

Vücudun kendisi düşüncenin bir ürünüdür ve bu nedenle en yakın benzeri zihindir.

36. *Kuru olan her şey, kendi yapısını tamamlamak için ihtiyaç duyduğu nemi çekme eğilimi gösterir.*

Her şey kendisinden yaratıldığı Bir olan mükemmeldir; bu nedenle de her şey içinde mükemmellik eğilimi ve olasılığı içerir.

37. *Uygun bir matrikse yerleştirilmedikçe tohum işe yaramaz ve acizdir.*

Ruh uygun bir beden olmadıkça gelişip ilerleyemez çünkü gelişimi için maddesel olanı ona sağlayan şey fiziksel bedendir.

38. *Aktif ısı nemli olanda siyah, kuru olanda beyaz ve beyaz olanda sarı renk yaratır.*

Önce nefsin körelmesi, sonra yanıp kavrulma ve ardından arınmış ruhu aydınlatan kutsal ateşin ışığının ürettiği altın parıltısı gelir.

39. *Ateş ölçülü, kesintisiz, yavaş, eşit, nemli, sıcak, beyaz, hafif, her şeyi saran, kapsayan, nüfuz eden, canlı, tükenmez ve tabiat tarafından kullanılan olmalı.*

Bu, tüm insanlığı kutsamak için gökyüzünden inmiş ateştir.

40. *Tüm işlemler tek bir kap içinde ateşten hiç uzaklaş-tırılmadan yapılmalıdır.*

Felsefe Taşı'nın hazırlanmasında kullanılan töz sadece tek bir yerden toplanmalı ve ayrı yerlere dağıtılmamalıdır. Altın bir kez parlaklığını kaybederse, onu yeniden parlaklaştırmak zordur.

41. *Kap, içinden su ya da hava sızdırmayacak şekilde sıkıca kapalı olmalıdır; sızdırmaz olacak şekilde mühürlenmelidir; ayrıca yabancı ya da saf olman hiçbir şey içine karışmasın diye sıkıca kapatılmalıdır.*

Laboratuvarın kapısında her zaman, tüm ziyaretçileri sor-gulayacak ve içeri alınmaya değmeyecek olanları geri çevi-recek, alevden bir kılıcı olan bir nöbetçi bulundurulmalıdır.

42. *Nemlenme tamamlanana kadar kabı açmayın.*

Eğer kap daha önce açılırsa emeklerin çoğu boşa gider.

43. *Lapis⁵⁸ ne kadar iyi beslenirse, o kadar artacaktır.*

İlahi bilgelik tükenmezdir; sınırlar sadece onu alacak formun kapasitesinde bulunur.

⁵⁸ Taş (Ç.N.)

BİLGELİK MABEDİNİN EŞİĞİNDE

Teosof, okültist, astrolog Dr. Franz Hartmann (1838-1912) bir Alman hekimiydi. Ezoterik konularda birkaç kitap yazmıştı, bunların arasında Jakob Böhme, Paracelsus ve İsa'nın hayatları da vardı. Hint kutsal metin ve destanı Bhagavad Gita'yı Almancaya çevirmişti ve bir süre Adyar, Hindistan'da Madam Helena Blavatsky ile birlikte çalışmıştı. 1896 yılında Alman Teosofik Cemiyetini kurmuştu. Theodor Reuss'e göre Ordo Templi Orientis'in kurucuları arasındaydı.

Bu kitap, Kadim Hermetik öğretileri, Orta Çağ'ı, simyacıları ve Gül Haç Tarikatı Kardeşliği üzerine bugüne kadar yazılmış ve kimi gizlenmiş hakikatlere, kimi hicivli alegorilere kimi de hurafelere dayanan sayısız eserden özenle derlenen bilgiler içerir. Üstelik büyük gizemlere dair tüm bu hakikatler olabildiğince yalın bir dille aktarılmaktadır. Ancak Hartmann, gerçek okültizm üzerine yazılmış kitapların aslında yararsız eserler olduğunu ifade etmekten de geri durmaz, çünkü gerçek okült bilgiye sahip olan kişinin zaten bu kitaplara ihtiyacı olmadığını ve içinde hakikat bulunmayan kimsenin okült bilgiyi herhangi bir kitaptan edinemeyeceğini açık yüreklilikle ifade eder. Bu yüzden de Gül Haç Tarikatı Kardeşliği ve okült bilgiye dair bu aydınlatıcı satırları kaleme alırken şüphecileri herhangi bir olgunun gerçekliğine inandırmak yönünde bir gayret de sarf etmez. Buna karşın satırları, kendi içinde hakikat bulunanların yolunu aydınlatacak ve onlara Bilgelik Mabedinin Eşiğine kadar rehberlik edecektir.

Sipariş ve Danışma Hattı
0530 934 03 77

www.hermeskitap.com
[instagram.com/hermeskitap](https://www.instagram.com/hermeskitap)